

ผลของการเรียนการสอนแบบสีบสถาปัตยกรรมกับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์ที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

นางสาวอนุสรณ์ เสน่ห์ไวย

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปฏิญญาครุศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2550
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF INQUIRY INSTRUCTION WITH WEBQUEST LESSONS ON PHYSICS
LEARNING ACHIEVEMENT AND SCIENCE PROCESS SKILLS
OF UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS

Miss Anootsara Sensai

รายงานวิทยานิพนธ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Science Education
Department of Curriculum, Instruction and Educational Technology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2007

Copyright of Chulalongkorn University

หน้าข้อวิทยานิพนธ์

ผลของการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียน
เว็บเคาร์ทที่มีต่อผลลัพธ์ทางการเรียนพิสิกส์และทักษะ¹
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา²
ตอนปลาย

โดย

นางสาวอนุสรา เสน่ห์เสย

สาขาวิชา

การศึกษาวิทยาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพันธ์ เดชะคุปต์

คณะกรรมการวิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง³
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คงบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อธิศรา ชูชาติ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพันธ์ เดชะคุปต์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อวยพร เรืองศรีระฤทธิ์)

อนุสร้า เสน่ห์เสย: ผลของการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. (EFFECTS OF INQUIRY INSTRUCTION WITH WEBQUEST LESSONS ON PHYSICS LEARNING ACHIEVEMENT AND SCIENCE PROCESS SKILLS OF UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS) อ.ที่ปรึกษา: รศ.ดร.พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 141 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ระหว่างก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่ 2) เปรียบเทียบทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลและสเปลกับเวลาระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียน กลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียน เว็บเคสที่กับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ 4) เปรียบเทียบทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลกับสเปล และสเปลกับเวลาของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียน เว็บเคสที่กับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาระดับ 4 โรงเรียนชนบทโยเฟ คอนเนนต์ แผนกรเรียนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยกำหนดให้เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 46 คน เรียนโดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่ และกลุ่มควบคุม จำนวน 46 คน เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.83 2) แบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลกับสเปลและสเปลกับเวลา มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.76 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที่และวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

ผลวิจัยสรุปได้ดังนี้

- นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
- นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลกับสเปลและสเปลกับเวลาสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
- นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลกับสเปลและสเปลกับเวลาสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาควิชา หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
สาขาวิชา การศึกษาวิทยาศาสตร์
ปีการศึกษา 2550

ลายมือชื่อนิสิต Oxylit
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา มนต์สุรัส

4783761327 : MAJOR SCIENCE EDUCATION

KEY WORD : INQUIRY INSTRUCTION WITH WEBQUEST LESSONS / LEARNING ACHIEVEMENT/ SCIENCE PROCESS SKILLS / SPACE/SPACE RELATIONSHIP AND SPACE/TIME RELATIONSHIP SKILLS

ANOOTSARA SENSAI : EFFECTS OF INQUIRY INSTRUCTION WITH WEBQUEST LESSONS ON PHYSICS LEARNING ACHIEVEMENT AND SCIENCE PROCESS SKILLS OF UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS. THESIS ADVISOR: ASSOC.PROF.PIMPAN DACHAKUPT, Ph.D., 141 pp.

This study was a quasi-experimental research. The purposes of this research were to 1) compare physics learning achievement of students learning physics through inquiry instruction with webquest lessons between before and after learning. 2) compare space/space relationship and space/time relationship skills of students learning physics through inquiry instruction with webquest lessons between before and after learning. 3) compare physics learning achievement between groups learning physics through inquiry instruction with webquest lessons and conventional teaching method. 4) compare space/space relationship and space/time relationship skills between groups learning physics through inquiry instruction with webquest lessons and conventional teaching method. The sample were two classrooms of the tenth grade level of Siantjoseph Convent School in first semester of academic year 2006. They were assigned to be an experimental group with 46 students learning through inquiry instruction with webquest lessons and a control group with 46 students learning through conventional teaching method. The research instruments were 1) a physics learning achievement test with reliability was 0.83. 2) a space/space relationship and space/time relationship skills test with reliability was 0.76. The collected data were analyzed by arithmetic mean, standard deviation, t-test and analysis of covariance (ANCOVA).

The research findings were summarized as follows:

1. After learning, the students learned physics through inquiry instruction with webquest lessons had mean score of learning achievement higher than before learning at 0.01 level of significance.
2. After learning, the students learned physics through inquiry instruction with webquest lessons had mean score of space/space relationship and space/time relationship skills higher than before learning at 0.01 level of significance.
3. The students learned physics through inquiry instruction with webquest lessons had mean score of physics learning achievement higher than those who learned through conventional teaching method at 0.05 level of significance.
4. The students learned physics through inquiry instruction with webquest lessons had mean score of space/space relationship and space/time relationship skills higher than those who learned through conventional teaching method at 0.05 level of significance.

Department Curriculum, Instruction, and Educational Technology Student's signature Anotsara.

Field of study Science Education

Advisor's signature Ryan Dechkupt

Academic year 2007

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องมาจากความเมตตากรุณา ช่วยเหลือ และ เคราะห์ดีอย่างดีเยี่ยมจาก รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพันธ์ เดชะคุปต์ ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ระหว่างการทำวิจัย เพื่อช่วยให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับ จึง ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อลิศรา ฉูชาติ ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.อวยพร เวืองตระกูล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณา ให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ขอ กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการ พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณอธิการโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ตลอดจนคณะกรรมการครูทุกท่านที่ ช่วยเหลือ และให้คำแนะนำต่างๆ ระหว่างดำเนินการวิจัย ตลอดจนขอขอบคุณลูกศิษย์ชั้น ม.4/4 และ ม.4/5 โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ที่น่ารักทุกคน ผู้ซึ่งให้ประสบการณ์และทำให้ ผู้วิจัยมี กำลังใจในการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต และขอบคุณนักเรียนโรงเรียนมาแตร์เดอี ชั้น ม.5 ที่ให้ ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณทุกๆ ความประทานดีและทุกๆ กำลังใจจากพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ที่มีให้ผู้วิจัย เส-menoma

ขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดา ผู้ซึ่งให้ความรัก ความห่วงใย กำลังใจ และเป็น ผู้แนะนำทางแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าและคุณความดีทั้งหลาย ที่นับถือจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นเครื่องบูชาแด่บูพคณอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และบิดามารดาผู้มีพระคุณสูงสุด ด้วยความเคารพยิ่ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๕
กิตติกรรมประกาศ	๖
สารบัญ	๗
สารบัญตาราง	๘
สารบัญภาพ	๙

บทที่

1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	8
สมมติฐานการวิจัย	9
ขอบเขตการวิจัย	10
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
การเรียนการสอนแบบสีบสอบ.....	16
ความหมายและหลักการของการเรียนการสอนแบบสีบสอบ.....	16
ประเภทของการเรียนการสอนแบบสีบสอบ	19
ขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบสีบสอบ	23
บทบาทครูและนักเรียนในการเรียนการสอนแบบสีบสอบ	27
ข้อดีและข้อจำกัดของการสอนแบบสีบสอบ	30
บทเรียนเว็บเคสท์.....	32
ความหมายและประเภทของบทเรียนเว็บเคสท์.....	33
ลักษณะของบทเรียนเว็บเคสท์	35
หลักการและขั้นตอนในการสร้างเว็บไซต์และบทเรียนเว็บเคสท์.....	37

บทที่	หน้า
การจัดการเรียนการสอนแบบสีบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์.....	39
ความหมายของการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ.....	39
แนวทางการนำเว็บไปใช้ในการเรียนการสอน.....	41
ข้อดีข้อจำกัดของการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนเว็บเคสท์.....	42
ความหมายและขั้นตอนในการเรียนการสอนแบบสีบสอปร่วมกับ การใช้บทเรียนเว็บเคสท์.....	42
ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์	43
ความหมายของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์.....	43
ความหมายและตัวบ่งชี้ของทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปส กับสเปสและสเปสกับเวลา.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
งานวิจัยในต่างประเทศ	48
งานวิจัยในประเทศไทย	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย	53
รูปแบบการวิจัย.....	53
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนพิสิกส์ของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังเรียน.....	68
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการหา ความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาของนักเรียนกลุ่ม ทดลองก่อนและหลังเรียน.....	69
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนพิสิกส์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	70

หน้า

บทที่

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	71
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
สรุปผลการวิจัย	74
อภิปรายผลการวิจัย.....	74
ข้อเสนอแนะ	77
รายการอ้างอิง	79
ภาคผนวก	87
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	88
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	90
ภาคผนวก ค แบบฟอร์มสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ	119
ภาคผนวก ง คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	130
ภาคผนวก จ ประมวลภาพกิจกรรม	135
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	141

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1	ร้อยละของพฤติกรรมที่วัดแต่ละด้านในแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาฟิสิกส์ เรื่อง การเคลื่อนที่แบบต่างๆ.....	56
2	จำนวนข้อในแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์ เรื่องการเคลื่อนที่แบบ ต่างๆ จำแนกตามเนื้อหาวิชาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด	58
3	เนื้อหาและจำนวนคำบัญชีในการเรียนการสอนฟิสิกส์ เรื่อง การเคลื่อนที่แบบ ต่างๆ.....	60
4	เปรียบเทียบขั้นตอนในการเรียนการสอนระหว่างการเรียนการสอนแบบ สืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคาว์ทและวิธีการสอนแบบปกติ.....	63
5	ค่าสถิติทดสอบที่ (t-test) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์ระหว่างก่อน และหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนฟิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอบ ร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคาว์ท.....	68
6	ค่าสถิติทดสอบที่ (t-test) ของคะแนนทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลส์ กับสเปลสเปลสกับเวลาระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนฟิสิกส์ โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคาว์ท.....	69
7	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนฟิสิกส์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง และค่าเฉลี่ยหลังการทดลองที่ปรับแล้ว (\bar{Y}')	70
8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	70
9	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทักษะการหา ความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลสเปลสกับเวลาของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง และค่าเฉลี่ยหลังการทดลองที่ ปรับแล้ว (\bar{Y}').....	71
10	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของทักษะการหาความสัมพันธ์ ระหว่างสเปลสกับสเปลสเปลสกับเวลาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	72
11	กิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทของครู และบทบาทของนักเรียนในแต่ละขั้นตอน ของการเรียนการสอนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคาว์ท.....	113

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่	
1 รูปแบบการวิจัยแบบ Two group pretest-posttest design.....	53
2 แผนผังสรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	67
3-12 ตัวอย่างบทเรียนเว็บเคสท์และการดาวน์โหลดโปรแกรมจากก่อนใช้....	115
13-22 ประมวลภาพกิจกรรม	135

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาด้านวิทยาศาสตร์มีความสำคัญต่อการศึกษาในปัจจุบันเพื่อเป็นการเตรียมและพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐาน วิชาพิสิกส์เป็นสาขานึงของวิทยาศาสตร์ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศเนื่องจากเป็นวิชาพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอันทันสมัย ความรู้ทางพิสิกส์เป็นรากฐานในการศึกษาด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิศวกรรม สถาปัตยกรรม การแพทย์ เป็นต้น ทำให้เกิดการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นไปตาม Constant (1967: 4) ที่ได้กล่าวว่า วิชาพิสิกส์เป็นหัวใจสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งเป็นวิชาที่ใช้ตรรกศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาด้านวิศวกรรม และเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าด้านต่าง ๆ ตลอดจนอาชญากรรมโลกปัจจุบันทางทหาร แสดงว่าวิชาพิสิกส์เป็นวิชาที่มีความสำคัญมากในการพัฒนาเทคโนโลยี

การดำเนินการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และฝึกฝนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทำให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ จะนำไปสู่ความพร้อมในด้านทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นปัจจัยขั้นมูลฐานที่สำคัญประการหนึ่งขั้น มีผลต่อความเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนการสอนวิชาพิสิกส์จึงมีความสำคัญยิ่ง นักการศึกษาจำนวนมากได้พยายามศึกษาวิจัยค้นคว้าและหาวิธีปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาพิสิกส์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงมีการศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีผลลัพธ์ที่ดีขึ้น แต่ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ในปัจจุบันการเรียนการสอน จึงได้รับความสนใจและหัววิธีการพัฒนาซึ่งการพัฒนาส่วนใหญ่เป็นไปในด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยมีเทคนิคและวิธีสอนใหม่ๆ เกิดขึ้นเพื่อช่วยปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (มโนช โปน้ำ, 2541)

เนื้อหาวิชาพิสิกส์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นเรื่องเกี่ยวกับหลักการทางพิสิกส์ขั้นพื้นฐานซึ่งมักจะอยู่ในรูปของสูตร สมการทางคณิตศาสตร์ และมีลักษณะเป็นนามธรรมมากกว่า

กฎธรรม มีเนื้อหาที่ทำความเข้าใจยาก จากงานวิจัยของ ประสงค์ ต่อโซติ (2533: 25) พบว่าเนื้อหาวิชาฟิสิกส์นั้นยากและปริมาณของเนื้อหาวิชาฟิสิกสมีจำนวนมาก เป็นสาเหตุของการหนักที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และ French (1998: 2) ได้กล่าวไว้ว่า “ฟิสิกส์เป็นวิชาที่ค่อนข้างทำความเข้าใจยาก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ มีลักษณะเป็นนามธรรม แสดงในรูปสมการทางคณิตศาสตร์” วิชาฟิสิกส์เป็นวิชาที่มีสูตร กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางฟิสิกส์ในทุกหัวข้อทำให้นักเรียนส่วนใหญ่เกิดความเบื่อหน่าย เพราะทำความเข้าใจยาก ดังนั้นในการเรียนวิชาฟิสิกส์นักเรียนจะมีทักษะการคำนวณ การคิดหาเหตุผล ความสามารถในการจินตนาการ และการวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบแล้ว นักเรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลสเปลสกับเวลา จึงจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชาฟิสิกส์ได้อย่างเข้าใจ โดยเฉพาะเนื้อหาฟิสิกส์ที่เกี่ยวกับเรื่องกลศาสตร์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 112,000 คน ได้ทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ โดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ในปี พ.ศ. 2540 ผลปรากฏว่าได้คะแนนเฉลี่ย 28.12 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (กรมวิชาการ 2541: 28) นอกจากนี้ในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2542-2548 พบว่า คะแนนค่อนข้างต่ำ โดยนักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนในช่วง 0-30 คะแนน จากคะแนนในการสอบครั้งที่ 1/2542 (มีนาคม 2542) ค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 30.36 โดยคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน ใน การสอบครั้งที่ 2/2542 (ตุลาคม 2542) ค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 25.70 โดยคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน ใน การสอบครั้งที่ 1/2543 (มีนาคม 2543) ค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 24.30 โดยคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน และในการสอบคัดเลือกรังสิตมานะกิ ปีการศึกษา 2548 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยในวิชาฟิสิกส์มีแนวโน้มลดลง (ชุมชนบัณฑิตแนะนำ, 2548) จะเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์ของนักเรียนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

การจัดการเรียนการสอนวิชาฟิสิกส์พบประเด็นปัญหาคือด้านครุภัณฑ์สอนส่วนใหญ่จะดำเนินการสอนแบบบรรยาย สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนบางกิจกรรมไม่ได้มาตรฐานทำให้ผลการปฏิบัติไม่สอดคล้องกับทฤษฎี เนื้อหาไม่ปริมาณมากเวลาในการเรียนการสอนมีจำกัด ภาระดิจิทัลให้เป็นที่น่าสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสื่อมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอ กับความต้องการของนักเรียน เนื้อหาวิชาฟิสิกส์มีความ слับซับซ้อนส่วนใหญ่เป็นนามธรรมทำให้เข้าใจยาก สื่อที่มีอยู่ไม่น่าสนใจจึงขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ไม่สามารถค้นคว้าเนื้อหาจากแหล่งบริการการศึกษาได้ตลอดเวลาทุกสถานการณ์ ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามี

บทบาทอย่างมากกับชีวิตและความเป็นอยู่ของคนเกือบทั้งโลก ทำให้การติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้แนวคิด และประสบการณ์ผ่านสื่อทางไกลได้อย่างรวดเร็วและครอบคลุมเกือบทุกพื้นที่โลก การติดต่อทางธุรกิจ อุตสาหกรรม และการศึกษาระหว่างประเทศได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น จากแนวทางการพัฒนาการศึกษาส่งผลให้กระบวนการทัศน์ทางการศึกษาของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปโดยจากการสอนเปลี่ยนเป็นการเรียนรู้ จากครูเป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนรู้เปลี่ยนเป็นนักเรียนเป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนรู้ จากสังคมปิดโกรเงินปิดเปลี่ยนเป็นสังคมเปิดโกรเงินเปิด ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนแบบพึงพาตัวเองได้มากขึ้น การที่จะส่งเสริมบทบาทของโกรเงินเป็นแหล่งส่งเสริมและกระตุนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้นั้น จะต้องติดตั้งเครื่องมือทางการศึกษาให้แก่โกรเงินอีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องมือสื่อสาร ได้แก่โทรศัพท์ ดาวเทียม คอมพิวเตอร์ และติดตั้งเครื่องขยายข้อมูลต่างๆ เพื่อให้โกรเงินสามารถเป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิงและค้นคว้าของครู และนักเรียนและทุกคนในชุมชน (เลี้ยง ชาดาธิคุณ, 2543)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคน มีความรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฉะนั้นครู และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้นำ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ ความรู้ของตน การเรียนรู้ในสภาวะการเรียนรู้ต่าง ๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถ ของผู้เรียนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น ควรใช้รูปแบบวิธีการที่หลากหลายเน้นการเรียนการสอนตามสภาพจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการ การเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นวิธีการที่ใช้กันมานาน มีเทคนิคการสอนมากมายที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นการบรรยาย อภิปราย สาธิต หรือวิธีการอื่นๆ แต่อย่างไร้ตาม การเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นการยกที่จะให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ทันกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

วิธีการจัดการเรียนการสอนต่างๆ ในวิชาพิสิกส์มีหลากหลาย ผู้สอนต้องวิเคราะห์ผู้เรียน แล้วดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ศิลปชัย บูรณพาณิช (2545: 31) ได้

กล่าวถึงวิธีการสอนพิสิกส์สรุปได้ว่า “วิธีการสอนต่าง ๆ ใน การเรียนการสอนพิสิกส์จะเน้นไปในลักษณะการเรียนการสอนแบบสืบสอบ ซึ่งมีลักษณะเป็น Guided Inquiry และ Free Inquiry” และ Carin and Sund (1980) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบสืบสอบ คือ การเรียนการสอนที่ครูมุ่งให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง หรือสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก เพื่อนำไปสู่การค้นพบคำตอบและข้อสรุปของบทเรียน ด้วยตัวของนักเรียนเอง (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2547)

การสอนวิชาพิสิกส์เพื่อให้สอดคล้องกับยุคโลกาภิวัฒน์ ซึ่งถือว่าเป็นยุคที่เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก จึงควรมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป ควรปรับปรุงวิธีการสอนให้สนุกและมีความน่าสนใจ ใช้ระบบสารสนเทศและคอมพิวเตอร์มาช่วยในการเรียนการสอนพิสิกส์ และการสอนพิสิกส์ให้สนุกและกระตุ้นให้อยากเรียนพิสิกส์นั้น ไม่ควรจำกัดอยู่แค่การสร้างบรรยากาศให้อยู่ภายใต้ห้องเรียนให้น่าเรียนหรือการนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าตื่นเต้นเท่านั้น ครูควรจะแนะนำหรือกระตุ้นให้นักเรียนอย่างทำกิจกรรมพิสิกส์นอกห้องเรียนด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การไปทศศึกษาสถานที่ เยี่ยมชมโรงเรียนวิทยาลัย โรงอุตสาหกรรมต่างๆ พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ ห้องฟ้าจำลอง หรืออาจจัดกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์ ฯลฯ (จันทร์ชัย หญิงประยูร, 2538) วิธีการเหล่านี้ถือว่าเป็นการให้ประสบการณ์ตรงแก่นักเรียน ซึ่งบางครั้งค่อนข้างยุ่งยากในเรื่องของการเตรียมการงบประมาณและเวลาในการดำเนินการบ้าง แต่ในยุคโลกาภิวัฒน์นี้มีอิทธิพลหนึ่งที่สำคัญมาก นั่นคือการค้นหาแหล่งข้อมูลสำหรับการเรียนรู้ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั่นเอง

อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อการเรียนรู้ที่นักการศึกษาได้พยายามคิดค้น พัฒนาขึ้นแบบให้สามารถตอบสนองต่อการเรียนการสอน การที่ระบบอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงเครือข่ายและข้อมูลต่างๆ เข้าไว้ด้วยกันทำให้สามารถเข้าถึงแหล่งความรู้อันมหาศาลได้ตลอดโดยไม่จำกัดทั้งเวลา สถานที่ และขอบเขตของเนื้อหา ช่วยให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจของตนเองในลักษณะที่เรียนได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งเป็นการพลิกโฉมหน้าของการเรียนรู้และการจัดการศึกษาใหม่ประสิทธิภาพ สะดวกรวดเร็วและง่ายต่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในด้านต่างๆ (กิตานันท์ มลิทอง, 2543) โดยหากได้ริเริ่มการนำระบบอินเทอร์เน็ตมาประยุกต์กับการจัดการศึกษาแล้วจะพบว่ามีความสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามแนวทางราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวดที่ 4 ที่ระบุไว้ว่า 1) สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ 2) มีการเรียนรู้ทุกเวลาทุกสถานที่ 3) ฝึกการปฏิบัติเพื่อให้ทำได้ คิดเป็น ทำ

เป็น วิถีการอ่าน เกิดการไฟรู้อย่างต่อเนื่อง 4) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การแข่งขัน สถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) ได้เรียนรู้เนื้อหาสาระ และกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างของผู้เรียน 6) ให้ผู้เรียนมี ทั้งความรู้ คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธี การเรียนจนสามารถสรุปเป็นความรู้ใหม่ได้หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เป็นการสร้างองค์ความรู้โดย ผู้เรียนเอง แต่การที่ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้นั้นควรจะเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพเพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ต่อยอดในด้านต่างๆ อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อการเรียนรู้ที่นักการศึกษาได้พยายามคิดค้น พัฒนาอูปแบบให้สามารถ ตอบสนองต่อการเรียนการสอน การที่ระบบอินเทอร์เน็ตเข้ามายังเครือข่ายและข้อมูลต่าง ๆ เข้า ใจได้วยกันทำให้สามารถเข้าถึงแหล่งความรู้อันมหาศาลได้ตลอดโดยไม่จำกัดทั้งเวลา สถานที่ และ ขอบเขตของเนื้อหา ช่วยให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจของตนเองในลักษณะที่เรียนได้ทุก ที่ทุกเวลา ซึ่งเป็นการพลิกโฉมหน้าของการเรียนรู้และการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็วและง่ายต่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในด้านต่าง ๆ (กิตานันท์ มลิทอง, 2544)

ปัจจุบันมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในลักษณะเป็น โปรแกรมสำเร็จรูป หรือที่เรียกว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction หรือ CAI) ที่ถือได้ว่าเป็นสื่อการสอนที่เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนที่ยึด ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนสามารถเรียนไปตามความสามารถของตนเองตามอัตราการเรียนรู้ โดยไม่ต้องรอหรือเสี่ยงให้ไปพร้อม ๆ กันกับเพื่อนในห้องเรียน และผู้เรียนสามารถเรียนได้โดยไม่ต้อง มีครู สามารถทบทวนบทเรียนได้เองตลอดเวลา ตลอดจนช่วยลดปัญหาการเรียนการสอนได้ ซึ่งใน ห้องเรียนมักพบปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความรู้เดิมไม่เท่ากัน มีความเข้าใจในบทเรียนไม่พร้อม กัน ผู้เรียนที่มีความรู้มากกว่าจะเข้าใจในบทเรียนได้เร็วแต่ก็ต้องรอเพื่อนที่ยังเรียนไม่เข้าใจก็จะทำ ให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือขาดความสนใจ ดังนั้นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะเข้ามาช่วยแก้ ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้ดี บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถสนับสนุน ความต้องการในการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อย่างดี และเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้เรียนตามเวลาที่สะดวก ตามความสนใจของผู้เรียน และที่สำคัญที่สุดคือ บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีการประเมินผลในตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนเห็นผลลัพธ์ ให้ความเจริญก้าว

หน้าของตนในการเรียนรู้ในแต่ละตอนแต่ละหน่วยการเรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง
นอกจานนี้บบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังสามารถช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้สอนได้ด้วย
เพาะสามารถใช้สอนแทนครูและสอนผู้เรียนได้จำนวนมาก ๆ ในเวลาเดียวกัน (บุญจะ สมชัย,
2542: 14) เทคโนโลยีดังกล่าวจะไม่ทำให้นักเรียนต้องโดดเดี่ยวหรือขาดการสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ

การนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ
อีก一群แบบหนึ่งเรียกว่า เว็บเคสท์ ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ที่ครูในสหรัฐอเมริกาがらังพัฒนา
โดยในปี ค.ศ. 1995 ที่ San Diego State University เบอร์นี ดอดจ์ (Bernie Dodge) ได้สร้าง
เว็บเคสท์ (Webquest) ขึ้น เพื่อใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในการจัดการเรียนการสอน และ
กล่าวว่า เว็บเคสท์ คือ กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการแสวงรู้ โดยมีฐานสารสนเทศที่ผู้เรียน
จะมีปฏิสัมพันธ์ด้วย บนแหล่งต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ตที่ผู้สอนจัดทำขึ้น เว็บเคสท์ได้ถูกออกแบบ
โดยผู้เรียนจะใช้เวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ต้องเสียเวลาในการหาข้อมูลอย่างไรทิศทาง
การสอนด้วยเว็บเคสท์เน้นการใช้สารสนเทศมากกว่าการแสวงหาสารสนเทศ สนับสนุนผู้เรียนใน
การเรียนรู้ขั้นตอนการคิดอย่างวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่า เว็บเคสท์ส่งเสริมให้
ผู้เรียนใช้จินตนาการและทักษะการแก้ปัญหา คำตอบสุดท้ายยังไม่ได้ให้ไว้ก่อน ดังนั้นผู้เรียนจึง
ต้องค้นพบและสร้างสรรค์ด้วยตนเองหรือในกลุ่มของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถคลิกเพื่อเข้าสู่ World
Wide Web ที่ผู้สอนเสนอแนะไว้หรือกำหนดในส่วนที่เป็นแหล่งข้อมูลในเว็บเคสท์ได้อย่างมี
ความหมาย ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาความรู้ในเชิงข้อเท็จจริง หรือประดิษฐ์ที่เป็นที่ถูกเดิยงในสังคม เช่น
สภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนจะต้องทำมากกว่าการจำเนื้อหาสาระ แต่ต้องกลั่นกรองสารสนเทศนั้น
โดยการตัดสินใจที่อยู่บนฐานของศีลธรรมและจริยธรรมจากข้อมูลที่ได้รับมา (นวนดา
สงวนวงศ์ทอง, 2547: 40-41) ผู้สอนสามารถใช้แหล่งข้อมูลที่เป็นเว็บไซต์ที่มีภาพเคลื่อนไหว
ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ได้ทั้งในรายวิชาฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา นอกจากนี้ March
(2004) ได้กล่าวถึงคุณค่าของเว็บเคสท์ว่าช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ภายในตัวบุคคล และนักเรียนมี
ความเพลิดเพลินที่ได้เรียนรู้จากเว็บเคสท์

การสร้างเว็บเคสท์มีขั้นตอนที่ขัดเจนข้อมูลที่ครุமองามมากให้ และงานซึ่งมีความหรือ
คำสั่งที่ครุกกำหนดให้เป็นคำสั่งที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าก่อน
มิใช่การตอบโดยการคัดลอกข้อมูลมาเท่านั้น (Dodge, 1998) จากที่กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยเห็นข้อดี
ของเว็บเคสท์ในการนำมาเพื่อกำจัดข้อจำกัดในการสอนแบบสืบสอ ดังนั้นจึงได้นำเสนอการ
เรียนการสอนแบบสืบสอร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์ เป็นการจัดการเรียนการสอนตามขั้น

ตอบของการสอนสีบสอแบบแนะแนวทาง (Guided inquiry) และใช้เว็บเคสที่ในขั้นกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้

แนวคิดพื้นฐานของเว็บเคสที่คือ ครูออกแบบเว็บเคสโดยเลือกหัวข้อที่เหมาะสมแล้วออกแบบกระบวนการศึกษาโดยตนเอง โดยหาเว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับหัวข้อนั้น นักเรียนเลือกลิงก์ (Link) ที่จะใช้ในการทำกิจกรรมที่กำหนดไว้ เว็บเคสที่จะแนะนำหัวข้อ ให้ทางเลือกที่เป็น Link 8-10 เว็บไซต์เพื่อไปหาข้อมูลอาจจะมีใบงานที่ต้องนำเสนอโครงการที่นักเรียนต้องทำหรือสร้างขึ้นมา ในบทเรียนเว็บเคสที่มีหัวข้อต่างๆ ดังนี้ คือ มีส่วนแนะนำงานที่สั่งให้ทำ ระบุกระบวนการโดยย่อ มี World Wide Web เป็นแหล่งข้อมูลที่นักเรียนสามารถคลิกเพื่อลิงก์ไปหาข้อมูล และการประเมินผล นักเรียนจะได้เรียนทักษะต่างๆ จากแต่ละส่วน เช่น ได้ฝึกอ่านและทำตามคำสั่ง การค้นคว้าข้อมูล การจัดข้อมูลเป็นระบบ การแยกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้อื่น การใช้เทคโนโลยี การสร้างสิ่งใหม่และทักษะอื่นๆ ที่หลากหลาย เว็บเคสที่จะนำนักเรียนเข้าสู่ระบบที่ชัดเจน รู้ว่าจะต้องทำอะไรและมีอิสระในการเลือกทางของตนเอง (Dodge, 1998)

ครูมีเทคนิคที่สามารถใช้เพื่อกำตั้นให้นักเรียนแสดง hacความรู้ ครูทำตามหลักสูตรใหม่ที่ไม่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง ให้นักเรียนค้นคว้าจากห้องสมุด อินเตอร์เน็ต และคิดว่าเป็นการให้นักเรียนออกไปสำรวจ hacความรู้ แต่แนวทางให้นักเรียนค้นหาไม่ใช่เพียงให้หัวข้อ แล้วบอกให้ไปค้นคว้าแล้วกลับมารายงาน ครูไม่สอนทักษะที่จะต้องใช้ในการค้นหาเพื่อให้ได้คำตอบที่อยู่ในตัวตนของนักเรียน ครูอาจได้รับงานที่เป็นการคัดลอกจากหนังสือหรือจากอินเทอร์เน็ตโดยไม่มีการวิเคราะห์ของนักเรียน บทเรียนเว็บเคสที่สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น (ลินดา สุขรัตน์ และสมเกียรติ สุขรัตน์, 2547) จากความเป็นมาที่กล่าวแล้วข้างต้น สรุปได้ว่าพิสิกส์มีความสำคัญต่อการพัฒนาด้านเทคโนโลยี แต่ปัจจุบันผลลัพธ์ที่ทางการเรียนพิสิกส์ค่อนข้างต่ำซึ่งสังเกตได้จากคะแนนการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นควรปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ต่อมาพบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบสีบสอ มีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนวิชาพิสิกส์เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสในการพัฒนาความคิด ทำให้นักเรียนสามารถจัดการได้ดีและสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่อีกด้วย แต่มีข้อจำกัด คือ ทำการเรียนการสอนใช้เวลามาก และนักเรียนบางคนที่มีสติปัญญาไม่ดี ไม่สามารถศึกษา hacความรู้ด้วยตนเองได้ ถ้าครูไม่มีแหล่งข้อมูลให้ นักเรียนก็จะไม่มีทิศทางในการค้นหาข้อมูล ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างเว็บเคสที่มาเป็นส่วนหนึ่งในการสอนวิชาพิสิกส์ร่วมกับการสอนแบบสีบสอ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนทันตามกำหนดเวลา นักเรียนสามารถทำงาน (Task) และทบทวน

เนื้อหาบทเรียนได้ด้วยตนเองตลอดเวลา ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ โดยศึกษาจากเว็บเคสท์ วิธีการสอนแบบนี้ยังเป็นทางเลือกหนึ่งในการยืดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่ครุ่นตั้งใจสามารถที่จะเข้าโดยไม่ต้องลงทุนเงินและเวลามาก

เว็บเคสท์ในประเทศไทยยังไม่เป็นที่แพร่หลาย หรือเป็นสิ่งใหม่ จึงสร้างเว็บเคสท์วิชาพิสิกส์ขึ้นมา โดยใช้โปรแกรมดิจิมเก็บเวอร์ (Dreamweaver) เพื่อให้นักเรียนเข้าไปรับโยชน์จากอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีคุณค่า นักเรียนสามารถคลิกไปยังแหล่งข้อมูลที่ผู้สอนเตรียมไว้ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความหมายต่อนักเรียนและเกี่ยวข้องกับบทเรียนนั้น ๆ สำหรับ World Wide Web ที่ผู้สอนได้นำมาเป็นแหล่งข้อมูลในบทเรียนเว็บเคสท์ครั้งนี้เป็นแหล่งข้อมูลที่ครุในสหรัฐอเมริกา จีน และอินเดีย ได้จัดทำไว้ล้วนแต่เป็นเว็บไซต์ที่ดึงดูดความสนใจ ซึ่งประกอบด้วยภาพเคลื่อนไหวที่สร้างขึ้นจากโปรแกรมจาวา (Java) นักเรียนสามารถสังเกตภพนั้นและมีบาง World Wide Web ที่นักเรียนสามารถใช้เม้าท์บังคับเพื่อให้เห็นผลลัพธ์ของสถานการณ์ด้วยตนเอง นอกจากนี้ผู้วิจัยคาดว่าหลังการจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์ในการเรียนการสอนวิชาพิสิกส์ นักเรียนจะเกิดผลลัพธ์ที่ทางการเรียนพิสิกส์ และทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาของนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์
- เพื่อเปรียบเทียบทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์
- เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์กับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ
- เพื่อเปรียบเทียบทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์กับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

บทเรียนเว็บเคอส์ถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในปี ค.ศ. 1995 โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ความรู้จากการค้นคว้าด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูลที่ครุกำหนดให้ในบทเรียนเว็บเคอส์ การสอนด้วยบทเรียนเว็บเคอส์เน้นการใช้สารสนเทศมากกว่าการแสดงhaarสารสนเทศ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าได้ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง (Dodge, 1998) นอกจากนี้ MacGregor และ Lou (2004) พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคอส์ และการทำผังแนวคิดในหน้าเว็บเพจช่วยให้นักเรียนเรียกความจำได้ง่าย ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้บทเรียนเว็บเคอส์ในการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้บทเรียนเว็บเคอส์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่ากลุ่มทดลอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (Chuo, 2007; ปิยะรัตน์ คัญทพ, 2546) แสดงว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น นักเรียนสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical thinking) สามารถคิดเชื่อมโยงเรื่องราวที่อ่าน และจำแนกข้อมูลได้ นอกจากนี้ยังพบว่า เว็บเคอส์ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีกลยุทธ์ในการค้นหาข้อมูล และนักเรียนมีความพึงพอใจการเรียนโดยใช้บทเรียนเว็บเคอส์ (Gaskill, 2006; MacGregor, 2004)

การเรียนการสอนแบบสืบสอด และวิธีการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนเว็บเคอส์ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เมื่อนำทั้งสองวิธีมาใช้ร่วมกันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดียิ่งขึ้น งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียน เว็บเคอส์ในเนื้อหาพิสิกส์ยังไม่พบ อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยของ Ikpeze และ Bord (2007) ซึ่งวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบสืบสอดโดยใช้เว็บเป็นฐาน: ส่งเสริมการคิดด้วยบทเรียนเว็บเคอส์ ในเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะการคิด สามารถคิดเชื่อมโยงเรื่องราวที่อ่าน กับโลกจริง และอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้

จากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
2. นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
3. นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ได้ศึกษา เฉพาะทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา
3. ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้
 - 3.1 ตัวแปรจัดกระทำ คือ
 - 1) การเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่
 - 2) การเรียนการสอนแบบปกติ
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ
 - 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์
 - 2) ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา

3.3 ตัวแปรควบคุม คือ

เนื้อหาวิชาและจำนวนเรื่องที่เข้าสอนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็นเนื้อหาเดียวกัน คือ เนื้อหาในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานและเพิ่มเติมพิสิกส์ เล่ม 1 เรื่อง การเคลื่อนที่ในหนึ่งมิติและสองมิติตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่จัดทำขึ้นโดยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การเรียนการสอนแบบสืบสอบ หมายถึง วิธีการสอนที่นักเรียนเรียนโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนมีบทบาทเสมือนนักวิทยาศาสตร์ โดยนักเรียนเป็นผู้ตั้งคำถาม (ตั้งปัญหา) ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง สำรวจตรวจสอบข้อมูล ตั้งสมมติฐาน และทดสอบสมมติฐาน นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สร้างครูเป็นผู้แนะนำ และอำนวยความสะดวก สำหรับประเภทการเรียนการสอนแบบสืบสอบที่ใช้ในการวิจัย คือ การสอนด้วยวิธีสืบสอบแบบแนะนำแนวทาง (Guided inquiry) มีขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูเสนอปัญหาและข้อมูลพื้นฐาน 2) ขั้นอภิรายก่อนการทดลอง ครูอธิบายวิธีการทดลองและการใช้อุปกรณ์ 3) ขั้นปฏิบัติการทดลอง นักเรียนเป็นผู้ลงมือทำการทดลองเอง 4) ขั้นอภิรายหลังการทดลอง ครูใช้คำถามนำการอภิรายเพื่อให้นักเรียนจัดกระทำข้อมูลหรือเปลี่ยนแปลงความหมายข้อมูลและสรุปผล เพื่อให้ได้แนวคิดหรือหลักเกณฑ์ที่สำคัญของบทเรียน 5) ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้โดยครูใช้คำถามเพื่อนำการสรุป

บทเรียนเว็บเคสท์ (Webquest) หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสืบสอบโดยมีแหล่งสารสนเทศที่ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ด้วยจากแหล่งความรู้บนอินเทอร์เน็ตที่ครุกำหนดให้ โดยแต่ละบทเรียนมีองค์ประกอบ ดังนี้ บทนำหรือคำแนะนำเนื้อหา งานที่มีขอบเขต กระบวนการทำงาน แหล่งการเรียนรู้ การประเมินผล และการสรุป

การเรียนการสอนแบบสีบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสว์ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเพื่อให้ได้คำตอบและข้อสรุปของปัญหา โดยนำเอาบทเรียนเว็บเคสว์เป็นสื่อที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา อีกทั้งใช้บทวนบทเรียนและทำงานหรือทำแบบฝึกหัดโดยมีแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่กำหนดให้บนอินเทอร์เน็ต การเรียนการสอนด้วยวิธีสีบสอบแบบแนวแนวทางร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสว์ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูเป็นผู้นำอภิปรายโดยกำหนดปัญหาหรือตั้งสถานการณ์ และทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง
 2. ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.1 ขั้นอภิปรายก่อนการทดลอง
 - 1) นักเรียนตั้งสมมติฐานโดยครูใช้คำถามนำ
 - 2) ครูแนะนำและสาธิตการใช้เครื่องมือการทดลอง
 - 2.2 ขั้นปฏิบัติการทดลอง
 - 1) นักเรียนปฏิบัติการทดลองตามที่กำหนดในใบงาน
 - 2) นักเรียนบันทึกผลการทดลอง
 - 3) นักเรียนวิเคราะห์ และสรุปความสัมพันธ์ของตัวแปรจากกระบวนการทดลอง
 - 2.3 ขั้นอภิปรายหลังการทดลอง
 - 1) นักเรียนสร้างค่าอิพไบจากผลการทดลองด้วยตนเอง
 - 2) ครูตรวจสอบค่าอิพไบ และผลการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่มพร้อมกับเสนอแนะวิธีการนำความรู้ที่นักเรียนสร้างด้วยตนเองไปใช้ในการแก้ปัญหา
 - 3) นักเรียนใช้บทเรียนเว็บเคสว์
 - 4) นักเรียนทำงานในบทเรียนเว็บเคสว์และทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียนของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 3. ขั้นสรุป ครูนำสรุปวิธีการนำความรู้ไปใช้ และครูนำเสนองานที่นักเรียนได้ทำส่ง โดยครูจะให้นักเรียนเห็นประเด็นที่ทำถูกและประเด็นที่ทำผิด

การเรียนการสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครุ สร้างการเรียนรู้พื้นฐานและเพิ่มเติมพิสิกส์ เล่ม 1 ที่จัดทำขึ้นโดยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นการสอนด้วยวิธีสืบสอดแบบแนวแนวทาง ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครุเป็นผู้นำอภิป่วยโดยกำหนดปัญหาหรือตั้งสถานการณ์ และทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง
 2. ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.1 ขั้นอภิป่วยก่อนการทดลอง
 - 1) นักเรียนตั้งสมมติฐานโดยครุใช้คำถามนำ
 - 2) ครุแนะนำและสาธิตการใช้เครื่องมือการทดลอง
 - 2.2 ขั้นปฏิบัติการทดลอง
 - 1) นักเรียนปฏิบัติการทดลองตามที่กำหนดในใบงาน
 - 2) นักเรียนบันทึกผลการทดลอง
 - 3) นักเรียนวิเคราะห์ และสรุปความสัมพันธ์ของตัวแปรจากกระบวนการทดลอง
 - 2.3 ขั้นอภิป่วยหลังการทดลอง
 - 1) นักเรียนสร้างคำอธิบายจากผลการทดลองด้วยตนเอง
 - 2) ครุตรวจสอบคำอธิบาย และผลการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่มพร้อมกับเสนอแนะวิธีการนำความรู้ที่นักเรียนสร้างด้วยตนเองไปใช้ในการแก้ปัญหา
 - 3) นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียนของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 3. ขั้นสรุป ครุนำสรุปวิธีการนำความรู้ไปใช้ และครุนำเสนองานที่นักเรียนได้ทำส่ง โดยครุชี้ให้นักเรียนเห็นประเด็นที่ทำถูกและประเด็นที่ทำผิด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเรียนวิชาพิสิกส์ ซึ่งประกอบด้วยพดติกรรวม 4 ด้าน คือ พดติกรรวมด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และการนำความรู้ไปใช้ โดยวัดได้จากการคะแนนของนักเรียนในการทำแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์แบบปรณยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถและความชำนาญในการคิด รวมถึงความสามารถในการปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยพุทธิกรรม 13 ด้าน คือ การสังเกต การวัด การคำนวณ การจำแนกประเภท การจัดกรรทำข้อมูล การลงความเห็นจากข้อมูล การพยากรณ์ การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ การกำหนดตัวแปร การทดลอง และการตีความหมายจากข้อมูล ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะพุทธิกรรมด้านทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลสและสเปลสกับเวลา

ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลสและสเปลสกับเวลา หมายถึง ความชำนาญและความสามารถในการคิดหาสิ่งต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุหนึ่งกับอีกวัตถุหนึ่ง
2. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลาหรือความสัมพันธ์ระหว่างสเปลของวัตถุที่เปลี่ยนไปกับเวลา

ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลสและสเปลสกับเวลา ได้จากการคิดหาสิ่งต่อไปนี้ ที่ใช้แบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลสและสเปลสกับเวลาที่เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. การเรียนการสอนแบบสืบสอ

- 1.1 ความหมายและหลักการของการเรียนการสอนแบบสืบสอ
- 1.2 ประเภทของการเรียนการสอนแบบสืบสอ
- 1.3 ขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบสืบสอ
- 1.4 บทบาทครูและนักเรียนในการเรียนการสอนแบบสืบสอ
- 1.5 ข้อดีและข้อจำกัดของการสอนแบบสืบสอ

2. บทเรียนเว็บเค้าส์

- 2.1 ความหมายและประเภทของบทเรียนเว็บเค้าส์
 - 2.2 ลักษณะของบทเรียนเว็บเค้าส์
 - 2.3 หลักการและขั้นตอนในการสร้างเว็บไซต์และบทเรียนเว็บเค้าส์
3. การจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์
- 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ
 - 3.2 แนวทางการนำเว็บไปใช้ในการเรียนการสอน
 - 3.3 ข้อดีข้อจำกัดของการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนเว็บเค้าส์
 - 3.4 ความหมายและขั้นตอนในการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์

4. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

- 4.1 ความหมายของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
- 4.2 ความหมายและตัวบ่งชี้ของทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 5.1 งานวิจัยต่างประเทศ
- 5.2 งานวิจัยในประเทศไทย

1. การเรียนการสอนแบบสีบสอบ

การศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบสีบสอบ ประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้ ความหมาย ประเภทของการเรียนการสอนแบบสีบสอบ บทบาทครูและนักเรียนในการเรียน การสอนแบบสีบสอบ และข้อดีและข้อจำกัดของการสอนแบบสีบสอบ

1.1 ความหมายและหลักการของการเรียนการสอนแบบสีบสอบ

นักการศึกษาวิทยาศาสตร์หลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนแบบสีบสอบ โดยรายละเอียด ดังต่อไปนี้

การเรียนการสอนแบบสีบสอบ คือ การสอนแบบสีบสอบเป็นเทคนิคหรือกลวิธีเฉพาะใน การจัดให้เกิดการเรียนรู้เนื้อหาบางอย่างของวิชาวิทยาศาสตร์ โดยการกระตุ้นให้นักเรียนมี ความอยากรู้อยากรู้ แล้วแสวงหาความรู้โดยการถามคำถาม แล้วพยายามค้นหาคำตอบให้พบ ด้วยตนเอง เป็นวิธีการเรียนโดยการแก้ปัญหาในกิจกรรมการเรียนที่จัดขึ้น ซึ่ง pragmactionism ใหม่ๆ ที่นักเรียนแข่งขันแต่ละครั้งจะเป็นตัวกระตุ้นการคิด การสังเกตกับสิ่งที่สรุปพادพิงถึงอย่าง ชัดเจน ประดิษฐ์คิดค้น ตีความหมายภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมที่สุด การใช้วิธีการอย่าง ฉลาดสามารถทดสอบได้และการสรุปอย่างมีเหตุผล ความหมายที่สองของการเรียนการสอนแบบ สีบสอบ คือ เป็นแบบเดียวกับการสอนโดยวิธีการแก้ปัญหา เป็นการเรียนจากกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็น การเรียนที่นักเรียนใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการทำกิจกรรม (Good, 1973)

การเรียนการสอนแบบสีบสอบ คือ การสอนที่เน้นกระบวนการเรียนการสอนที่ค้นคว้าทาง วิทยาศาสตร์ ซึ่งได้ทำกิจกรรมในการตั้งและกำหนดปัญหา การสังเกต การวัด การจำแนกสิ่งต่างๆ การนำเสน�이หรือการตั้งสมมติฐาน การค้นคว้าแบบอย่างที่มีความหมาย การสร้างการทำทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูล และการทดสอบสมมติฐาน (ธีรวิชัย บุรณโชคติ, 2517)

การเรียนการสอนแบบสีบสอบ คือ วิธีสอนที่มีความคล้ายคลึงกับการศึกษาค้นคว้าของ นักวิทยาศาสตร์ ที่มุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถตั้งสมมติฐาน ทดสอบสมมติฐานให้

ได้ข้อมูลมาตีความหมายได้ด้วยตนเอง เป็นวิธีที่ช่วยให้การเรียนมีระเบียบวิธีการแก้ปัญหาในทางวิทยาศาสตร์ด้วยตนเอง (วรรณรุ่น ชัยโภgas, 2521)

การเรียนการสอนแบบสืบสอบ คือ กิจกรรมแก้ปัญหาที่หลากหลายซึ่งเกี่ยวข้องกับ การสังเกต การตั้งคำถาม การค้นหาแหล่งข้อมูลจากหนังสือและอื่นๆ เพื่อให้เห็นว่าอะไรที่รู้แล้ว และใช้เป็นแนวทางนำไปสู่การออกแบบการทดลอง นักเรียนใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และแปลงข้อมูล เพื่อเขียนเป็นคำตอบ อธิบาย และพยากรณ์ ในการสืบสอบจำเป็นต้องมี สมมติฐาน โดยใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณและตรวจยับประกอบ (สถาบันวิจัยแห่งชาติสวัสดิ์ อเมริกา [NRC], 1996)

การเรียนการสอนแบบสืบสอบ คือ วิธีการที่ได้มาซึ่งความรู้ โดยนักเรียนเป็นทั้งผู้ถ testim คำถาม และตั้งปัญหา หรือปัญหาอาจถูกตั้งโดยครู คำถามต้องสนับสนุนหรือเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ นักเรียนประสงค์จะเรียนรู้ และคำถามนั้นต้องสนับสนุนกับหัวข้อที่ครูประสงค์จะให้นักเรียนเรียนรู้ การสอนวิธีนี้มุ่งให้นักเรียนแสดงบทบาทสำคัญในการหาคำตอบของปัญหา (Hebrank, 2000 ข้างถึงใน Llewellyn)

การสืบสอบ คือ กระบวนการสำหรับค้นหาคำตอบผ่านการสำรวจตรวจสอบ ค้นคว้า โดย เฉพาะอย่างยิ่งการใช้คำถามและการสำรวจตรวจสอบบางอย่างซึ่งนักเรียนมีบทบาทเป็นผู้สำรวจ ตรวจสอบ นักเรียนจะต้องเป็นผู้ที่ตื่นตัวอยู่เสมอในการเรียน โดยนักเรียนจะมีบทบาทในการตั้ง คำถาม และสำรวจตรวจสอบในเรื่องที่ศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบเหล่านั้น มีบทบาทในการเผยแพร่หน้ากับสิ่งที่ต้องการค้นหาซึ่งต้องใช้สมมติฐานในการพิสูจน์ และมีบทบาทในการสร้าง ความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงในสิ่งที่ได้จากการค้นหากับเพื่อนร่วมชั้นและข้อมูลนั้นต้องมี ความน่าเชื่อถือได้ (Szesze, 2001)

การเรียนการสอนแบบสืบสอบ หมายถึง วิธีการที่ครูและนักเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญ โดยนักเรียนเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ครูเป็นเพียง ผู้แนะนำ ผู้อำนวยความสะดวก เพื่อให้นักเรียนบรรลุเป้าหมาย วิธีสืบสอบจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของการเรียน (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2547)

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการกระบวนการสืบสืบที่หมายถึง การดำเนินการเรียนการสอน โดยผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด แล้วลงมือเสาะแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาประมวลหาคำตอบหรือข้อสรุปด้วยตนเอง โดยที่ผู้สอนช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ในด้านต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน เช่น ในด้านการสืบค้นหาแหล่งความรู้ การศึกษาข้อมูล การวิเคราะห์ การสรุปข้อมูล การอภิปรายโดยแบ่งทางวิชาการ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น (ทิศนา แซมโน่, 2547)

การเรียนการสอนแบบสืบสืบที่คือ การค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ออกแบบการสำรวจข้อมูล การสำรวจข้อมูล การวิเคราะห์ การสรุปผล การคิดค้นประดิษฐ์ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการสื่อสาร ด้วยคำอธิบาย (Wu & Hsieh, 2006)

การสอนแบบสืบสืบที่คือ การค้นหาข้อมูลเท็จจริง และองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยเรียนจาก การสังเกตปรากฏการณ์ เรียบเรียงข้อมูลจากการสังเกต จากนั้นตั้งคำถามเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น และวางแผนทำการทดลองเพื่อพิสูจน์ความคิด โดยคำตอบควรจะมีมากกว่าหนึ่งคำตอบ แล้ววิเคราะห์หาคำตอบที่เป็นไปได้มากที่สุด รวบรวมข้อมูลจากการทดลองมาวิเคราะห์ แล้วสรุปพร้อมออกแบบและสร้างรูปแบบการนำเสนอ สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ (ลัดดาวัลย์ กันธสุวรรณ, 2550)

การสืบสืบที่คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นไปตามทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) โดยเป็นกระบวนการที่นักเรียนจะต้องสืบค้น เสาหา สำรวจตรวจสอบ และค้นคว้าด้วยวิธีการต่างๆ จนทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและเกิดการรับรู้ความรู้นั้นอย่างมีความหมาย จึงจะสามารถสร้างเป็นองค์ความรู้ของนักเรียนเอง และเก็บเป็นข้อมูลไว้ในสมองได้อย่างยาวนาน สามารถนำมาใช้ได้เมื่อสถานการณ์ใดๆ เมื่อเผชิญปัญหา (สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2550)

การเรียนการสอนแบบสืบสืบที่คือ วิธีการสอนที่นักเรียนเรียนโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ทัศนคติ และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนมีบทบาทเสมือนนักวิทยาศาสตร์รุ่นจิ๋ว (mini-researchers) นักเรียนได้มีโอกาสในการค้นหาปัญหาและคำตอบ ตั้งสมมติฐาน คิดค้นวิธีการทดลองสอบสมมติฐาน และใช้ข้อมูลที่ได้รับรวมมาพิจารณาสมมติฐานว่าถูกต้องหรือไม่ การเรียนการสอนแบบสืบสืบที่มีฐานมาจากทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้

(Constructivist) ซึ่งตรงกันข้ามกับการศึกษาแบบดั้งเดิมที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ข้อมูลแบบตรงไปตรงมาจากการหนังสือและครุ (Wikipedia, 2008; online)

จากความหมายของการสอนแบบสืบสอดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอด คือ วิธีการสอนที่นักเรียนเรียนโดยใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนมีบทบาทเสมือนนักวิทยาศาสตร์ โดยนักเรียนเป็นผู้ตั้งคำถาม (ตั้งปัญหา) ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง สำรวจตรวจสอบข้อมูล ตั้งสมมติฐาน และทดสอบสมมติฐาน นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ส่วนครุเป็นผู้แนะนำ และอำนวยความสะดวก

1.2 ประเภทของการเรียนการสอนแบบสืบสอด

การจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบสืบสอดมีหลายประเภททั้งที่ครุเป็นผู้กำหนด และนักเรียนเป็นผู้กำหนด ตลอดทั้งครุและนักเรียนเป็นผู้กำหนดการเรียนร่วมกัน ดังนั้นจึงมีแนวคิดต่างๆ ดังต่อไปนี้

Sund และ Trowbridge (1973) ได้อธิบายเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกระบวนการสืบสอดว่า มี 2 ประเภท ซึ่งขึ้นอยู่กับบทบาทของครุและนักเรียน ได้แก่ การสืบสอดแบบแนะแนวทาง (Guided Inquiry) และการสืบสอดแบบอิสระ (Free Inquiry) ใน การสืบสอดแบบแนะนำครุมีบทบาทมากในการดำเนินกิจกรรม และในการสืบสอดแบบอิสระ นักเรียนมีบทบาทมากที่สุดในการดำเนินกิจกรรม

Carin และ Sund (1980 ข้างล่างในพิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2547) ได้แบ่งวิธีสืบสอดออกเป็น 3 ประเภท โดยใช้บทบาทของครุและนักเรียนเป็นเกณฑ์ ดังนี้

1) การสืบสอดแบบแนะแนวทาง (Guided inquiry) ครุเป็นผู้กำหนดปัญหางาน แผนการทดลอง เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องมือไว้เรียบร้อย นักเรียนมีหน้าที่ปฏิบัติการทดลองตามแนวทางที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจเรียกว่า เป็นวิธีสืบสอดที่มีคำแนะนำนำปฏิบัติกิจกรรมหรือกิจกรรมสำเร็จรูป (structured laboratory)

2) การสืบสอดแบบไม่แนะแนวทาง (Less guided inquiry) ครุเป็นผู้กำหนดปัญหา แต่ให้นักเรียนหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยเริ่มตั้งแต่การตั้งสมมติฐาน วางแผนการทดลองทำ

การทดลองจนถึงสรุปผลการทดลอง โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสัมภានซึ่งอาจเรียกว่า “วิธีสอนแบบไม่กำหนดแนวทาง (unstructured laboratory)

3) การสืบสอบแบบอิสระ (Free inquiry) นักเรียนเป็นผู้กำหนดปัญหาเอง วางแผนการทดลองเอง ดำเนินการทดลอง ตลอดจนสรุปด้วยตัวนักเรียนเอง วิธีนี้นักเรียนมีอิสระเต็มที่ในการศึกษาตามความสนใจ ครูเป็นเพียงผู้กระตุ้นเท่านั้น ซึ่งอาจเรียกว่า วิธีสืบสอบแบบอิสระ วิธีนี้ครูอาจใช้คำแนะนำเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนกำหนดปัญหาด้วยตัวเอง

Orlich และคณอนิฯ (2001) ได้อธิบายเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกระบวนการสืบสอบไว้ 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

1) กระบวนการสืบสอบที่ครูกำหนดแนวทางการสืบสอบ (Guided inquiry) ครูต้องวางแผนและเตรียมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่สืบสอบ ให้ผู้เรียนกระทำการสังเกต จัดทำและใช้อ้างอิงเป็นคำตอบ ครูมีบทบาทในการนำให้นักเรียนดำเนินการสืบสอบตามแนวทางโดยครูใช้คำแนะนำจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จะต้องใช้ตามแนวทางนั้นๆ และครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนในชั้นมีส่วนร่วมในการดำเนินการสืบสอบและสรุปเป็นหลักการ

2) กระบวนการสืบสอบที่ครูไม่ได้กำหนดแนวทางในการสืบสอบ (Less guided inquiry) ครูมีบทบาทน้อยกว่าแบบแรก เมื่อครูเสนอปัญหาแล้วเปิดโอกาสให้ผู้เรียนหาแนวทาง และดำเนินการสืบสอบวิธีต่างๆ เอง แต่ครูต้องคอยตรวจสอบความถูกต้องในการอ้างอิงหรืออ้างเหตุผลของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนอ้างเหตุผลผิด ครูต้องชี้ให้ผู้เรียนเห็นจุดที่ผู้เรียนผิดหลักเหตุผล ถ้าผู้เรียนได้อ้างเหตุผล ครูต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนอ้าง เพื่อยืนยันและครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนในชั้นได้แลกเปลี่ยนข้อสรุปกันโดยให้แสดงการอ้างอิงให้เพื่อนๆ รับรู้ด้วย

Coburn (2003) ได้บรรยายเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดการสืบสอบที่หลากหลายวิธี

- 1) การสืบสอบแบบโครงสร้าง (Structure inquiry) นักเรียนจะได้รับปัญหาจากครูในการสืบสวนขณะเดียวกันจะเป็นวิธีการและวัสดุครูก็เป็นผู้จัดการให้ แต่ไม่มีการบอกผลลัพธ์ที่คาดหวังไว้
- 2) การสืบสอบแบบครูเป็นผู้ชี้แนะ (Guided inquiry) ครูจัดเพียงวัสดุและปัญหาเพื่อให้นักเรียนสืบสวน นักเรียนวางแผนออกแบบและเบี่ยงบวชีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

3) การสืบสอบแบบเปิด (Opened inquiry) นักเรียนเป็นผู้เริ่ม มีลักษณะที่คล้ายกับการสืบสอบแบบครูเป็นผู้ซึ่งแนะนำ แต่นักเรียนกำหนดปัญหาด้วยตนเองและกำหนดแนวทางในการสืบสวนด้วยตนเอง การสืบสอบแบบเปิดจะคล้ายกับการปฏิบัติการวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2548) ได้อธิบายเกี่ยวกับประเภทของการสืบสอบมี 3 ประเภท ดังนี้

1) การสืบสอบเชิงโครงสร้าง (Structure inquiry) ครูนำกิจกรรมหรือปัญหามาให้นักเรียนสำรวจ เช่นเดียวกับการวิธีการดำเนินการและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ให้แก่นักเรียน แต่ไม่ได้บอกนักเรียนถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังแก่นักเรียน นักเรียนค้นหาความสัมพันธ์ของตัวแปรจาก การเก็บรวบรวมข้อมูล การสืบสอบแบบนี้คล้ายคลึงつまりปัญหาที่เราซึ่งก็และคุณเคย กันดี การสืบสอบหาความรู้เชิงโครงสร้างนี้ใช้เพื่อที่จะสอนเนื้อหาที่มีความเฉพาะ กว้าง ทฤษฎี หรือ ทักษะ และสามารถป้อนฐานได้เป็นอย่างดี สำหรับการสืบสอบในระดับที่สูงขึ้น ตัวอย่างเช่น “นักเรียนถูกกำหนดให้ต้องจราไฟฟ้าซึ่งมีการระบุให้ทำกิจกรรมตามขั้นตอนแต่ละขั้น รวมทั้งมี แผนภาพสำหรับการต่อวงจรไฟฟ้าแบบต่างๆ มาให้ด้วยเป็นต้น” คำถามที่ครูใช้ถามนักเรียนก็มัก จะเป็นคำถามท้ายกิจกรรม โดยถามนักเรียนเกี่ยวกับว่าไฟฟ้าที่นักเรียนต่อ แล้วให้แต่ละคน บันทึกข้อมูลจากการสังเกตเป็นของตนเองในแบบบันทึกข้อมูล

2) การสืบสอบเชิงชี้แนะ (Guided inquiry) ครูนำวัสดุอุปกรณ์หรือปัญหามาให้นักเรียน สำรวจตรวจสอบ นักเรียนจะเป็นผู้ลงมือคิดค้นแนวทางในการแก้ปัญหาด้วยตัวของนักเรียนเอง โดยครูจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการสำรวจตรวจสอบของนักเรียน และกระตุ้น นักเรียนโดยใช้คำถามเพื่อที่จะนำไปสู่แนวทางการสำรวจตรวจสอบปัญหานั้นๆ ตัวอย่างเช่น “นักเรียนได้รับแจกชุดแบบเตอร์ หลอดไฟ ขดลวด และวัสดุอื่นๆ จากนั้นก็มีใบงาน (คำสั่ง) ให้นักเรียนออกแบบวิธีการในการที่จะทำให้หลอดไฟนั้นสว่างให้เด็กลากหลายวิธีมากที่สุดที่นักเรียน จะสามารถทำได้โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่แจกให้ หลังจากนั้นนักเรียนก็ลงมือทำการทดลองเพื่อทำให้ หลอดไฟนั้นสว่าง โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีความหลากหลาย” คำถามที่ครูใช้ถามนักเรียนก็จะเป็น คำถามที่ให้นักเรียนใช้ความคิดในการหาคำตอบ เช่น ถ้าหากไม่มีขดลวดนักเรียนจะใช้วัสดุใด แทน เป็นต้น

3) การสืบสอบเชิงปลายเปิด (Opened inquiry) วิธีนี้จะคล้ายคลึงกับการสืบสอบหา ความรู้เชิงชี้แนะ ซึ่งสิ่งที่แตกต่างกันก็คือนักเรียนสามารถกำหนดปัญหาที่จะสำรวจตรวจสอบด้วย ตนเอง (ตามความสนใจ) การสืบสอบหาความรู้เชิงปลายเปิดนี้จะทำให้นักเรียนได้พัฒนา ความเข้าใจของแนวคิด และใช้ความเป็นเหตุและผลทางวิทยาศาสตร์ในการค้นหาคำตอบด้วย ตนเอง ตัวอย่างเช่น “นักเรียนได้รับแจกชุดแบบเตอร์ หลอดไฟ สายไฟ และวัสดุอื่นๆ นักเรียน

สามารถสร้างแนวความคิดจากวัสดุอุปกรณ์ที่ได้รับว่าจะประดิษฐ์อะไรได้บ้างจากวัสดุและอุปกรณ์เหล่านั้น หรือจำนำวัสดุอุปกรณ์เหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร เป็นต้น

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2548) กล่าวว่า โรเจอร์ ไบบี (Roger Bybee) เป็นนักพัฒนาหลักสูตรจากหน่วยงานที่เกี่ยวกับการศึกษาและจัดทำหลักสูตร ชีววิทยา (BSCS) ของสหรัฐอเมริกา ได้เสนอรูปแบบของวัสดุการเรียนรู้แบบ 5 Es ขึ้นมาซึ่งประกอบด้วยขั้นต่างๆ ของการเรียนรู้ 5 ขั้น การสอนรูปแบบนี้เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน จะได้กล่าวรายละเอียดในหัวข้อต่อไป

ประเภทของการเรียนการสอนแบบสืบสอดดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า มี 3 แบบ คือ 1) การสืบสอดแบบแนะนำทาง ครูเป็นผู้กำหนดปัญหา และออกแบบการทดลองเพื่อให้นักเรียนทดลองเพื่อหาคำตอบเอง 2) การสืบสอดแบบไม่แนะนำทาง ครูกำหนดปัญหาให้นักเรียนวางแผน ออกแบบการทดลองเพื่อแก้ปัญหาด้วยตนเอง 3) การสืบสอดแบบอิสระ นักเรียนเรียนเป็นผู้วางแผนเอง โดยตั้งปัญหา วางแผนการทดลอง และค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ประเภทของการเรียนการสอนแบบสืบสอดที่ได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลาย คือ แบบ 5 Es

1.3 ขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบสืบสอด

นักการศึกษาวิทยาศาสตร์หลายท่านได้ให้ความหมายของประเภทของการเรียนการสอนแบบสืบสอด โดยรายละเอียด ดังต่อไปนี้

Folk (1971) ได้กำหนดขั้นตอนในการสืบสอดไว้ดังนี้

- 1) สืบค้น และตั้งปัญหา
- 2) กำหนดสมมติฐานเพื่อตอบปัญหา
- 3) ทำนายผลที่จะเกิดจากสมมติฐาน
- 4) ออกแบบและปฏิบัติการทดลอง รวมทั้งการใช้ทักษะการปฏิบัติและทางปัญญา เช่น การสังเกต การวัด การบันทึก และการลงข้อสรุป
- 5) แปลความหมายข้อมูล

Sund และ Trowbridge (1973) ได้กำหนดขั้นตอนในการสืบสอปไว้ดังนี้

- 1) ตั้งคำถามเกี่ยวกับปรากฏการณ์รวมชาติ
- 2) กำหนดปัญหา
- 3) ตั้งสมมติฐาน
- 4) ออกแบบการทดลอง
- 5) ปฏิบัติการทดลอง
- 6) สรุปผลเป็นความรู้

Carin และ Sund (1980 อ้างถึงในพิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2547) ได้กำหนดขั้นตอนการสอนตามประเภทของการสืบสอป ดังนี้

- 1) การสืบสอปแบบแนะนำแนวทาง (Guided inquiry) มีขั้นตอนการสอนดังนี้
 - 1.1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูเป็นผู้นำอภิปราชโดยตั้งปัญหาเป็นอันดับแรก
 - 1.2) ขั้นอภิปราชก่อนการทดลอง อาจจะเป็นการตั้งสมมติฐาน ครูอธิบายหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับคุณลักษณะที่จะใช้ในการทดลองว่ามีวิธีการใช้อ่าย่างไร จึงจะไม่เกิดอันตรายและมีข้อควรระวังในการทดลองแต่ละครั้งอย่างไรบ้าง
 - 1.3) ขั้นทำการทดลอง นักเรียนเป็นผู้ลงมือกระทำการทดลองเองพร้อมทั้งบันทึกผลการทดลอง
- 1.4) ขั้นอภิปราชหลังการทดลอง เป็นขั้นของการนำเสนอข้อมูล และสรุปผลการทดลองในตอนนี้ครูต้องนำการอภิปราชโดยใช้คำถามเพื่อนักเรียนไปสู่ข้อสรุป เพื่อให้ได้แนวคิดหรือหลักเกณฑ์ที่สำคัญของบทเรียน
 - 1.5) ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้โดยครูใช้คำถามเพื่อนำการสรุป
- 2) การสืบสอปแบบไม่แนะนำแนวทาง (Less guided inquiry) มีขั้นตอนของการสอน ดังนี้
 - 2.1) สร้างสถานการณ์หรือปัญหา ซึ่งอาจทำโดยการใช้คำถาม ใช้สถานการณ์จริง โดยการสาธิตเพื่อเสนอปัญหา ใช้ภาพบริศนา หรือภาพยนต์เพื่อเสนอปัญหา
 - 2.2) นักเรียนวางแผนแก้ปัญหา โดยครูเป็นผู้แนะนำแนวทาง ระบุแหล่งความรู้
 - 2.3) นักเรียนดำเนินการแก้ปัญหาตามแผนที่วางไว้
 - 2.4) รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ดูแลร่วมในการอภิปราชเพื่อให้ได้ความรู้ที่ถูกต้องสมบูรณ์
- 3) การสืบสอปแบบอิสระ (Free inquiry) เป็นวิธีการที่นักเรียนเป็นผู้กำหนดปัญหาเอง วางแผนการทดลองเอง ดำเนินการทดลอง ตลอดจนสรุปด้วยตัวนักเรียนเอง วิธีนี้นักเรียนมีอิสระ

เต็มที่ในการศึกษาตามความสนใจ ครูเป็นเพียงผู้กระตุ้นเท่านั้น ซึ่งอาจเรียกว่า วิธีสืบสอแบบ
อิสระ วิธีนี้ครูอาจใช้คำตามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนกำหนดปัญหาด้วยตัวเอง Carin และ Sund
(1980) ได้ยกตัวอย่างปัญหาที่ครูใช้ตามนักเรียน เช่น

3.1) ถ้า你是เรียนเป็นครูและกำลังสนใจเลือกหัวข้อที่จะศึกษาในภาคเรียนนี้
นักเรียนคิดว่าจะศึกษาเรื่องอะไร

3.2) ปัญหาสำคัญของชุมชนเราที่นักเรียนสนใจศึกษามีอะไรบ้าง

3.3) เมื่อนักเรียนประสมปัญหาในชุมชนของเรา เช่น ปัญหามลพิษ นักเรียนต้องการ
อภิปรายเกี่ยวกับอะไร ลองเล่าให้เพื่อนฟังบ้าง

3.4) นักเรียนได้เรียนเรื่องของเกลือ แสง ความร้อน รังสี พฤติกรรมของสัตว์มาแล้ว
มีปัญหาใดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ที่นักเรียนสนใจจะศึกษาจากศึกษาเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้

เมื่อนักเรียนกำหนดปัญหาได้ตามความสนใจของตนเองแล้ว นักเรียนจึงทำการวางแผน
เพื่อแก้ปัญหา แล้วดำเนินการแก้ปัญหา ตลอดจนสรุปผลด้วยตนเอง ซึ่งอาจทำเป็นรายบุคคลหรือ
เป็นกลุ่มก็ได้ โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาให้กำลังใจเท่านั้น

วีรยุทธ วิเชียรโชติ (2521) กำหนดว่าการสอนแบบสืบสอ มี 5 ขั้น คือ

1) ขั้นนำ คือ ขั้นที่สร้างความพร้อมให้ผู้เรียนทั้งในด้านความรู้และแรงจูงใจ

2) ขั้นสังเกต คือ ขั้นที่ครูสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนสังเกต

3) ขั้นอภิปราย คือขั้นที่ครูกระตุ้นให้นักเรียนหาคำตอบ หรือหาสาเหตุของ
ปัญหาในรูปของการให้เหตุผล

4) ขั้นทำนาย และทดสอบ คือ ขั้นที่ครูฝึกให้นักเรียนรู้จักทำนายผล เมื่อเวลาเปลี่ยน
ค่าสารเหตุ และฝึกให้รู้จักการแก้ปัญหาด้วยการตั้งสมมติฐานเชิงทำนาย ตลอดจนการทดสอบ
สมมติฐานนั้น

5) ขั้นควบคุม และคิดสร้างสรรค์ คือ ขั้นที่ครูส่งเสริมให้นักเรียนนำเข้าหลักการ
กฎเกณฑ์ และวิธีแก้ปัญหาที่ค้นพบไปใช้ควบคุม และสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อม

ประวิตร ชูศิลป์ (2524) ได้กำหนดขั้นตอนในการเรียนการสอนแบบสืบสอไว้ดังนี้

1) การอภิปรายก่อนการทดลอง เป็นขั้นที่ผู้สอนใช้คำถามต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียน
อยากรู้ อยากเห็น คิด สงสัย หรือเป็นแนวทางในการทดลอง รวมถึงการขอแบบการทดลองเพื่อ
ทดลองสมมติฐาน

2) การให้นักเรียนปฏิบัติการทดลองเป็นขั้นที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติการทดลอง ผู้สอนอยู่ควบคุม และให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ค่อยกระตุ้นสนับสนุน และเป็นที่ปรึกษา นักเรียนเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล

3) การอภิปรายหลังการทดลองเป็นขั้นที่ผู้สอนจะต้องใช้คำถามเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ข้อมูลจากการทดลองที่รวมไว้มาสรุปเป็นความรู้ รวมทั้งอภิปรายข้อผิดพลาดของ การทดลองที่อาจจะเป็นไปได้ด้วยคำถามต่างๆ ที่ผู้สอนใช้ในตอนนี้ นอกจากซ่อมให้นักเรียนสรุปผลการทดลองได้แล้วยังช่วยให้นักเรียนอยากรู้อยากเห็น มีแนวคิดกว้างขวางยิ่งขึ้น

สูัณก์ นิยมคำ (2531) ได้เสนอขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบ สืบสืบท่องไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นสร้างสถานการณ์หรือปัญหา
- 2) ขั้นอภิปรายเพื่อกำหนดแนวทางค่าตอบ ครุน้ำอภิปรายเพื่อกำหนดแนวทางของปัญหา
- 3) ขั้นอภิปรายเพื่อออกแบบการทดลอง ครุน้ำอภิปรายเพื่อออกแบบการทดลอง
- 4) ขั้นดำเนินการทดลอง นักเรียนปฏิบัติการทดลองตามที่ออกแบบไว้ บันทึกผลการทดลองเพื่อทดสอบสมมติฐาน
- 5) ขั้นอภิปรายเพื่อสรุปผลการทดลอง ครุน้ำการอภิปรายเพื่อให้นักเรียนนำผลการทดลอง มาอ้างเพื่อสรุป

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์ (2548) ได้อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการสืบสืบท่อง ดังนี้ ขั้นที่หนึ่ง ขั้นสร้างความสนใจ (Engage) ขั้นนี้เป็นขั้นของการนำเข้าสู่บทเรียนซึ่งทำให้นักเรียนเกิดอาการอยากรู้และสนใจ กิจกรรมควรจะอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ที่ได้เรียนมาแล้วในอดีตและนำมาเชื่อมโยงกับประสบการณ์การเรียนรู้ในปัจจุบัน บทบาทของครูจะทำหน้าที่ในการตั้งคำถามตามนักเรียน กำหนดปัญหา ซึ่งให้เห็นประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งกัน นักเรียนควรจะมีความอยากรู้อยากเห็นในปัญหากระบวนการ และทักษะต่างๆ

ขั้นที่สอง ขั้นสำรวจและค้นหา (Explore) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ทำการทดลองต่างๆ ใน การสำรวจ นักเรียนสำรวจและค้นหาในเนื้อหาและสร้างแนวความคิดที่ได้มาจากประสบการณ์ ของนักเรียนเองและกำหนดปрактиกการณ์ที่ได้จากการสำรวจโดยการสร้างคำพูดเป็นของตนเอง นักเรียนมีเวลาและโอกาสในการที่จะพูดคุยกับนักเรียนคนอื่นๆ จากนั้นนักเรียนก็สร้างองค์ความรู้ และทำความเข้าใจด้วยตนเองและในขณะเดียวกันก็ทำความเข้าใจในเรื่องของคนอื่นด้วย

ขั้นที่สาม ขั้นอธิบาย (Explain) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ได้มาจากการสำรวจค้นคว้าซึ่งผู้เรียนได้ดำเนินการมาแล้ว นักเรียนควรจะสามารถกำหนดแนวความคิดรวบยอดตามความเข้าใจของนักเรียนเอง โดยผ่านประสบการณ์และความรู้เดิมของนักเรียนที่มีอยู่ และสามารถประมวลเป็นความรู้เพื่อถ่ายทอดสื่อสารไปยังผู้อื่นได้

ขั้นที่สี่ ขั้นขยายความรู้ (Elaborate หรือ Extend) ขั้นนี้นักเรียนมีโอกาสในการประยุกต์ใช้แนวความคิดรวบยอดนำไปสู่การค้นหาในสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ลະเอียดและระดับลึกลงไป นักเรียนสามารถค้นคว้ารายละเอียดในสิ่งที่ต้องการศึกษาและสำรวจตรวจสอบได้มากขึ้น ตลอดจนมีการใช้ทักษะต่างๆ และมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันกับผู้อื่น ขั้นนี้ผู้เรียนควรจะได้รับความรู้ความเข้าใจและแนวความคิดรวบยอดที่ลึกลงไป

ขั้นที่ห้า ขั้นประเมินผล (Evaluate) ขั้นนี้เป็นขั้นที่สำคัญเนื่องจากนักเรียนจะได้รับผลสะท้อนย้อนกลับจากประสบการณ์และความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง นักเรียนจะประเมินความเข้าใจของนักเรียนจากแนวความคิดที่เป็นกุญแจสำคัญและการพัฒนาของทักษะพื้นฐานที่จำเป็น

จะเห็นได้ว่าจากการที่นักการศึกษาแต่ละท่าน ได้เสนอขั้นตอนการสอนแบบสืบสอปไว้สามารถสรุปขั้นตอนการสอนแบบสืบสอปได้ดังนี้

- 1) ขั้นเสนอปัญหา
- 2) ขั้นตั้งสมมติฐาน
- 3) กำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาหรือคำตอบ หรือออกแบบการทดลองเพื่อแก้ปัญหา
- 4) ขั้นปฏิบัติการทดลอง
- 5) ขั้นสรุปเป็นคำตอบ

1.4 บทบาทครูและนักเรียนในการเรียนการสอนแบบสืบสอป

บทบาทครู

Suchman (1966) ได้อธิบายเกี่ยวกับบทบาทของครูในกระบวนการการสืบสอปว่า บทบาทของครูที่สอนแบบสืบสอป ครูจำเป็นต้องมีความรู้ทางจิตวิทยา และความมีบทบาทดังนี้

- 1) กระตุ้นและท้าทายให้ผู้เรียนคิด
- 2) ให้อิสรภาพในการทดลอง การซักถามและการอภิปราย
- 3) หาสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนในการสืบสอป

- 4) ช่วยให้ครูฯ ความยุ่งยากที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้
- 5) ให้ความรู้เพิ่มเติมเมื่อผู้เรียนต้องการ

Massialas และ Zevin (1967) กล่าวถึงบทบาทสำคัญของครูในกระบวนการสืบสืบที่สรุปได้ดังนี้

- 1) ครูมีภาระวางแผนในการเตรียมหัวข้อให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า รวมทั้งวางแผนจัดเตรียมอุปกรณ์ เวลา สถานที่ด้วย
- 2) ครูต้องจัดเตรียมอุปกรณ์และกิจกรรมในลักษณะที่เป็น Spring Board ให้ผู้เรียนเข้าสู่การสืบสืบที่ผู้เรียนคิดขึ้น
- 3) ครูต้องกระตุนและท้าทายอย่างต่อเนื่อง ให้ผู้เรียนค้นคว้า และทดสอบแนวทางใหม่ๆ ที่ผู้เรียนคิดขึ้น
- 4) ครูควรามคำรามเพื่อให้ผู้เรียนหาหลักฐานมาสนับสนุนหรือป้องกันแนวคิดของตนเอง และคำรามที่ให้ผู้เรียนหาความกระจ่างในแนวคิดของตนเอง
- 5) ครูอาจช่วยโดยการถามนำเพื่อให้ผู้เรียนหาแนวทางต่างๆ หลายๆ แนวทาง
- 6) ครูควรกระตุนให้ผู้เรียนกระทำการที่มีผลต่อตัวเอง ตามแนวคิดของผู้เรียนเอง และกระตุนให้ผู้เรียนเห็นว่าเป็นกิจกรรมสำคัญของการศึกษา
- 7) ครูควรให้โอกาสผู้เรียนมีส่วนร่วมในการค้นหาแนวคิดใหม่ๆ หากความล้มเหลวใหม่ๆ ของสิ่งต่างๆ อย่างทั่วถึง

สุวรรณ์ นิยมคำ (2531) ได้เสนอแนะบทบาทของครูในกระบวนการสืบสืบที่ว่า ครู คือ ผู้แนะนำทางค่ายช่วยเหลือผู้เรียนและสร้างสถานการณ์ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ดังนั้น ครูจึงมีหน้าที่ 3 ประการ คือ

- 1) งานคำรามผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การค้นคว้า ครูต้องรู้จักการใช้คำราม รู้ว่าจะถามอะไร เด็กจึงจะเกิดความคิด ความจำ หรือความเข้าใจ และควรตอบคำถามของเด็กเป็นบางครั้ง
- 2) เมื่อได้ปัญหาแล้ว ให้ผู้เรียนทั้งชั้นอภิปรายวางแผนแก้ปัญหาหรือกำหนดวิธีการแก้ปัญหาเอง เมื่อทดลองได้จึงลงมือปฏิบัติการ
- 3) ถ้าปัญหายากเกินไป ผู้เรียนไม่สามารถวางแผนแก้ปัญหาหรือกำหนดวิธีการแก้ปัญหาได้ ครูกับนักเรียนอาจร่วมกันแก้ปัญหาต่อไป

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2547) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในกระบวนการสืบสืบท่อไปดังนี้

- 1) เป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนคิด (Catalyst) โดยกำหนดปัญหาแล้วให้ผู้เรียนวางแผนหาคำตอบหรือกระบวนการที่จะแก้ไขปัญหานั้น
- 2) เป็นผู้ให้การเสริมแรง (Reinforce) โดยการให้คำชม เพื่อให้กำลังใจและเกิดผลต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
- 3) เป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback Action) โดยการบอกข้อดี และข้อบกพร่องแก้ไข
- 4) เป็นผู้แนะนำและกำกับ (Guide and Director) เป็นผู้แนะนำเพื่อให้เกิดความคิดและกำกับควบคุมวิธีการสอนของครู
- 5) เป็นผู้จัดระเบียบ (Organizer) เป็นผู้จัดบรรยายภาษาและสิ่งแวดล้อมต่างๆ รวมทั้งอุปกรณ์และการสอนแก่ผู้เรียน

กล่าวโดยสรุปแล้วครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยการความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถค้นหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทบาทนักเรียน

gap เลาห์ไพบูลย์ (2537) ได้กล่าวถึงบทบาทของนักเรียนในกระบวนการสืบสืบท่อไปได้ว่าบทบาทของนักเรียนต้องเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ใช้ความคิดหาความสัมพันธ์ของสิ่งที่พบร่วมกัน ได้เป็นมนต์เสน่ห์ หรือหลักการต่างๆ เป็นผู้ตอบคำถาม โดยกำหนดบทบาทของนักเรียน ดังนี้

- 1) ผู้เรียนควรทำการศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ และเอกสารก่อนที่จะเริ่มต้นทำกิจกรรม
- 2) ผู้เรียนสังเกตและรายงานข้อมูลที่ได้จากการสังเกต
- 3) ผู้เรียนร่วมกันตั้งสมมติฐาน
- 4) ผู้เรียนร่วมกันหาแนวทางการทดลองและวิธีการทดสอบสมมติฐาน
- 5) ผู้เรียนรายงานผลการค้นคว้า
- 6) ผู้เรียนช่วยกันขยายความรู้เพิ่มเติม หรือปรับปรุงความรู้ที่ได้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2547) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนเป็นสำคัญของการเรียน มีบทบาทเป็นผู้ปฏิบัติการทดลอง หรือวางแผนการทดลองเพื่อหาคำตอบ หรือกำหนดปัญหาและวางแผน

การทดลองเพื่อหาคำตอบ การค้นหาคำตอบโดยทำด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

Llewellyn (2005) ได้กล่าวถึงบทบาทนักเรียน ดังนี้

- 1) แสดงความสนใจและจินตนาการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์โดยแสดงตนเป็นนักวิจัย หรือนักวิทยาศาสตร์ที่สืบสวนสอบสวน
- 2) จัดการตรวจสอบพิเคราะห์เกี่ยวกับคำถามของตนเอง
- 3) มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 4) ตอบคำถามเพื่อที่จะทำให้กระจุงและยืนยันความถูกต้องของข้อมูลที่นักเรียนเข้าใจ
- 5) ทำงานและสืบสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม
- 6) ใช้ทักษะการคิดขั้นสูงในการแก้ปัญหาและตัดสินใจเกี่ยวกับงานที่ทำ
- 7) เสื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม
- 8) ทำการตัดสินข้อมูล
- 9) สาธิตหรือแสดงความเข้าใจและความสามารถทางวิทยาศาสตร์ในรูปแบบที่หลากหลาย

หมาย

กล่าวโดยสรุปแล้วนักเรียนเป็นผู้ตอบสนองในสิ่งที่ครูให้ทำ โดยปฏิบัติตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

1.5 ข้อดีและข้อจำกัดของการเรียนการสอนแบบสืบสอบ

ข้อดี

Carin และ Sund (1985) ได้อธิบายถึงข้อดีของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบ สรุปได้ว่า กระบวนการสืบสอบเป็นกระบวนการที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการทางปัญญา ช่วยเพิ่มศักยภาพทางสติปัญญา และทำให้นักเรียนมีมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเองดีขึ้น ทำให้มีความคาดหวังในตนเองในทางที่ดี จึงมีโอกาสพัฒนาความสามารถด้านต่างๆ ได้มาก

Hawkins และ Pea (1987) ได้อธิบายถึงผลดีของการเรียนการสอนแบบสืบสอบ สรุปได้ว่า ในการจัดการศึกษาวิทยาศาสตร์ที่นักเรียนมีภาระทำงานทางวิทยาศาสตร์โดยได้สืบสอบในบริบทต่างๆ จะช่วยพัฒนาความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์ รวมทั้งพัฒนาความสามารถในการคิดและใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ด้วย

gap เลขที่ ไปบุญย์ (2534) ได้กล่าวถึงข้อดีของการเรียนการสอนแบบสืบสอ卜สรุปได้ ดังนี้

- 1) นักเรียนมีโอกาสได้พัฒนาความคิดอย่างเต็มที่ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จึงมีความอยากรู้อยากเรียนตลอดเวลา
- 2) นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกความคิดและฝึกการกระทำ ทำให้ได้เรียนรู้วิธีจัดระบบความคิด และวิธีเสาะแสวงความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ความรู้คงทนและถ่ายทอดการเรียนรู้ได้
- 3) นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน
- 4) นักเรียนเรียนรู้ในทัศน์ และหลักการทางวิทยาศาสตร์ได้เร็วขึ้น
- 5) นักเรียนจะเป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2545) ได้กล่าวถึงข้อดีของการเรียนการสอนแบบสืบสอ卜สรุปได้ ดังนี้

- 1) เป็นการพัฒนาศักยภาพด้านสติปัญญา คือ ฉลาดขึ้น เป็นนักวิเคราะห์สร้างสรรค์และนักจัดระเบียบ
- 2) การค้นพบด้วยตัวเอง ทำให้เกิดแรงจูงใจภายในมากกว่าการเรียนแบบท่องจำ
- 3) ฝึกให้นักเรียนหาวิธีค้นหาความรู้ แก้ปัญหาด้วยตนเอง
- 4) ช่วยให้จดจำความรู้ได้นาน และสามารถถ่ายโยความรู้ได้
- 5) นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน จะทำให้บรรยายศาสตร์ในการเรียนมีชีวิตชีวา
- 6) ช่วยพัฒนาอัตตนิสัยนักเรียน
- 7) พัฒนาให้นักเรียนมีเจตคติทางวิทยาศาสตร์
- 8) ช่วยให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นว่าจะทำการสิ่งใดๆ จะสำเร็จด้วยตนเองสามารถคิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
- 9) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีววิทยาศาสตร์
- 10) นักเรียนได้ประสบการณ์ตรง ฝึกทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์
- 11) สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อดีของการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอ จากการที่นักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายไว้ว่า “สู่ปั้นได้ดังนี้”

- 1) เป็นการเรียนที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการทางทางสติปัญญา คือ เน้นให้นักเรียนใช้ความคิดมากกว่าความจำ
- 2) เป็นการส่งเสริมประชาธิปไตย เพราะนักเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน คิดค้นหาคำตอบที่ถูกกว่ากัน
- 3) นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน
- 4) นักเรียนสามารถเปรียบเทียบสถานการณ์หนึ่งกับสถานการณ์หนึ่งได้ คือ สามารถถ่ายโยงการเรียนรู้ให้สามารถนำไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

ข้อจำกัด

กฎ เลขาฯ พ.ศ. ๒๕๓๔ (2534) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดของการเรียนการสอนแบบสืบสอสู่ปั้นได้ดังนี้

- 1.ใช้เวลาในการสอนมากในการสอนแต่ละครั้ง
- 2.สถานการณ์ที่ครูสร้างขึ้นไม่ทำให้น่าสนใจและน่าเบื่อหน่ายและถ้าครูไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่จะทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้สืบเสาะหาความรู้
- 3.ข้อจำกัดเรื่องเนื้อหาและสติปัญญา อาจจะทำให้นักเรียนไม่สามารถศึกษาด้วยวิธีนี้
- 4.นักเรียนบางคนยังไม่มีความสนใจ ขาดแรงจูงใจที่จะศึกษาปัญหา
- 5.การสอนแบบนี้อยู่เสมออาจทำให้ความสนใจของนักเรียนในการศึกษาด้านค่าวัลเดล
- 6.เป็นการลงทุนสูง ซึ่งอาจได้ผลไม่คุ้มค่ากับการลงทุน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2547) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดของการเรียนการสอนแบบสืบสอสู่ปั้นได้ดังนี้

- 1) ใช้เวลาในการสอนแต่ละครั้ง บางครั้งอาจได้เนื้อเรื่องไม่ครบตามที่กำหนดได้
- 2) ถ้าสถานการณ์ที่ครูสร้างไม่ชวนสงสัย ไม่ชวนติดตาม จะทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน
- 3) นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาต่ำ หรือไม่มีการกระตุ้นมากพอจะไม่สามารถเรียนด้วยวิธีสอนแบบนี้ได้
- 4) เป็นการลงทุนสูง ซึ่งอาจได้ผลไม่คุ้มค่ากับการลงทุน

- 5) ถ้านักเรียนไม่รู้จักหลักการทำางานกลุ่มที่ถูกต้อง อาจทำให้นักเรียนบางคนหลีกเลี่ยงงานซึ่งจะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้
- 6) ครูต้องใช้เวลาวางแผนมาก ถ้าครูมีภาระมากอาจเกิดปัญหาด้านอารมณ์ ซึ่งมีผลต่อบรรยากาศในห้องเรียน
- 7) ข้อจำกัดเรื่องเนื้อหาและสติปัญญา อาจทำให้นักเรียนไม่สามารถศึกษาด้วยวิธีสอนแบบนี้

ข้อจำกัดการเรียนวิทยาศาสตร์จากการสอนแบบสืบสอด จากการที่นักการศึกษาแต่ละท่านได้อธิบายไว้สรุปได้ ดังนี้

- 1) การเรียนการสอนจะได้เนื้อหาน้อย และใช้เวลาในการเรียนการสอนมาก
- 2) ครูใช้เวลาในการวางแผนมาก
- 3) ไม่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาต่ำ และเนื้อหาวิชาที่ค่อนข้างยาก
- 4) ถ้าการสร้างสถานการณ์ของครูไม่น่าสนใจ นักเรียนอาจจะเบื่อหน่าย

2. บทเรียนเว็บเคสท์

การศึกษาเกี่ยวกับการสร้างบทเรียนเว็บเคสท์ ประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้ ความหมาย ประเภท ลักษณะ องค์ประกอบของบทเรียนเว็บเคสท์ หลักการและขั้นตอนการสร้างบทเรียน เว็บเคสท์

2.1 ความหมายและประเภทของบทเรียนเว็บเคสท์

Dodge (1998) คือ ศาสตราจารย์คณ�ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยชานดิโอล เป็นผู้สร้างความหมายของคำว่า เว็บเคสท์ (WebQuest) ในปี ค.ศ.1995 ดังนี้

เว็บเคสท์ คือ กิจกรรมการสืบสอดเป็นหลัก (inquiry-oriented) ซึ่งข้อมูลที่นักเรียนใช้ในการทำกิจกรรมนั้นมาจากการแหล่งข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ความรู้จากการค้นคว้าด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูลที่ครูกำหนดให้ในบทเรียน เว็บเคสท์ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้อย่างมีความหมายและการทำโครงการที่เกี่ยวกับโลก (real world) นอกจากการใช้เวลาในการเลือกแหล่งข้อมูล นักเรียนมุ่งไปยังการใช้ข้อมูลที่ใช้เว็บเป็นฐานในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินข้อมูล (Dodge, 1998)

เว็บเคสท์ คือ กิจกรรมการเรียนสอนที่เน้นการแสวงรู้ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนบนแหล่งต่างๆ ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เว็บเคสท์เน้นการใช้สารสนเทศมากกว่าการแสดงทางสารสนเทศสนับสนุนผู้เรียนในขั้นการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้จินตนาการ และทักษะการแก้ปัญหา โดยผู้เรียนจะต้องค้นพบคำตอบและสร้างสรรค์ด้วยตนเอง ผ่านทางเว็บไซต์ที่ครูผู้สอนเสนอแนะอย่างมีความหมาย (วสันต์ อติศพ์, 2546)

เว็บเคสท์ คือ ข้อปัญหา และงานต่างๆ ที่กำหนดในเว็บเพจให้ผู้เรียนได้เข้าไปศึกษาข้อมูลเนื้อหาต่างๆ และซึ่งแนะนำให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลตามที่ครูได้คัดสรรจากเว็บต่างๆ มาให้ซึ่งสนับสนุนการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Peterson, et. al., 2001 อ้างถึงในพจนานุกรมดิจิทัล, 2550)

เว็บเคสท์ คือ การจัดโครงสร้างในการเรียนรู้ที่มีลักษณะเป็นโครงร่าง (Scaffolded Learning Structure) โดยใช้ตัวเชื่อมโยง (Link) ไปยังแหล่งต่างๆ บนเครือข่ายเว็บทั่วโลก (World Wide Web) และมีงานต่างๆ ซักซานให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบ จากข้อคำถามนั้น พัฒนาทักษะเฉพาะ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลใหม่ๆ ไปใช้แก้ปัญหาได้ด้วยความเข้าใจ (March, 2004)

บทเรียนเว็บเคสท์ (Webquest Lesson) หมายถึง เครื่องมือที่เป็นเว็บเพจในเว็บไซต์เพื่อการศึกษา เว็บเพจของเว็บเคสท์ประกอบด้วยบทเรียนต่างๆ ที่ครูจัดทำขึ้นเพื่อความรวมแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวกับหัวข้อที่จะสอนนั้น ในแต่ละบทเรียนมีลักษณะที่ประกอบด้วย 6 ส่วน ดังนี้ คำแนะนำ งาน กระบวนการ แหล่งข้อมูล การประเมิน และสรุป นักเรียนสามารถเลือกแหล่งข้อมูลจากลิงค์ (Link) ที่จะใช้ในการทำกิจกรรมที่กำหนดไว้ ครูอาจจะให้ลิงค์ 8-10 เว็บไซต์เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการทำกิจกรรมของนักเรียน ครูอาจจะมีใบงานที่ต้องนำเสนอโครงงานที่นักเรียนต้องทำหรือสร้างขึ้นมา หรืออาจจะเสนอวิธีรายงานผลข้อมูลที่นักเรียนได้มา หรืออาจจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ (Dodge, 1998)

จากข้อความข้างต้นสรุปความหมายของเว็บเคสท์ ได้ว่าบทเรียนเว็บเคสท์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสืบสอดโดยมีแหล่งสารสนเทศที่ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์

ด้วยจากแหล่งความรู้บนอินเทอร์เน็ตที่ครุกำหนดให้ นอกจากนี้เบอร์นี่ ดอดจ์ได้แบ่งบทเรียน เว็บเคสท์ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เว็บเคสระยะสั้น (Short term webquest)

มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนสำรวจหาและบูรณาการความรู้ในระดับเบื้องต้น ที่ผู้เรียนจะเชิญ และสร้างประสบการณ์กับแหล่งความรู้ใหม่ๆ ที่สำคัญจำนวนหนึ่งและสร้างความหมายให้กับ ประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเอง เว็บเคสระยะสั้นใช้เวลาในการศึกษาประมาณ 1-3 คาบ วันต่อไป ประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจับประเด็นความรู้ และเข้าใจถึงสาระใหม่ๆ ของวิชา

2. เว็บเคสระยะยาว (Long term webquest)

นักเรียนใช้เวลาเรียนในห้องเรียน 1 สัปดาห์ ถึง 1 เดือน วันต่อไป ประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ เข้าใจองค์ความรู้ วิเคราะห์ความรู้ได้อย่างลึกซึ้ง จัดทำข้อมูล ขยายผลของการเรียนรู้ สามารถ แสดงผลของความรู้ที่ได้รับในลักษณะรูปรวมโดยการนำเสนอข้อมูล หรือสร้างสรรค์ชิ้นงานออก มา เว็บเคสระยะยาวแบบนี้มุ่งพัฒนาการคิดขั้นสูงของผู้เรียน

2.2 ลักษณะของบทเรียนเว็บเคสร์

เว็บเคสร์ที่ดีจะต้องได้รับการออกแบบสำหรับนักเรียนที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีครุ เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน มีช่องทางที่ยืดหยุ่นสำหรับผู้เรียนที่จะแสดงออก โดยบทเรียนเว็บเคสร์มีลักษณะที่ประกอบด้วย 6 ส่วน ดังนี้

2.2.1) บทนำ (Introduction)

เป็นส่วนที่กำหนดขั้นตอน และให้ความรู้พื้นฐาน เตรียมตัวผู้เรียนในการเข้าสู่ กิจกรรมการเรียนการสอน โดยทั่วไปมักจะเป็นการให้สถานการณ์ ที่จะให้ผู้เรียนร่วมแก้ปัญหา หรือปฏิบัติกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ ลักษณะของคำแนะนำ มีดังนี้

1.1 เป็นขั้นแรกในการสร้างความสนใจและนำผู้เรียนเข้าสู่เว็บเคสร์

1.2 จัดทำเป็นคำอธิบายสั้นๆ เพื่ออธิบายให้ผู้เรียนทราบถึงเหตุผลของการเข้ามา ทำกิจกรรมการเรียนด้วยเว็บเคสร์

1.3 เป็นการชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงวันต่อไป ประสงค์ รวมถึงเป็นการให้ความรู้หรือ สารสนเทศอันเป็นพื้นความรู้เดิมอย่างย่อถ่าย

2.2.2) งาน (Task)

เป็นส่วนที่กำหนดว่าให้ผู้เรียนทำอะไร หรือเป็นปัญหา หรือประเด็นที่สำคัญที่ผู้เรียนจะต้องดำเนินการเพื่อหาคำตอบ ควรขัดเจน และเป็นร่องที่นำเสนอ ลักษณะของงาน มีดังนี้

2.1 เป็นขั้นของการเสนอปัญหา

2.2 เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แข่งขันปัญหาที่ท้าทายให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบ หรือหาข้อโต้แย้ง

2.3 กำหนดให้ทำเป็นผลิตผลหรืองานประเภทอื่นๆ เช่น การนำเสนอด้วยปากเปล่า การเล่าเรื่อง การสืบค้น นักหนังสือพิมพ์ นักออกแบบ สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การลุյงใจ การเรียนรู้ตนเอง นักวิเคราะห์ ผู้ตัดสิน นักวิทยาศาสตร์ งานแปล เป็นต้น

2.2.3) กระบวนการ (Process) เป็นส่วนที่กำหนดให้ผู้เรียนกระทำการตามขั้นตอนที่กำหนด เพื่อเข้าสู่วัตถุประสงค์ของงานหนึ่งๆ โดยปกติอยู่ในรูปแบบของกระบวนการที่มีคำอธิบายเป็นขั้นๆ และเป็นลำดับ เป็นการชี้แจงว่าผู้เรียนจะต้องประกอบกิจกรรมใดบ้างเพื่อให้บรรลุงาน โดยมีความยืดหยุ่นให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ด้วย จะต้องจัดกิจกรรมที่นำไปสู่ขั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่า กิจกรรมนั้นควรที่จะเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และกระบวนการเรียนแบบร่วมมือ ลักษณะของกระบวนการ มีดังนี้

3.1 อธิบายขั้นตอนการทำการกิจกรรมให้ผู้เรียนทราบและปฏิบัติตาม

3.2 จัดเตรียมคุปกรณ์การเรียนรู้

3.3 เสน่มือนกับคู่มือการเรียนรู้ของผู้เรียนที่จะนำทางให้ผู้เรียนทำการกิจกรรมแก้ปัญหา ที่ได้รับเสร็จสิ้นได้

2.2.4) แหล่งข้อมูล (Information sources)

เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนทำงานที่กำหนดสำหรับชีวิตจริง ซึ่งแหล่งข้อมูลส่วนใหญ่ (อาจไม่ทั้งหมด) อยู่ในเอกสารเดียวกันซึ่งทั้งนี้แหล่งข้อมูลดังกล่าวอาจหมายถึงเอกสารบนเว็บต่าง ๆ หรือ URL ที่เกี่ยวข้อง e-mail ของผู้ชำนาญการในเรื่องนั้น ฐานข้อมูลที่สามารถเข้าสืบค้นได้บนเว็บตลอดจนหนังสือวิชาการที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ลักษณะของแหล่งข้อมูล มีดังนี้

4.1 รายชื่อเว็บเพจซึ่งผู้สอนได้จัดไว้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในชีวิตงาน (task) อาจรวมถึงแหล่งข้อมูลที่นักเรียนนำมาใช้ทั้งหมด

4.2 แหล่งข้อมูลอาจไม่ถูกใช้ทั้งหมด

2.2.5) การประเมิน (Evaluation)

เป็นส่วนที่กำหนดขึ้นเพื่อประเมินคุณภาพ และติดตามว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใด จะเน้นการวัดผลในสภาพที่เป็นจริง ซึ่งอาจออกมาในรูปของการประเมินเชิงมิติ การจัดทำแฟ้มข้อมูล ลักษณะของการประเมิน มีดังนี้

5.1 สร้างการประเมินโดยใช้รูบrikซ์ (Rubric) ที่ออกแบบโดยครู และเป็นการประเมินตามสภาพจริง

5.2 ประเมินด้วยรูบrikซ์ (Rubric) ที่มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป

2.2.6) สรุป (Conclusion)

เป็นส่วนที่ทำให้ภาพของคำามกราจะจ่างขัด ทำให้ผู้เรียนรู้ว่าตนได้รับรู้อะไร และสามารถช่วยทำให้ผู้เรียนขยายผลการเรียนรู้ของตนเองออกไป ลักษณะของการสรุป มีดังนี้

6.1 ปิดการอภิปรายในสิ่งที่ค้นหา

6.2 ช่วยเตือนความทรงจำผู้เรียนในสิ่งที่ได้เรียนรู้

6.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ไปใช้กับหลักการอื่นๆ ได้

2.3 หลักการและขั้นตอนในการสร้างเว็บไซต์และบทเรียนเว็บเคฟส์

หลักการในการสร้างบทเรียนเว็บเคฟส์

วัสดุ อติศพท (2546) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญในการสร้างบทเรียนเว็บเคฟส์เพื่อส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนระดับต่างๆ ได้ดังนี้

1) จัดหาหัวเรื่องที่เหมาะสมกับการสร้างเว็บเคฟส์ การพัฒนาเว็บเคฟส์เป็นงานสร้างสรรค์ที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมใหม่ด้วยการประกอบกิจกรรมเองเป็นหลัก นักพัฒนาบทเรียนจึงต้องเลือกหัวเรื่องที่เหมาะสม จูงใจผู้เรียน

2) จัดหาแหล่งสนับสนุนแหล่งการเรียนรู้ เว็บไซต์ต่างๆ เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญที่จะต้องได้รับการจัดหา คัดสรร และจัดหมวดหมู่เป็นอย่างดี ผ่านการกลั่นกรองว่ามีเนื้อหาที่สอดคล้องต่อหลักสูตร และวัตถุประสงค์ของบทเรียน

3) ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน การสร้างสรรค์กิจกรรมในเว็บเคฟส์นั้นมีสิ่งที่ควรคำนึงต่อไปนี้

3.1) เน้นการใช้กิจกรรมกลุ่ม ที่ให้ผู้เรียนร่วมกันประกอบกิจกรรม ร่วมกันคิด ร่วมประสบการณ์ และร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานอกรมา ทั้งในชั้นเรียน ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ หรือแม้แต่ที่บ้าน

3.2) การจูงใจผู้เรียน ด้วยการให้ผู้เรียนเข้าไปนีบทบทในบทเรียนในรูปของบทบาท สมมติให้มากที่สุด ไม่ใช่ในฐานะนักวิทยาศาสตร์ นักสืบ ผู้สื่อข่าว หมอยา ฯลฯ สร้างสถานการณ์ให้น่าสนใจ เร้าใจให้พากเพียติดตาม ร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น

3.3) การพัฒนาในรูปแบบรายวิชาเดี่ยวหรือแบบสหวิทยาการในรูปแบบแรกอาจะดูง่ายในการพัฒนาแต่อาจจะจำกัดการเรียนรู้ สร้างประสบการณ์ชีวิตในบริบทจริง ในขณะที่รูปแบบหลังส่งเสริมประเด็นนี้ได้ดีกว่า และสร้างประสบการณ์ในเชิงลึกแก่ผู้เรียน

4) พัฒนาโปรแกรม สามารถทำได้ทั้งด้วยการเขียนโปรแกรมเพื่อสร้างเว็บเพจด้วยตนเอง ด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปประเภท Front Page, Dream Weaver, Composer, etc. หรือการจัดหน้าต้นแบบ (Template) ที่มีอยู่แล้ว ซึ่งทำให้ง่ายเพรำเพยงแต่ออกแบบกิจกรรมและนำเสนอได้เข้าไป ซึ่งจะลดปัญหาด้านความจำกัดเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ลงไป ผู้ที่ต้องการต้นแบบนี้สามารถหาได้จากเว็บไซต์ต่างๆ ได้ไม่ยาก

5) ทดลองใช้และปรับปรุงด้วยการหากลุ่มเป้าหมายมาทดลองใช้บทเรียน คุยกันดีๆ ด้วยกัน ของบทเรียนและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

นวนดา สงวนวงศ์ทอง (2547:42) ได้กล่าวถึงการออกแบบบทเรียนเว็บเคสที่ดังต่อไปนี้ ในบางครั้งการเพิ่มความใส่ใจในรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ก็สามารถเพิ่มคุณค่าของเว็บได้ จึงควรเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ เว็บเคสที่ได้ดังนี้

2.3.1) กำหนดความยาวของแต่ละบรรทัดในตาราง พบว่าข้อความที่อ่านได้สบายๆ คือ ในหนึ่งบรรทัดมีคำ 8-15 คำ

2.3.2) กำหนดความยาวของแต่ละชื่อหน้า จอภาพมักมีเนื้อที่ทำงานน้อยกว่าหน้า กระดาษ ดังนั้น จึงควรเพิ่มความน่าสนใจด้วยการให้ผู้อ่านพักสายตา โดยใช้ย่อหน้าสั้นๆ และแยก เป็นหัวข้ออย่อย

2.3.3) ใช้ชนิดของตัวอักษรที่อ่านง่าย ชัดเจน ตัวอักษรบางชนิดใช้ได้หากปรากฏบน กระดาษ แต่บางชนิดอ่านบนจอภาพลำบาก ดังนั้น จึงควรมีการทดสอบชนิดตัวอักษรที่ใช้ในสื่อ ทุกรูปแบบที่เผยแพร่

2.3.4) ใช้ชนิดของตัวอักษรเดียวกัน แบบเดียวกันตลอดเอกสาร ความคงที่สม่ำเสมอของการใช้ชนิดตัวอักษรสำหรับหัวข้อ รายละเอียด อย่างคงที่สามารถเพิ่มความน่าอ่านให้เอกสารได้

- 2.3.5) อย่าใช้อักษรที่มีการขีดเส้นใต้ (ยกเว้นจุดเชื่อม)
- 2.3.6) ให้มีชื่อเรื่องที่น่าสนใจ กำหนดชื่อเรื่องบนแถบหัวเรื่อง (title bar) สม่ำเสมอ
- 2.3.7) ใช้ภาพโปรดังสีกับภาพสีเหลี่ยมได้
- 2.3.8) ให้มีที่ว่างรอบๆ ภาพ
- 2.3.9) ลดความซับซ้อนของภาพพื้นหลัง ภาพพื้นหลังควรมีสีจาง และใช้สีที่ไม่กลบความสำคัญของข้อความด้านหน้า
- 2.3.10) ให้มีช่องไฟที่เหมาะสม ให้มียอดหน้า เว็บรวม หรือกลุ่มข้อมูลความที่จัดอย่างน่าอ่าน
- 2.3.11) วางแผนและข้อความบนয่อหน้าเดียวกันแต่คละด้าน ในกระบวนการวางแผนที่ใช้เนื้อที่มากๆ ควรจัดข้อความที่เกี่ยวข้องไว้ด้านข้าง มากกว่าอยู่ในที่ว่างใต้ภาพ
- 2.3.12) เป็นเอกสารที่เป็นประโยชน์

ขั้นตอนการสร้างเว็บไซต์และบทเรียนเว็บเค瓦สท์

วงศ์ประชา จันทร์สมวงศ์ (2547) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างเว็บไซต์ ดังนี้

1) กำหนดเป้าหมาย และวางแผน

1.1) กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนว่าเว็บไซต์นี้ต้องการนำเสนอหรือต้องการให้เกิดผลอะไร เช่น สอนเพื่อให้เกิดทักษะการคิดขั้นสูง ฯลฯ

1.2) กำหนดกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย เพื่อจะได้รู้ว่าผู้ชมหลักของเราคือใคร และออกแบบเว็บไซต์ให้ตอบสนองความต้องการหรือโนนใจผู้ชมกลุ่มนั้นให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการเลือกเนื้อหา โทนสี กราฟิก เทคโนโลยีที่นำมาสนับสนุนอื่น ๆ

1.3) เตรียมแหล่งข้อมูล เนื้อหาหรือข้อมูล คือ สาระสำคัญที่แท้จริงของเว็บไซต์และเว็บเค瓦สท์ที่เป็นเมืองหนึ่งในหน้าเว็บไซต์

1.4) เตรียมทักษะหรือบุคลากร ฝึกฝนสร้าง ศึกษาเรียนรู้การสร้างเว็บไซต์ บริการผู้ใช้

1.5) เตรียมทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น Web Hosting

2) วิเคราะห์ และจัดโครงสร้างข้อมูล ขั้นตอนนี้จะเป็นการนำข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมได้จากขั้นแรก ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ของเว็บไซต์ คุณลักษณะและข้อจำกัดของกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย

รวมทั้งเนื้อหาหลักของเว็บไซต์ นำมาประเมิน วิเคราะห์ และจัดระบบ เพื่อให้ได้โครงสร้างข้อมูล และข้อกำหนด ซึ่งจะใช้เป็นกรอบสำหรับการออกแบบและดำเนินการในขั้นต่อไป ผลที่ได้รับ จากขั้นนี้ควรประกอบไปด้วย

- 2.1) แผนผังโครงสร้างของเว็บไซต์ สารบัญ ลำดับการนำเสนอ หรือผังงาน
- 2.2) ระบบนำทางหรือเนวิเกชัน ซึ่งผู้ชมจะใช้สำหรับเปิดเข้าไปยังส่วนต่างๆ ของ เว็บไซต์ ตัวอย่างเช่น โครงสร้างและรูปแบบของเมนู
- 3) ออกแบบเว็บเพจ และเตรียมข้อมูล
- 4) ลงมือสร้าง ทดสอบเว็บไซต์และหน้าเว็บเพจที่เป็นบทเรียนเว็บเคสท์
- 5) เผยแพร่ และส่งเสริมให้เป็นที่รู้จัก
- 6) ดูแล และพัฒนา

โอกาส เก้าไศยาภรณ์ (2548) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างบทเรียนเว็บเคสท์มีดังนี้

- 1) ศึกษาเนื้อหาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ จากเอกสาร
- 2) วิเคราะห์เนื้อหาและวัตถุประสงค์
- 3) เขียนแผนการสอนและจัดทำสตอร์บอร์ด
- 4) สร้างบทเรียนการสอนรูปแบบเว็บ
- 5) นำให้ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ
- 6) นำไปใช้จริง

3. การจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ

การเรียนการสอนบนเว็บ คือ กระบวนการเรียนการสอนรายบุคคลที่อาศัยเครือข่าย อินเทอร์เน็ตทั้งส่วนบุคคลหรือสาธารณะผ่านทางโปรแกรมค้นหาข้อมูล โดยลักษณะการเรียน การสอนไม่ได้เป็นการดาวน์โหลดโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วงสอนลงมาที่เครื่องของตนเอง แต่เป็น การเข้าไปในเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อศึกษาเนื้อหาความรู้ที่ผู้จัดได้บรรจุไว้ในเซิร์ฟเวอร์ โดยที่ผู้ จัดสามารถปรับปรุง พัฒนาเนื้อหาให้ทันสมัยได้อย่างรวดเร็วและตลอดเวลา (Clark, 1996)

การเรียนการสอนบนเว็บ คือ การใช้โปรแกรมไฮเปอร์มีเดียช่วยในการสอน โดยการใช้ประโยชน์จากลักษณะและทรัพยากรของอินเทอร์เน็ต มาสร้างให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ในทุกทาง (Khan, 1997)

การเรียนการสอนบนเว็บ คือ การสอนที่นำเอาสิ่งที่ต้องการส่งให้บางส่วนหรือทั้งหมดโดยอาศัยเว็บ โดยการเรียนการสอนบนเว็บสามารถกระทำได้ในหลากหลายรูปแบบและหลายขอบเขตที่เชื่อมโยงถึงกัน ทั้งการเชื่อมต่อบนเรียน วัสดุช่วยการเรียนรู้และการศึกษาทางไกล (Parson, 1997)

การเรียนการสอนบนเว็บ หมายถึง ภาพที่ชัดเจนของการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีในยุคปัจจุบันกับกระบวนการออกแบบการเรียนการสอน ซึ่งก่อให้เกิดโอกาสที่ชัดเจนในการนำการศึกษาไปสู่การจัดทำเครื่องมือใหม่ๆ สำหรับส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มเครื่องมืออำนวยความสะดวกที่ช่วยขัดปัญหาเรื่องสถานที่และเวลา (Carlson, 1998)

การเรียนการสอนบนเว็บ คือ การใช้เว็บในการเรียนการสอน โดยอาจใช้เว็บเพื่อนำเสนอบทเรียนในลักษณะสื่อหลายมิติของวิชาทั้งหมดตามหลักสูตรหรือใช้เพียงการเสนอข้อมูลบางอย่างเพื่อประกอบการสอนก็ได้ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะต่างๆ ของการสื่อสารที่มีอยู่ในระบบอินเทอร์เน็ต เช่น การเขียนโต้ตอบกันทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และการพูดคุยสดด้วยข้อความและเสียงมาใช้ประกอบด้วยเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (กิตานันท์ มลิทอง, 2543)

การเรียนการสอนบนเว็บหรือ Web-Based Instruction คือ รูปแบบหนึ่งของการเรียนการสอนทางไกลที่ใช้บริการวิลด์ไวเดอร์เว็บ เป็นสื่อกลางในการนำเสนอและถ่ายทอดความรู้ต่างๆ นอกจาจนี้ยังใช้บริการวิลด์ไวเดอร์เว็บ เป็นสื่อกลางช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้โดยที่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนไม่จำเป็นจะต้องอยู่ในสถานที่เดียวกันและในเวลาเดียวกันเสมอไปเหมือนเช่นการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ (วิชุดา รัตนพิ耶ร, 2545)

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า การเรียนการสอนบนเว็บ หมายถึง การนำเสนอบทเรียนในลักษณะสื่อหลายมิติที่ช่วยในการสอน โดยการใช้ประโยชน์จากวิลด์ไวเดอร์เว็บให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ครุสามารถปรับปรุงพัฒนาเนื้อหาให้ทันสมัยได้อย่างรวดเร็วและตลอดเวลา จึงทั้งนักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทุกเวลา และทุกสถานที่ที่ตนเองสะดวก

3.2 แนวทางการนำเว็บไปใช้ในการเรียนการสอน

โรเออร์เดน (Roerden, 1997 อ้างถึงใน ปิยะรัตน์ คัญทพ, 2545) ได้เสนอแนวทางการนำเว็บไปใช้ในการเรียนการสอนไว้ว่าผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลายรูปแบบ โดยที่แต่ละรูปแบบจะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้เรียน สรุปได้ดังนี้

- 1) Online Reference เป็นการมอบหมายให้ผู้เรียนค้นหาข้อมูลที่เป็นความจริงหรือทฤษฎีจากเว็บต่างๆ แล้วนำข้อมูลนั้นมาใช้การเรียนการสอนเลย ไม่ต้องดัดแปลงเพิ่มเติมใดๆ
- 2) Cyber Guide เป็นการมอบหมายให้ผู้เรียนเข้าไปศึกษาในแหล่งที่มีการรวบรวมเว็บคุณภาพที่มีการคัดเลือกมาก่อนหน้านี้ ไม่ว่าจะเป็นการรวมโดยหน่วยงานใด หรือเครื่องมือในการสืบค้นใดก็ตาม
- 3) Virtual Field Trip เป็นการให้ผู้เรียนเข้าไปศึกษาเว็บที่มีการพาผู้ใช้ไปเยี่ยมชมสถานที่จริง เช่น พิพิธภัณฑ์ เมืองต่างๆ หรือหอเลขทราย บางเว็บอาจมีเพียงรูปภาพให้ชม หรืออาจมีทั้งข้อความ ภาพ เสียง และภาพยนต์ประกอบด้วย
- 4) Keypals เป็นการใช้ความสามารถของระบบอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือจดหมายบนเว็บ นำผู้เรียนออกสู่โลกภายนอก โดยการติดต่อพูดคุยและเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลด้านการเรียน หรือด้านวัฒนธรรม ประเพณี หรือร่วมกันคิดแก้ปัญหาต่างๆ ร่วมกับเพื่อนทั่วโลกโดยไม่ต้องรู้จักกันมาก่อน
- 5) Ask An Expert เป็นการแนะนำให้ผู้เรียนหาคำตอบเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการในเรื่องเฉพาะด้านกับผู้เชี่ยวชาญโดยตรงได้ทั่วโลก
- 6) Online Mentor มีลักษณะคล้ายกับ Ask An Expert สิ่งที่เพิ่มขึ้นมาคือการใช้ระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ในการติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญ เป็นการสื่อสารแบบสองทาง
- 7) Webquest เป็นการให้ผู้เรียนเข้าไปสืบเสาะหาความรู้และทำกิจกรรมต่างๆ ในเว็บที่มีกิจกรรมแบบเชื่อมตรง (Online Activities) ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ซึ่งในเว็บตรวจสอบที่จะประกอบไปด้วยส่วนนำเสนอที่สูง ส่วนงานที่มีขอบเขตให้ผู้เรียนทำ ส่วนที่เป็นการเชื่อมโยงไปยังเว็บต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่วนที่อธิบายให้ผู้เรียนทราบถึงการประเมินและการให้คะแนน และส่วนสุดท้ายให้ผู้เรียนได้คิดย้อนกลับถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้และนำไปใช้ต่อ
- 8) Collaborative Project เป็นการให้ผู้เรียนทำโครงการที่รวมทุกกิจกรรมเข้าด้วยกัน โดยในโครงการหนึ่งๆ จะนำเขาระบบอินเทอร์เน็ตเข้ามานำเสนอการกับการเรียนการสอน จัดได้กว่าเป็นกิจกรรมชั้นสูง มีการใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการเรียนรู้ เป็นการทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตัวผู้เรียนเอง ผู้เรียนเป็นผู้แสดงความรู้และสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง

3.3 ข้อดีข้อจำกัดของการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนเว็บเคสวิธี

Halat (2008) ได้กล่าวถึงข้อดี ข้อจำกัดของการเรียนการสอนด้วยเว็บเคสวิธีไว้ ดังนี้

ข้อดี

- 1) เป็นเทคนิคการสอนที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนในชั้นเรียน
- 2) เป็นเครื่องมือที่กำหนดทางเลือกในการเรียนรู้
- 3) ให้ครูได้แนวคิดเกี่ยวกับระดับความเข้าใจของนักเรียน
- 4) จัดให้ครูมีโอกาสเข้าใจและประเมินความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้

ของนักเรียน

- 5) ช่วยเพิ่มความคิด เรียนอย่างสร้างสรรค์ของครู เช่น การหาเรื่องราวที่น่าสนใจและสนุกเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่วิชาที่สอน
- 6) ช่วยให้ครูมีทักษะการคิดขั้นสูง โดยครูหาเว็บไซต์ที่มีหัวข้อเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน
- 7) ทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น
- 8) ทำให้นักเรียนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตสม่ำเสมอเครื่องมือที่มีความสำคัญ

ข้อจำกัด

นักเรียนถูกคาดหวังให้ทำงานในเว็บเคสวิธีตามแหล่งข้อมูลที่ครูกำหนด ฉะนั้น นักเรียนอาจจะไม่เข้าสู่สิ่นทางตามมาตรฐานของเว็บเคสวิธี ถ้านักเรียนไม่มีสมาร์ทโฟนเข้าไปสู่เว็บไซต์อื่นๆ นักเรียนจึงไม่ทำงานในเว็บเคสวิธีเมื่อพากษาไม่ชอบหัวข้อหรืองานยากเกินไป

3.4 ความหมายและขั้นตอนในการเรียนการสอนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสวิธี

การเรียนการสอนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสวิธี หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการแลกเปลี่ยนความรู้ด้วยตนเองเพื่อให้เด็กตอบและข้อสรุปของปัญหา โดยนำเอาบทเรียนเว็บเคสวิธีเป็นสื่อที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา อีกทั้งทบทวนบทเรียนและทำงานหรือฝึกทำแบบฝึกหัดโดยมีแหล่ง

ข้อมูลต่างๆ ที่กำหนดให้บนอินเทอร์เน็ต การเรียนการสอนด้วยวิธีสืบสืบทแบบแนะแนวทางร่วม กับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์ท ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูเป็นผู้นำอภิปราชโดยกำหนดปัญหาหรือตั้งสถานการณ์ และ ทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง

2. ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ขั้นอภิปราชก่อนการทดลอง

1) นักเรียนตั้งสมมติฐานโดยครูใช้คำแนะนำ

2) ครูแนะนำและสาธิตการใช้เครื่องมือการทดลอง

2.2 ขั้นปฏิบัติการทดลอง

1) นักเรียนปฏิบัติการทดลองตามที่กำหนดในใบงาน

2) นักเรียนบันทึกผลการทดลอง

3) นักเรียนนิเคราะห์ และสรุปความสัมพันธ์ของตัวแปรจากการทดลอง

2.3 ขั้นอภิปราชหลังการทดลอง

1) นักเรียนสร้างค่าอธิบายจากผลการทดลองด้วยตนเอง

2) ครูตรวจสอบค่าอธิบาย และผลการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่มพร้อมกับ เสนอแนะวิธีการนำความรู้ที่นักเรียนสร้างด้วยตนเองไปใช้ในการแก้ปัญหา

3) นักเรียนใช้บทเรียนเว็บเค้าส์ท

4) นักเรียนทำงานในบทเรียนเว็บเค้าส์ทและทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียน ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3. ขั้นสรุป ครูนำสรุปวิธีการนำความรู้ไปใช้ และครูนำเสนองานที่นักเรียนได้ทำส่ง โดยครูชี้ ให้นักเรียนเห็นประเด็นที่ทำถูกและประเด็นที่ทำผิด

4. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

4.1 ความหมายและประเภทของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง พฤติกรรมของคนที่แสดงออกถึง ความสามารถในด้านทักษะการสังเกต การวัดการบันทึกข้อมูลและสื่อความหมาย การจัด

กระบวนการทักษะ หมายความว่า ความสามารถที่ได้รับการฝึกฝนและพัฒนาขึ้นมา ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ได้จริงในสถานการณ์ทางอาชญากรรม ทักษะที่สำคัญที่สุดคือ การสืบสวนสอบสวน ทักษะการอภิปราย ทักษะการตัดสินใจ และทักษะการแก้ไขปัญหา (พญ. สุวิทย์ วงศ์สุวรรณ, 2560: 10)

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการคิดและประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ในการแก้ไขปัญหา ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ที่สำคัญที่สุดคือ การคิดและประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ในการแก้ไขปัญหา (นายดี จันทร์ชุมภู และประเสริฐ พัฒนา, 2560: 10)

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการคิดและประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ในการแก้ไขปัญหา ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ที่สำคัญที่สุดคือ การคิดและประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ในการแก้ไขปัญหา (นายดี จันทร์ชุมภู และประเสริฐ พัฒนา, 2560: 10)

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ทักษะทางสติปัญญา ที่นักวิทยาศาสตร์ และผู้ที่นำวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาแก้ไขปัญหาต่างๆ ทำให้เกิดการพัฒนาการทางสติปัญญา (วรรณทิพา รอดแรงค์, และจิต นวนแก้ว, 2560: 10)

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการใช้กระบวนการต่างๆ ได้แก่ การสังเกต การวัด การจำแนกประเภท การหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส กับเวลา การใช้ตัวเลข การจัดกราฟและสื่อความหมายข้อมูล การลงความคิดเห็นการพยากรณ์ การตั้งสมมติฐาน การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ การกำหนดและควบคุมตัวแปร การทดลอง และการตีความหมายข้อมูลและการลงข้อสรุป อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องและแม่นยำ (วรรณทิพา รอดแรงค์, 2560: 10)

จากความหมายของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ข้างต้น กล่าวโดยสรุปได้ว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถและความชำนาญในการคิด รวมถึง ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรม 13 ด้าน คือ การสังเกต การวัด การคำนวณ การจำแนกประเภท การจัดกราฟและสื่อความหมายข้อมูล การลงความเห็นจากข้อมูล การพยากรณ์ การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ การกำหนดตัวแปร การทดลอง และการตีความหมายจากข้อมูล

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ตามที่สมาคม American Association for the Advancement of Science (AAAS) จัดแบ่งไว้ ประกอบด้วย 13 ทักษะ ซึ่งแบ่งเป็นทักษะเบื้องต้น (Basic process skill) จำนวน 8 ทักษะ และทักษะเชิงขั้น (Integrated process skill) จำนวน 5 ทักษะ (American Association for the Advancement of Science [AAAS].1970:33-176) ดังนี้

1. ทักษะเบื้องต้น

1.1 การสังเกต (Observation) หมายถึง การใช้ประสาทสัมผัส ซึ่งได้แต่ตา หู จมูก ลิ้น และผิวนั่ง เพื่อบอกรายละเอียดของสิ่งนั้น โดยไม่ใส่ความคิดเห็นของผู้สังเกต ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 การวัด (Measurement) หมายถึง การเลือกและใช้เครื่องมืออย่างถูกต้องเพื่อทำการวัดหน้าบิริมาณของสิ่งของต่าง ๆ ออกมารูปเป็นตัวเลข และมีหน่วยกำกับ

1.3 การจำแนกประเภท (Classification) หมายถึง การแบ่งพวกหรือเรียงลำดับวัตถุหรือสิ่งของที่อยู่ในปรากฏการณ์โดยมีเกณฑ์

1.4 การหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา (Space/Space Relationship and Space/Time Relationship) หมายถึง การคิดหาความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ 3 มิติ กับวัตถุ 2 มิติ ระหว่างตำแหน่งของที่อยู่ และสามารถคิดหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลา หรือความสัมพันธ์ของวัตถุที่เปลี่ยนไปกับเวลา

1.5 การคำนวณ (Using Numbers) หมายถึง การนับจำนวนของวัตถุและการนำตัวเลขแสดงจำนวนที่นับได้มาคิดคำนวณ โดยการบวก ลบ คูณ หาร หรือหาค่าเฉลี่ย

1.6 การจัดกราฟทำแล้วสื่อความหมายข้อมูล (Organizing Data and Communication) หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การวัด การทดลอง และจากแหล่งอื่น ๆ มาจัดกราฟทำใหม่ โดยการหาความถี่ เรียงลำดับ จัดแยกประเภทหรือคำนวณหาค่าใหม่ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายของข้อมูลชุดนั้นดีขึ้น โดยอาจเสนอรูปของตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ไดอะแกรม วงจร กราฟ สมการ เขียนบรรยาย เป็นต้น

1.7 การลงความคิดเห็นจากการสังเกตอย่างมีเหตุผลโดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วย กับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตอย่างมีเหตุผลโดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วย

1.8 การพยากรณ์ (Prediction) หมายถึง การสรุปคำตอบล่วงหน้าก่อนจะทดลองโดยอาศัยปรากฏการณ์ที่เกิดข้า ฯ หลักการ กฎหรือทฤษฎีที่มีอยู่แล้วในเรื่องนั้นฯ มาช่วยในการสรุป

2. ทักษะขั้นบุณฑ์ภารกิจ

2.1 การตั้งสมมติฐาน (Formulating Hypothesis) หมายถึง การคิดหาคำตอบล่วงหน้าก่อนจะทำการทดลองโดยอาศัยการสังเกต ความรู้ ประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน คำตอบที่คิดหาล่วงหน้านี้ยังไม่ทราบหรือยังไม่เห็นหลักการ กว่า หรือทฤษฎีมาก่อน

2.2 การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ (Defining Operational) หมายถึง การกำหนดความหมายและขอบเขตของคำต่าง ๆ ที่อยู่ในสมมติฐานที่ต้องการทดลองให้เข้าใจตรงกัน และสามารถสังเกตหรืออธิบายได้

2.3 การกำหนดและควบคุมตัวแปร (Identifying Controlling and Manipulating Variables) หมายถึง การซึ่งบ่งตัวแปรต้น ตัวแปรตามและตัวแปรที่ต้องการควบคุมในสมมติฐาน

2.4 การทดลอง (Experimental) หมายถึง กระบวนการปฏิบัติการเพื่อหาคำตอบ หรือทดลองสมมติฐานที่ตั้งไว้ในการทดลองจะประกอบด้วยกิจกรรม 3 ขั้นตอน คือ การออกแบบการทดลอง การปฏิบัติการทดลอง การบันทึกผลการทดลอง

2.5 การตีความหมายข้อมูลและลงข้อสรุป (Interpreting Data and Conclusion) หมายถึง การแปลความหมายหรือการบรรยายลักษณะและสมบัติของข้อมูลที่มีอยู่

4.2 ความหมายและตัวบ่งชี้ของทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา

สมาคมเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา (The American Association for the Advancement of Science ข้างถึงใน สุวัฒน์ นิยมค้า, 2531) ได้กล่าวถึงทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา ไว้ดังนี้ ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา หมายถึง ความสามารถในการหาความสัมพันธ์ 3 มิติกับ 2 มิติ ระหว่างตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุหนึ่งกับอีกวัตถุหนึ่ง ระหว่างสเปสกับเวลา ซึ่งได้จากการเปลี่ยนแปลงที่อยู่วัตถุกับเวลาหรือระหว่างสเปสของวัตถุที่เปลี่ยนไปกับเวลา

คณะกรรมการพัฒนาการสอนและผลิตวัสดุคุปกรณ์การสอนวิทยาศาสตร์ (2525) ได้กล่าวถึงทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา ไว้ดังนี้ ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา มีตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

- 1) คาดรูป 3 มิติของวัตถุรวมมาได้
- 2) ซึ่งบ่งและบอกจำนวนเส้นสมมาตรของรูป 2 มิติ และระนาบสมมาตรของรูป 3 มิติได้

- 3) บอกรความสัมพันธ์ระหว่างรูป 2 มิติและรูป 3 มิติได้
- 4) บอกรความสัมพันธ์ของสิ่งที่อยู่หน้ากระจกและเงาในกระจกว่าเป็นซ้ายหรือขวาของกันและกันได้อย่างไร
- 5) บอกรความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุหนึ่งกับอีกวัตถุหนึ่งได้ คือ บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง
- 6) บอกรความสัมพันธ์ระหว่างมิติกับเวลา คือ บอกรความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลา
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2526) ได้กล่าวถึงตัวบ่งชี้ของทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปล และสเปลกับเวลา ไว้ดังนี้
- 7) ชี้บ่งรูป 2 มิติ และวัตถุ 3 มิติ ที่กำหนดให้ได้
- 8) คาดรูป 2 มิติ จากวัตถุหรือรูป 3 มิติ ที่กำหนดให้ได้
- 9) บอกร่องรอยของรูปทรงและรูปทรงเฉพาะคณิตได้
- 10) บอกรความสัมพันธ์ระหว่าง 2 มิติกับ 3 มิติได้ เช่น ระบุรูป 3 มิติที่เห็นเนื่องจากภาพหมุนรูป 2 มิติ
- 10.1) เมื่อเห็นเงา (2 มิติ) ของวัตถุสามารถบอกรูปร่างของวัตถุ (2 มิติ) ที่เป็นต้นกำเนิดเงา
- 10.2) เมื่อเห็นรูปทรงวัตถุ (3 มิติ) สามารถบอกเงา (2 มิติ) ที่เกิดขึ้น
- 10.3) บอกรูปของรอยตัด (2 มิติ) ที่เกิดจากการตัดวัตถุ (3 มิติ) ออกเป็น 2 ส่วน
- 11) บอกรตำแหน่งหรือทิศของวัตถุหนึ่งได้
- 12) บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง
- 13) บอกรความสัมพันธ์ของสิ่งที่อยู่หน้ากระจกและภาพที่ปรากฏในกระจกว่าเป็นซ้ายหรือขวาของกันและกันได้
- ความสัมพันธ์ระหว่างสเปลของวัตถุกับเวลา ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลา หรือความสัมพันธ์ระหว่างสเปลของวัตถุที่เปลี่ยนไปกับเวลา ความสามารถที่แสดงว่าเกิดทักษะแล้ว คือ
- 14) บอกรความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลาได้
- 15) บอกรความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงขนาดหรือปริมาณของสิ่งต่างๆ กับเวลาได้

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

Braun (2001) ได้กล่าวถึงการนำเว็บเคสที่ไปใช้ในงานห้องสมุด คูบวรรณารักษ์ใช้เว็บเคสเพื่อสอนให้นักเรียนเกิดทักษะเรียนรู้ข้อมูลและอ่านออกเขียนได้ (Information literacy skills) การรับรู้ความข้อมูลในเว็บเคสที่มุ่งให้นักเรียนเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างรูปแบบของงานเขียน ความแตกต่างของงานกวี และให้นักเรียนได้รับคำแนะนำในการเขียนโครงนั้นที่ ก้าพ์ กลอน โดยเว็บเคสจะมีแหล่งข้อมูลพิเศษเฉพาะสำหรับผู้เรียน นอกจากนี้ยังให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียน คือ นักเรียนได้แนวคิดตามวัตถุประสงค์ มีทักษะการทำงานร่วมกัน และเกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical thinking) เมื่อให้นักเรียนตัดสินใจตอบปัญหาด้วยตนเองโดยอาศัยข้อมูลหรือหลักฐานที่รับรู้ได้ แต่ถ้าให้นักเรียนมารายงานจะไม่เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เว็บเคสที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วยให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์ ในขณะที่นักเรียนจะตอบปัญหา นักเรียนจะต้องเลือกแหล่งข้อมูลจากที่มีให้เหมาะสมตรงกับปัญหา

Peterson และ Caverly (2003) กล่าวว่า การพัฒนาให้ผู้เรียนอ่านและเขียนได้ โดยอาศัยการใช้บทเรียนเว็บเคสซึ่งเป็นเครื่องมือที่ออกแบบให้มีปัญหาหรืองานสำหรับนักเรียน มีการแนะนำการทำงานและมีแหล่งข้อมูลที่เฉพาะ เว็บเคสที่เหมาะสมสำหรับการเรียนทั้งแบบส่วนบุคคล และแบบทีม มีการใช้บทเรียนเว็บเคสที่สำหรับนักศึกษา 4 แบบ ดังนี้ 1) ใช้เพื่อแนะนำบทเรียน 2) ใช้สำหรับการสืบสอด 3) ใช้ในการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา (Problem-Based Learning, PBL) 4) เว็บเคสที่เน้นให้ผู้เรียนสร้าง (Student-Created Webquest) การสร้างเว็บเคสที่ มีดังนี้ 1) สร้างหน้าเว็บเพจ 2) วางแผนโดยให้เขียนหัวข้อหรือปัญหาที่จะให้นักเรียนสืบสอด ให้เขียนวัตถุประสงค์ของการสอน หรือสิ่งที่นักเรียนจำเป็นต้องรู้ 3) กลยุทธ์การสอนโดยเว็บเคสที่ช่วยให้นักเรียนรู้วิธีการรับรู้ความข้อมูลจากเว็บ วิธีการจัดการข้อมูลโดยการแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสม วิธีการนำเสนอข้อมูลสู่ผู้อื่น

Lipscomb (2003) ได้ทำการทดลองใช้เว็บเคสในการสอนหัวข้อ สงครามโลก (Civil war) กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่โรงเรียนฟลอริดา (Florida middle school) นักเรียนสามารถจำแนกแหล่งข้อมูลต่างๆ ในเว็บเคสได้ว่า แหล่งใดคือข้อมูลบรรยายก่อนสังหาร

แหล่งได้คือข้อมูลบรรยายขณะเกิดสังคม และแหล่งได้คือข้อมูลบรรยายหลังเกิดเหตุการณ์ สังคมโลก นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติเป็นคนที่อยู่ในช่วงสังคมโลกทำให้นักเรียนกล่าวว่า พากเขามีความรู้สึกสนุกับกระบวนการเว็บเคสว์

MacGregor และ Lou (2004) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการใช้เว็บเป็นฐาน : งานและการออกแบบเว็บไซต์สนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสว์ในวิชาสังคม การทำผังแนวคิดในหน้าเว็บเพจช่วยให้นักเรียนเรียกความจำได้ง่าย ช่วยเพิ่มความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการประยุกต์ความรู้ที่ได้รับมาโดยนักเรียนชั้นปี 5 สร้างเว็บเคสว์ให้นักเรียนปะกอบศึกษาปีที่ 2 การเพิ่มประสิทธิผลของเว็บเคสว์ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และช่วยฝึกกลยุทธ์ในการค้นหาข้อมูล นักเรียนที่เรียนด้วยเว็บเคสว์มีความพึงพอใจและตื่นเต้นเมื่อได้เห็นแหล่งข้อมูลใหม่ๆ

Chuo, Tun-Whei Isabel (2004) แห่งมหาวิทยาลัย Lasierra ได้ศึกษาผลของการใช้เว็บเคสว์ในการเรียนการสอนกับผู้เรียนหลักสูตร EFL (English as a Foreign Language) ที่มีต่อการปฏิบัติ ความเข้าใจ และการรับรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยทางตอนใต้ของไต้หวันที่เรียนด้วยภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า การนำเว็บเคสว์มาใช้ในการเรียนการสอนดีกว่าการสอนแบบปกติ และไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการปฏิบัติ และการรับรู้กับความเข้าใจ

Billings (2004) ได้ใช้เว็บเคสว์ในการเรียนการสอนพยาบาล กระตุ้นให้พยาบาลสำรวจค้นหัวข้อได้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย เนพาะรายบุคคล ตัวอย่างหัวข้อ เช่น คุณมีภาระด้วย กว่าโรงพยาบาล การควบคุมและป้องกันโรค นอกจากนี้เว็บเคสว์ทำให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ และเกิดทักษะการแก้ปัญหา การดันพบข้อมูลก่อให้สัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เว็บเคสว์เป็นสื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered) และส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อสร้างประสบการณ์ให้กับพยาบาลและพนักงานโรงพยาบาล

Kundu และ Bain (2006) กล่าวว่า เว็บเคสว์เป็นสื่อทางเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้อย่างมีความหมาย การสอนให้นักศึกษาฝึกสอนสร้างเว็บเคสว์ร่วมกับการเรียนรู้แบบสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivist learning) จะทำให้นักศึกษาฝึกสอน

เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายผ่านการสะท้อนและการตัดสินจากการขัดแย้งทางความคิด (Cognitive conflict) นอกจากนี้ยังทำให้นักศึกษาฝึกสอนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา หลังจากสร้างเว็บเคสท์ พบว่า นักศึกษาฝึกสอนสามารถเชื่อมโยงสิ่งใหม่ ๆ เพื่อสร้างผลผลิตและความเข้าใจในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ผลงานให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical thinking) และทักษะการแก้ปัญหา

Gaskill และคนอื่นๆ (2006) ได้ศึกษาผลของการเรียนโดยใช้บทเรียนเว็บเคสท์ในการสอนวิชาสังคมและวิทยาศาสตร์ จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนมีค่าเท่ากัน และผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกับกลุ่มควบคุม และครู นักเรียนมีความพึงพอใจการเรียนโดยใช้บทเรียนเว็บเคสท์ โดยการสัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 20 คน มี 19 คนที่มีความเห็นเชิงบวก

Ikpeze และ Bord (2007) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบสืบสอดโดยใช้เว็บเป็นฐาน : ส่งเสริมการคิดด้วยบทเรียนเว็บเคสท์ การเรียนโดยใช้บทเรียนเว็บเคสท์ในการสอนเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผลงานให้นักเรียนเกิดทักษะการคิด สามารถคิดเชื่อมโยงเรื่องราวที่อยู่กับโลกจริง และอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้

So และ Kong (2007) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบสืบสอดด้วยแหล่งการเรียนรู้ มัดต้มีเดียในชั้นประถมศึกษา โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติเรื่องการเคลื่อนที่ของโลก นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุม

จากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอด ร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์นั้น พบว่ามีน้อย โดยงานวิจัยที่พบนั้นมีทั้งการวิจัยเชิงทดลอง และเชิงสำรวจ ซึ่งการวิจัยเชิงทดลองส่วนใหญ่ได้ทดลองสอนโดยใช้บทเรียนเว็บเคสท์เท่านั้น ส่วนการวิจัยเชิงสำรวจมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพของบทเรียนเว็บเคสท์ ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยส่วนใหญ่พบว่ากับเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนเว็บเคสท์มีความเข้าใจในเนื้อหามากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ และมีทักษะการคิดวิเคราะห์ ลังแคระห์ และประเมินค่า

5.2 งานวิจัยในประเทศ

ปีบัตรนี้ คัญทัพ (2546) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบเว็บเคสท์ในระดับประถมศึกษา และได้ดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนาต้นแบบรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเว็บเคสท์ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ระยะที่ 2 การปรับปรุงรูปแบบการสอนโดยใช้การวิจัยปฏิบัติการ ระยะที่ 3 การประเมินและการขยายผล การใช้รูปแบบการสอน ผลการวิจัยทำให้ได้รูปแบบการสอนที่ได้อธิบายองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้แก่ ขั้นตอนการสอน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และระบบสนับสนุน และอธิบายแนวทางในการจัดสิงแวดล้อมในการเรียนนี้ที่จะให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ และเกิดการเรียนรู้ และเกิดการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเนื้อหาวิชา และความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์

โอกาส เก้าไศยาภรณ์ (2548) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนการแสงร้อนบนเว็บ เรื่องการจัดพิพิธภัณฑ์ในสถานศึกษา และพบว่ารูปแบบการเรียนด้วยบทเรียนการแสงร้อนบนเว็บนี้ช่วยเพิ่มคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียน ทั้งด้านการเรียนแบบร่วมมือ การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก และการเรียนแบบสืบสานสอบสวน ซึ่งผู้เรียนจะต้องนำความรู้ที่ได้จากการสืบค้นมาวิเคราะห์ซึ่งเป็นจุดหลักที่สำคัญของการศึกษาในปัจจุบันที่ไม่นิ่นให้ผู้เรียนท่องจำแต่เน้นความเข้าใจ สามารถนำความรู้ที่ได้มาบูรณาการและวิเคราะห์ออกมายield เป็นความรู้ของตนเอง หรือที่เรียกว่าการสร้างองค์ความรู้โดยผู้เรียนเอง ผลการวิจัย สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนเว็บเคสท์ เรื่อง การจัดพิพิธภัณฑ์ในสถานศึกษาหลังเรียนสูงถึงร้อยละ 82.3 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียน และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนเว็บเคสท์ในระดับมาก

จุลลดा จุลเสวก (2549) ได้ทำวิจัยเรื่องผลของการเรียนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้เว็บเคสท์ต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการเรียนทางวิทยาศาสตร์ต่างกัน ซึ่งสรุปได้ดังนี้ นักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้เว็บเคสท์ที่มีความสามารถในการเรียนทางวิทยาศาสตร์ต่างกัน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์แตกต่างกัน และมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มสูงสุด คือ กลุ่มการเรียนสูง สูง ต่ำ กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงสุดทั้งในด้านความรับผิดชอบและด้านการให้

ความช่วยเหลือ คือ กลุ่มการเรียนสูง สูง ต่ำ กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงสุดทั้งในด้านการแสดงความคิดเห็นด้านการรับฟังความคิดเห็น และด้านการสื่อความหมาย คือ กลุ่มการเรียนกลาง กลาง กลาง

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่ในการเรียน การสอนวิทยาศาสตร์นั้น พบว่ามีอยู่น้อยมาก ซึ่งงานวิจัยที่พบนั้นเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผล การวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ และเกิดทักษะการคิดขั้นสูง

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนการสอนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) มีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองมีการจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอ ร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์ และกลุ่มควบคุมมีการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ มีการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง (pretest-posttest) ดังภาพที่ 1

กลุ่มทดลอง	$O_1 - X - O_2$
กลุ่มควบคุม	$O_1 - \sim X - O_2$

- O_1 หมายถึง การเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง
- O_2 หมายถึง การเก็บข้อมูลหลังการทดลอง
- X หมายถึง จัดการเรียนการสอนแบบสืบสอร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์
- $\sim X$ หมายถึง จัดการเรียนการสอนแบบปกติ

ภาพที่ 1 รูปแบบการวิจัยแบบ Two group pretest-posttest design

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารหารืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3. สร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ศึกษาสารการเรียนรู้พื้นฐานและเพิ่มเติม พิสิกส์ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสาระ การเรียนรู้พิสิกส์ ช่วงชั้นที่ 4 ในเนื้อหาเรื่องการเคลื่อนที่แบบต่างๆ ตามหลักสูตรการศึกษาชั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และสร้างบทเรียน เว็บเคสท์

1.2 ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่ เกี่ยวกับหลักการพื้นฐาน และทฤษฎีการสร้างบทเรียนเว็บเคสท์ และการจัดการเรียนการสอน แบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์

1.3 ศึกษาหลักและวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ และแบบวัด ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา

2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ ประชากร คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสำนัก บริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน โดยดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. การกำหนดโรงเรียน

ผู้วิจัยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก โรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1.1 เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีระดับความสามารถและ องค์ประกอบต่างๆ ไม่แตกต่างจากโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป

1.2 เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกระทรวงศึกษาธิการ

1.3 เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนคอมพิวเตอร์พอเพียงในการใช้จัดการเรียนการสอน โดย นักเรียน 1 คน/เครื่อง

1.4 ครูในโรงเรียนให้ความอนุเคราะห์ และความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

1.5 นักเรียนส่วนใหญ่มีคอมพิวเตอร์ส่วนตัวที่สามารถเข้ามายังเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตได้

2. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

เลือกรอบดับขั้นโดยผู้วิจัยพิจารณาเลือกรอบดับขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีการจัดสร้าง การเรียนรู้ฟิสิกส์ เรื่องการเคลื่อนที่แบบต่างๆ โดยจำนวนห้องเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์และ คณิตศาสตร์ มีทั้งหมด 3 ห้องเรียน

3. การกำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลากเพื่อกำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่ม ทดลอง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 และกลุ่มควบคุม คือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถจัดให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความรู้เดิมหรือความสามารถทางการเรียน เท่ากัน จึงใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมเป็นตัวควบคุมด้านความรู้เดิม

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1.1 แบบสอบถามสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์

1.2 แบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ฟิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้ บทเรียนเว็บเคสท์

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ฟิสิกส์ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

รายละเอียดเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

1.) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์ และแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา รายละเอียดของ การสร้างเครื่องมือมีดังนี้

1. แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์ เรื่อง การเคลื่อนที่แบบต่างๆ ซึ่งใช้เป็น แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ในการสร้างแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์ ผู้วิจัยได้ ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรและคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เพื่อ เป็นแนวทางในการวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด

1.2 สร้างตารางวิเคราะห์พฤติกรรมที่ต้องการวัด ให้ครอบคลุมจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และด้านการนำไปใช้ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหารายวิชาฟิสิกส์เรื่องการเคลื่อนที่แบบต่างๆ ตาม หลักการของ Klopfer (อ้างถึงใน พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2547) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ร้อยละของพฤติกรรมที่วัดแต่ละด้านในแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์ เรื่อง การเคลื่อนที่แบบต่างๆ

พฤติกรรม	ร้อยละ
ความรู้	20
ความเข้าใจ	20
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์	25
การนำความรู้ไปใช้	35
รวม	100

1.3 สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องการวัด โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตรวิชา ฟิสิกส์ เรื่องการเคลื่อนที่แบบต่างๆ และจำแนกการวัดพฤติกรรมในแต่ละด้านตามเนื้อหาวิชา

1.4 สร้างแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ เรื่อง การเคลื่อนที่แบบต่างๆ ให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยสร้างเป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน คือ ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ข้อให้ 0 คะแนน

1.5 นำแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ เรื่องการเคลื่อนที่แบบต่างๆ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน (รายนามผู้ทรงคุณวุฒิปรากฏในภาคผนวก ก) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้พิสิกส์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีประสบการณ์การสอน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องกับมาตรฐานคุณภาพสากล ประเมินว่า สามารถใช้คำาน ตัวเลือก ตัวลง ตลอดจนความถูกต้องด้านภาษา แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ โดยสรุปข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิได้ดังนี้

1.6.1 การใช้ภาษาในการเขียนคำาน และคำตอบ ควรเป็นภาษาเขียนทั้งหมด เช่น เปลี่ยนจากคำว่า ทิงเบิด เป็นปล่อยระเบิด

1.6.2 แก้ไขตัวเลือก โดยเปลี่ยนลักษณะตัวเลข และบางข้อไม่มีตัวเลือกที่ถูกต้อง จึงเปลี่ยนตัวเลือกและตัวลงใหม่

1.6.3 ควรเพิ่มรายละเอียดในภาพประกอบคำาน เช่น ลูกศรระบุทิศทาง

1.6.4 การจัดวางตำแหน่งของข้อมูลหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ ข้อคำาน และตัวเลือกในหน้ากระดาษของแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ มีสิ่งที่ควรปรับ คือ ควรแยกข้อมูลหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ออกจากข้อคำานอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดความสับสน

1.6.5 ตัวเลือกที่ถูกต้องของข้อที่อยู่ใกล้กันไม่ควรเหมือนกันหลายข้อ

1.6.6 ควรปรับข้อสอบที่พูดต่อที่ต้องการวัดไม่สอดคล้อง

1.7 นำแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาแตร์เดอี ที่ผ่านการเรียนเรื่องการเคลื่อนที่แบบต่างๆ จำนวน 50 คน ซึ่งมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

1.8 นำผลคะแนนที่ได้จากการทดลองใช้แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ มาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดโดยใช้โปรแกรม Excel เพื่อหาความเที่ยงของแบบวัด ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) พิจารณาผลการวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบและคุณภาพรายข้อ แล้วทำ

การเลือกข้อสอบเพื่อสร้างเป็นแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 40 ข้อ และแก้ไขปรับปรุงข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ โดยปรับข้อคำถามและตัวลางให้เหมาะสม (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ก) โดยแสดงจำนวนข้อสอบที่คัดเลือกไว้จำแนกตามเนื้อหาวิชาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนข้อในแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ เรื่องการเคลื่อนที่แบบต่างๆ จำแนกตามเนื้อหาวิชาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด

	ความรู้	ความ	กระบวนการ	การนำความรู้	รวม
	ความจำ	เข้าใจ	ทางวิทยา-	ไปใช้	
	ร้อยละ 20	ร้อยละ 20	ศาสตร์	ร้อยละ 35	
			ร้อยละ 25		
1. ลักษณะการเคลื่อนที่แบบ โพรเจกไทล์	3	3	-	-	6
2. การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์จากพื้นสู่พื้น	-	-	5	1	6
3. การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์จากที่สูง	-	-	-	5	5
4. ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเคลื่อนที่เป็นวงกลม	3	-	-	-	3
5. การเคลื่อนที่แบบวงกลมของวัตถุในแนวต่างๆ และบนทางโค้ง	-	3	1	6	10
6. การเคลื่อนที่แบบวงกลมของดาวเทียมและดาวเคราะห์	-	1	1	1	3
7. การเคลื่อนที่แบบขาร์โนนิกอย่างง่ายกรณีมวลติดปลายสปอร์ต	2	1	3	-	6
8. การแก่งว่างของลูกศุ่มอย่างง่าย	-	-	-	1	1
รวม (จำนวนข้อ)	8	8	10	14	40

2. แบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสแล๊สเปสกับเวลา ซึ่งใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสแล๊สเปสกับเวลา

2.2 กำหนดลักษณะของแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา ให้มีลักษณะเป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และเนื้อหาไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอน โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ข้อให้ 0 คะแนน

2.3 สร้างแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา จำนวน 50 ข้อ โดยข้อคำถามในแบบวัดจะสอดคล้องกับระดับวุฒิภาวะของนักเรียน

2.4 นำแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณาและแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน (รายงานผู้ทรงคุณวุฒิประกอบในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงตัวบ่งชี้พฤติกรรม ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ตัวลง ตลอดจนความถูกต้องด้านภาษา และคำแนะนำแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ดังสรุปข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิได้ดังนี้

2.5.1 การใช้ภาษา ในคำถามควร มีความชัดเจน ไม่กำกับ เช่น เปลี่ยนจาก “รูปใดต่อไปนี้ไม่มีรูปที่ม่องจากด้านบนเป็นไปตามรูปที่ 1” เป็น “รูปในข้อใดที่ม่องจากด้านบนแล้ว ไม่เป็นไปตามรูปที่ 1”

2.5.2 ควรระบุเงื่อนไขในโจทย์ให้ชัดเจน เช่น การรวมตัวของเหลว 3 ชนิด ผลลัพธ์จะได้ดังภาพใด สิงห์ที่ต้องระบุ คือ ของเหลวไม่วรุมตัวกันหรือไม่เกิดการแพร่

2.5.3 การใช้หน่วย ควรระบุหน่วยที่นักเรียนคุ้นเคย เช่น เปลี่ยนจาก km/hr เป็น กม./ชม.

2.6 นำแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนมาตร์เดอี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัด และหาค่าความเที่ยงของแบบวัดโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน พิจารณาผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดและคุณภาพรายข้อ แล้วทำการเลือกข้อสอบเพื่อสร้างเป็นแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา โดยเลือกข้อสอบได้ 40 ข้อที่มีค่าความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (รายละเอียดประกอบในภาคผนวก ง) และนำผลการวิเคราะห์มาปรับแก้เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคוสท์

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้พิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคอสท์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์รายวิชา และขอบข่ายของเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ จากหนังสือหลักสูตรน้อมศึกษาตอนปลาย

2.2 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาที่นำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จากคู่มือครุ และแบบเรียนวิชาพิสิกส์ เรื่อง การเคลื่อนที่แบบต่าง ๆ

2.3 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เรื่องการเคลื่อนที่แบบต่างๆ ซึ่งปรากฏอยู่ในสารการเรียนรู้พื้นฐานและเพิ่มเติม พิสิกส์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ สำหรับลำดับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเคลื่อนที่แบบต่างๆ มีจำนวน 10 แผน ดังนี้

ตารางที่ 3 เนื้อหาและจำนวนค่าในการเรียนการสอนพิสิกส์ เรื่อง การเคลื่อนที่แบบต่างๆ

ลำดับแผน	จำนวนค่า	
การจัดการเรียนรู้	เรื่อง	(ค่าละ 50 นาที)
1	ลักษณะการเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทร์	2
2	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทร์จากพื้นสูญ	2
3	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทร์จากที่สูงในรูปแบบต่าง ๆ	3
4	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทร์บนพื้นอิ่ียง	1
5	ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเคลื่อนที่เป็นวงกลม	2
6	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของวัตถุในแนวต่างๆ และบนทางโค้ง	3
7	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของดาวเทียมและดาวเคราะห์	2
8	การเคลื่อนที่แบบขยายโนนิกอย่างง่ายกรณีมวลติดปลายสปริง (1)	1
9	การเคลื่อนที่แบบขยายโนนิกอย่างง่ายกรณีมวลติดปลายสปริง (2)	2
10	การแก่งของลูกตุ้มอย่างง่าย	2
รวม		20

2.4 สร้างบทเรียนเว็บเคสท์ (Webquest) เพื่อนำไปใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้ฟิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์ โดยมีขั้นตอนการสร้างบทเรียนเว็บเคสท์ ดังนี้

1. จัดหาหัวเรื่องที่เหมาะสมกับการสร้างบทเรียนเว็บเคสท์
2. จัดหาแหล่งสนับสนุนแหล่งการเรียนรู้ เว็บไซต์ต่างๆ เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญที่จะต้องได้รับการจัดหา คัดสรร และจัดหมวดหมู่เป็นอย่างดี ผ่านการกลั่นกรองว่ามีเนื้อหาที่สอดคล้องต่อหลักสูตร และวัตถุประสงค์ของบทเรียน
3. ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน การสร้างสรรค์กิจกรรมในบทเรียนเว็บเคสท์
4. พัฒนาโปรแกรม ทำโดยการเขียนโปรแกรมเพื่อสร้างเว็บเพจด้วยตนเองด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปประเภท Dream Weaver และจัดทำต้นแบบ (Template) ที่มีอยู่แล้ว ซึ่งทำให้ง่ายเพียงแต่ออกแบบกิจกรรมและเอาเนื้อหาใส่เข้าไป ซึ่งจะลดปัญหาด้านความจำ กดเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ลงไป ผู้ที่ต้องการต้นแบบนี้สามารถหาได้จากเว็บไซต์
5. ทดลองใช้และปรับปรุงด้วยการหากลุ่มเป้าหมายมาทดลองใช้บทเรียน ดูจุดดีจุดด้อยของบทเรียนและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
6. นำบทเรียนเว็บเคสท์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ความเหมาะสมสมกับระดับความรู้ของนักเรียน การออกแบบและความเหมาะสมในการสร้างเป็นบทเรียนเว็บเคสท์เพื่อการศึกษา แล้วจึงทำการปรับปรุง ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
7. นำบทเรียนเว็บเคสท์ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้คำแนะนำ เพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหา ภาษาที่ใช้ ความยากง่ายของเนื้อหา ความเหมาะสมของงานที่กำหนดให้นักเรียนทำ การควบคุมการเรียน และการควบคุมเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียน การสอน แล้วจะให้นักเรียนร่วมกันตรวจสอบข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงแก้ไขปรับปรุงบทเรียนเว็บเคสท์อีกครั้งเพื่อทำให้บทเรียนเว็บเคสท์มีประสิทธิภาพมากขึ้น จากนั้นจึงจะนำบทเรียนเว็บเคสท์ไปใช้ในการทดลอง

2.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการสอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้ฟิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์ มีทั้งหมด 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครุเป็นผู้นำอภิปรายโดยกำหนดปัญหาหรือตั้งสถานการณ์ และทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง
2. ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ขั้นอภิป্রายก่อนการทดลอง

1. นักเรียนตั้งสมมติฐานโดยครูใช้คำถามนำ
2. ครูแนะนำและสาธิตการใช้เครื่องมือการทดลอง

2.2 ขั้นปฏิบัติการทดลอง

1. นักเรียนปฏิบัติการทดลองตามที่กำหนดในใบงาน
2. นักเรียนบันทึกผลการทดลอง
3. นักเรียนวิเคราะห์ และสรุปความสัมพันธ์ของตัวแปรจากการทดลอง

3.1 ขั้นอภิป্রายหลังการทดลอง

1. นักเรียนสร้างคำอธิบายจากผลการทดลองด้วยตนเอง
2. ครูตรวจสอบคำอธิบาย และผลการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่มพร้อมกับเสนอแนะวิธีการนำความรู้ที่นักเรียนสร้างด้วยตนเองไปใช้ในการแก้ปัญหา
3. นักเรียนใช้บทเรียนเว็บเคสว์
4. นักเรียนทำงานในบทเรียนเว็บเคสว์และทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียนของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. ขั้นสรุป ครูนำสรุปวิธีการนำความรู้ไปใช้ และครูนำเสนองานที่นักเรียนได้ทำส่ง โดยครูชี้ให้นักเรียนเห็นประเด็นที่ทำถูกและประเด็นที่ทำผิด

2. แผนการจัดการเรียนรู้พิสิกส์ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนา เช่นเดียวกับแผนการจัดการเรียนรู้พิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสว์แต่ไม่มีการใช้บทเรียนเว็บเคสว์

4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขั้นเตรียมนักเรียนก่อนดำเนินการทดลอง

1.1 ทำการทดสอบนักเรียนทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนเรียน โดยใช้แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาพิสิกส์ เรื่อง การเคลื่อนที่แบบต่างๆ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาทีและแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลส์กับสเปลส์และสเปลส์กับเวลา ใช้เวลา 40 นาที

1.2 แนะนำกลุ่มทดลองเกี่ยวกับวิธีการเข้าสู่เว็บเคสว์ และวิธีการเรียนรู้จากบทเรียนเว็บเคสว์ที่ครูได้สร้างขึ้น พัฒนาทั้งแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนและเงื่อนไขในการเรียน และ แนะนำกลุ่มทดลองเกี่ยวกับวิธีการทำชิ้นงานสังค្នួន ส่วนกลุ่มควบคุมสังงานโดยให้คิดแก้โจทย์ปัญหาจากใบงานและหนังสือลงในสมุดเท่านั้น ใช้เวลา 20 นาที

1.3 แนะนำกลุ่มควบคุมเกี่ยวกับบทเรียนที่จะสอนทั้งหมด ใช้เวลา 20 นาที

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสว์กับนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยนักเรียนได้ทำงานและทบทวนบทเรียนเว็บเคสว์ด้วยตนเอง และดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติกับกลุ่มควบคุม โดยเริ่มจัดการเรียนการสอนตั้งแต่วันที่ 23 สิงหาคม 2549 ถึงวันที่ 27 กันยายน 2549 เป็นเวลาเรียนทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งในการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีขั้นตอนการสอนดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบขั้นตอนในการเรียนการสอนระหว่างการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสว์และวิธีการสอนแบบปกติ

การเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสว์	การเรียนการสอนแบบปกติ
<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูเป็นผู้นำอภิปราyan โดยกำหนดปัญหาหรือตั้งสถานการณ์ และทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง</p> <p>2. ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>2.1 ขั้นอภิปราyan ก่อนการทดลอง</p> <p>1) นักเรียนตั้งสมมติฐานโดยครูใช้คำตามนำ 2) ครูแนะนำและสาธิตการใช้เครื่องมือการทดลอง</p>	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูเป็นผู้นำอภิปราyan โดยกำหนดปัญหาหรือตั้งสถานการณ์ และทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง</p> <p>2. ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>2.1 ขั้นอภิปраyan ก่อนการทดลอง</p> <p>1) นักเรียนตั้งสมมติฐานโดยครูใช้คำตามนำ 2) ครูแนะนำและสาธิตการใช้เครื่องมือการทดลอง</p>

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การเรียนการสอนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสว์	วิธีการสอนแบบปกติ
<p>2.2 ขั้นปฏิบัติการทดลอง</p> <p>1) นักเรียนปฏิบัติการทดลองตามที่กำหนดในใบงาน</p> <p>2) นักเรียนบันทึกผลการทดลอง</p> <p>3) นักเรียนวิเคราะห์ และสรุปความสัมพันธ์ของตัวแปรจาก การทดลอง</p> <p>2.3 ขั้นอภิปรายหลังการทดลอง</p> <p>1) นักเรียนสร้างคำอธิบายจากผล การทดลองด้วยตนเอง</p> <p>2) ครูตรวจสอบคำอธิบาย และผล การทดลองของนักเรียนแต่ละ กลุ่มพร้อมกับเสนอแนะวิธีการนำ ความรู้ที่นักเรียนสร้างด้วยตนเอง เอาไปใช้ในการแก้ปัญหา</p> <p>3) นักเรียนใช้บทเรียนเว็บเคสว์</p> <p>4) นักเรียนทำงานในบทเรียน เว็บเคสว์และทำแบบฝึกหัดใน หนังสือแบบเรียนของสถาบันส่ง เสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี</p> <p>3. ขั้นสรุป ครุนำสรุปวิธีการนำความรู้ไปใช้ และครุนำเสนองานที่นักเรียนได้ทำส่ง โดยครุชี้ ให้นักเรียนเห็นประเด็นที่ทำถูกและประเด็นที่ ทำผิด</p>	<p>2.2 ขั้นปฏิบัติการทดลอง</p> <p>1) นักเรียนปฏิบัติการทดลองตามที่กำหนดในใบงาน</p> <p>2) นักเรียนบันทึกผลการทดลอง</p> <p>3) นักเรียนวิเคราะห์ และสรุปความสัมพันธ์ของตัวแปรจาก การทดลอง</p> <p>2.3 ขั้นอภิปรายหลังการทดลอง</p> <p>1) นักเรียนสร้างคำอธิบาย จากผล การทดลองด้วยตนเอง</p> <p>2) ครูตรวจสอบคำอธิบาย และผลการทดลองของนักเรียนแต่ ละกลุ่มพร้อมกับเสนอแนะวิธีการนำ ความรู้ที่นักเรียนสร้างด้วยตนเอง เอาไปใช้ในการแก้ปัญหา</p> <p>3) นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน หนังสือแบบเรียนของสถาบันส่ง เสริม การสอนวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี</p> <p>3. ขั้นสรุป ครุนำสรุปวิธีการนำความรู้ไปใช้ และครุนำเสนองานที่นักเรียนได้ทำส่ง โดยครุชี้ ให้นักเรียนเห็นประเด็นที่ทำถูกและประเด็นที่ ทำผิด</p>

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการตามข้อ 2.1 จนกระทั่งครบถ้วนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยบทบาทครูและนักเรียนในแต่ละขั้นตอนการสอน อยู่ในภาคผนวก สำหรับบทบาทครูในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยสรุป มีดังนี้

1. เป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนคิด
2. เป็นผู้ชี้แนะแนวทาง ถ้าเป็น Baba ที่มีภาระทดลอง ครูเป็นผู้ตั้งปัญหาให้พร้อมกับข้อกับแบบการทดลองให้นักเรียนตามการสอนแบบแนะแนวทาง
3. เป็นผู้ให้การเสริมแรง โดยการให้คะแนนในส่วนที่เป็นคะแนนเก็บ เนื่องจากการทำงานในบทเรียนเว็บเครื่องสัมภาระ สำนักกลุ่มควบคุม ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด โจทย์ปัญหา และให้คะแนนเก็บในสัดส่วนเท่ากันกับกลุ่มทดลอง แต่ยังมิใช่คะแนนที่จะเปรียบเทียบผลลัพธ์
4. เป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยการบอกความต้องให้กับนักเรียนที่ตอบผิด
5. เป็นผู้จัดระบบ จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์สื่อการสอนให้นักเรียน

2 ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 เมื่อดำเนินการเรียนการสอนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมด้วยแบบสอบถามวัดผลลัพธ์ทางการเรียนพิสิกส์ในบทเรียนนั้น ๆ และแบบวัดทักษะการหากความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา

2.2 นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัดผลลัพธ์ทางการเรียนพิสิกส์และคะแนนที่ได้มาจากการแบบวัดทักษะการหากความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา มาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแต่ละประเภทมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลลัพธ์ทางการเรียนพิสิกส์ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้วยสถิติทดสอบค่า t (t-test) ที่กลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent t-test) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOWS
2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะการหากความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยสถิติทดสอบค่า t

(t-test) สูตรที่กกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent t-test) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOWS

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธี ANCOVA ในการวิเคราะห์ความแปรปรวน ซึ่งคำนวนในโปรแกรม Excel โดยก่อนเปรียบเทียบได้ปรับค่าเฉลี่ยด้วยเส้นการทดถอยแบบเส้นตรง (linear regression line) เพื่อขจัดอิทธิพลของตัวแปรรายนอกที่ปะปนมา ฉะนั้นผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมที่ได้ หากพบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระหรือตัวแปรตันที่ศึกษาแตกต่างกัน ความแตกต่างกันจะเป็นผลของตัวแปรอิสระเพียงอย่างเดียว และในการวิจัยเชิงทดลองไม่สามารถจัดให้กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพื้นฐานก่อนทดลองเท่ากันได้

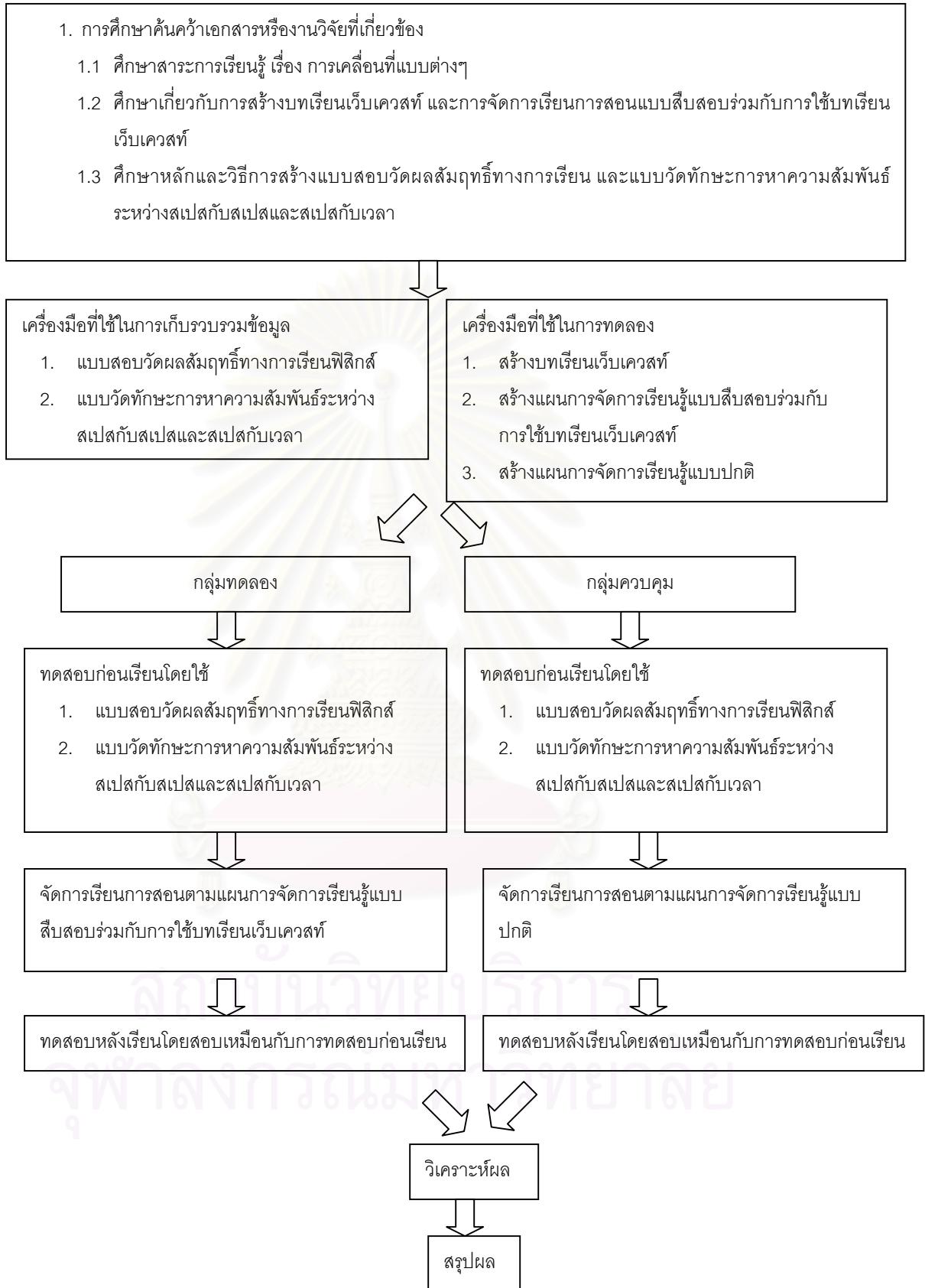
4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธี ANCOVA ในการวิเคราะห์ความแปรปรวน ซึ่งคำนวนในโปรแกรม Excel

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. หาคุณภาพเครื่องมือ โดยแบบวัดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการหาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ชาร์ดสัน วิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม Excel

2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยสถิติทดสอบค่าที่ (t-test) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOWS

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการวิเคราะห์ด้วยวิธี ANCOVA โดยใช้โปรแกรม Excel

ภาพที่ 2 แผนผังสรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนการสอนแบบสืบสอคู่ร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังเรียน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังเรียน

ตารางที่ 5 ค่าสถิติทดสอบที่ (*t-test*) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอคู่ร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์

ค่าสถิติ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		<i>t-test</i>
	\bar{X}	S.D.	\bar{Y}	S.D.	
การทดลอง	13	2.60	21.89	4.46	-11.175*
กลุ่มควบคุม					

* $p < 0.01$

จากตารางที่ 5 พบร่วมกับค่าสถิติ *t-test* ที่ $p < 0.01$ แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอคู่ร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์หลังเรียนสูงกว่าก่อน

เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 13 และ 21.89 คะแนน ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังเรียน

ตารางที่ 6 ค่าสถิติทดสอบที่ (t-test) ของคะแนนทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์

การทดสอบ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t-test
	\bar{X}	S.D.	\bar{Y}	S.D.	
กลุ่มทดลอง	22.76	3.62	26.83	3.81	-6.379*

* $p < 0.01$

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาของนักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 22.76 และ 26.83 คะแนน ตามลำดับ

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง และค่าเฉลี่ยหลังการทดลองที่ปรับแล้ว (\bar{Y}')

ค่าสถิติ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	\bar{X}	S.D.	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}'
กลุ่มตัวอย่าง					
กลุ่มทดลอง	13	2.60	21.89	4.46	22.03
กลุ่มควบคุม	11	2.80	17.63	5.34	17.49

จากตารางที่ 7 พบร่วม หลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ที่ปรับแล้ว (\bar{Y}') ของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเท่ากับ 22.03 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ที่ปรับแล้ว (\bar{Y}') ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่มีค่าเท่ากับ 17.49 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยใช้การเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคฟท์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์หลังการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1	416.00	416.00	16.72*
ภายในกลุ่ม	89	2214.54	24.88	
รวม	90	2630.54		

* $p<0.05$ (ค่าวิกฤตที่ $\alpha= .05$ เปิดตารางจะได้ $F_{1,89} = 3.95$)

จากตารางที่ 8 พบร่วม นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคฟท์กับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 และ 8 สูปได้ว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคาร์ทมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์หลังการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง และค่าเฉลี่ยหลังการทดลองที่ปรับแล้ว (\bar{Y}')

ค่าสถิติ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	\bar{X}	S.D.	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}'
กลุ่มตัวอย่าง					
กลุ่มทดลอง	22.76	3.62	26.83	3.81	27.03
กลุ่มควบคุม	23.74	3.73	25.65	3.29	25.45

จากตารางที่ 9 พบว่า หลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาที่ปรับแล้ว (\bar{Y}') ของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเท่ากับ 27.03 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาที่ปรับแล้ว (\bar{Y}') ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่มีค่าเท่ากับ 25.45 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยใช้การเรียนการสอนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคาร์ทมีทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1	55.86	55.86	5.18*
ภายในกลุ่ม	89	960.69	10.79	
รวม	90	1016.55		

* $p < 0.05$ (ค่าวิกฤตที่ $\alpha = .05$ เปิดตารางจะได้ $F_{1,89} = 3.95$)

จากตารางที่ 10 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์กับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ มีทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 9 และ 10 สรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์หลังการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียน เว็บเคาว์ทที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการวิจัยกึ่งการทดลอง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคาว์ท
- เพื่อเปรียบเทียบทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคาว์ท
- เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคาว์ทกับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ
- เพื่อเปรียบเทียบทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา ของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียน เว็บเคาว์ทกับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานบริหารงานคณบดีกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 46 คน โดยกำหนดให้เป็น กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง คือ กลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคาว์ท และกลุ่มควบคุม คือ กลุ่มที่เรียนพิสิกส์ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ และแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งก่อนและหลังการทดลอง และวัดทักษะการหาความสัมพันธ์

ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งก่อนและหลังการทดลอง จำนวนนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

- นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
- นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสกับเวลาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
- นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีคะแนนเฉลี่ยทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย แบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ และ 2) ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา ซึ่งได้อภิปรายตามลำดับดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์

ผลการวิจัย พบร่วม นักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และ 3 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของโภกาส เก้าไศยากรรณ์ (2006) ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนเว็บเค้าส์ เรื่อง การจัดพิพิธภัณฑ์ในสถานศึกษานั้นเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและผู้เรียน มีความพึงพอใจต่อบทเรียนเว็บเค้าส์ในระดับมาก และสอดคล้องกับปิยะรัตน์ คัญทัพ (2546) ที่พบว่า การเรียนการสอนด้วยบทเรียนเว็บเค้าส์ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และเกิดการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง อีกทั้งเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเนื้อหาวิชา และความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ นอกจากรู้อัตนิร្តา ศรีวิระเด่น (2549) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนเว็บเค้าส์หน่วยการจัดสภาพแวดล้อมใหม่เพื่อการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนเว็บเค้าส์ หน่วยการจัดสภาพแวดล้อมใหม่เพื่อการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก บทเรียนเว็บเค้าส์ช่วยให้การเรียนการสอนมีความน่าสนใจ ช่วยลดบัญชาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากนักเรียนบางคนเรียนรู้ไม่ทัน นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลา

สาเหตุที่สนับสนุนให้นักเรียนที่เรียนฟิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสีบล็อกร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเค้าส์มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ มีดังนี้

1. นักเรียนได้ทำงานในบทเรียนเว็บเค้าส์ในขั้nobr>อกประยุกต์หลังการทดลอง เป็นการฝึกนำความรู้จากการทดลองไปใช้ในการแก้ปัญหา ดังนั้น นักเรียนจึงเกิดทักษะทางสถิติปัญญา ได้แก่ การให้เหตุผล ทักษะการแก้ปัญหา การเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ และยังส่งผลต่อความสามารถในการเลือกใช้แหล่งข้อมูล และเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ซึ่งเป็นไปตามผลการวิจัยของ Gregoire (1996) ที่พบว่า การนำระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการเรียนการสอนส่งผลต่อทักษะทางสถิติปัญญาที่หลากหลาย

2. นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการเรียนรู้หลังจากได้เรียนรู้ข้อมูลจากบทเรียนเว็บเค้าส์ ซึ่งเป็นสื่อที่แปลกใหม่ (MacGregor และ Lou, 2004) เว็บเค้าส์ที่ใช้เป็นสื่อที่มีแหล่งข้อมูลที่มีภาพเคลื่อนไหวทั้งแบบ 2 มิติ และ 3 มิติ ทำให้นักเรียนมองเห็นเป็นรูปธรรม

3. นักเรียนมีความสามารถคิดวิเคราะห์ เมื่อได้ทำงานในบทเรียนเว็บเค้าส์ อีกทั้งได้ปฏิบัติการทดลอง สรุปผลการทดลองในรูปของความสัมพันธ์ของตัวแปรในการทดลอง นอกจากนี้ ในขณะดำเนินการวิจัย พบว่า นักเรียนสามารถวิเคราะห์โจทย์ปัญหา ก่อนการคำนวณได้ ซึ่ง

สนับสนุนผลการวิจัยของ Dodge (1998) ที่พบว่า หลังเรียนด้วยบทเรียนเว็บเคสท์ นักเรียนจะเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์

4. นักเรียนได้สร้างคำอธิบายจากผลการทดลอง และได้ใช้บทเรียนเว็บเคสท์ที่ประกอบด้วยงาน การประเมินผล และสรุปความรู้ จึงส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบค้นพบความรู้ด้วยตนเอง และเมื่อนำบทเรียนเว็บเคสท์มาใช่วิ่งกับการจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะรัตน์ คัญทิพ (2546) ที่พบว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบเว็บเคสท์ส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง

2. ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา

ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาเป็นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จากผลการวิจัย พบร่วมกับนักเรียนกลุ่มที่เรียนพิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์ มีทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสูงกว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และ 4 แสดงว่าบทเรียนเว็บเคสท์ช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา เนื่องจากนักเรียนได้ทำงานในบทเรียนเว็บเคสท์ ซึ่งมีแหล่งข้อมูลที่ประกอบด้วยภาพเคลื่อนไหว มีทั้งแบบ 2 มิติ และ 3 มิติ อีกทั้งยังมีงานที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดเพื่อหาคำตอบของปัญหา นักเรียนกลุ่มทดลองได้ฝึกมองภาพความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งต่างๆ จากแหล่งข้อมูลที่กำหนดให้ อีกทั้งยังได้ฝึกการหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนตำแหน่งของวัตถุกับเวลา และนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติการทดลองในขั้นการทดลอง ส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิโรจน์ เนlaysุข (2541) ที่พบว่า การเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีการฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความคิดและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง โดยการนำทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการสืบค้นความรู้ จะมีผลทำให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่สูงขึ้นกว่าการสอนที่ไม่ได้รับการฝึก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวนา ชลประเวส (2526 ข้างล่างใน เอกมิกานุจน์ ทองมา, 2540) ที่พบร่วมกับวิธีสอนแบบปฏิบัติการทดลองทำให้นักเรียนเกิดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา ส่วนการสอนแบบใช้เกมทำให้นักเรียนเกิดทักษะการสังเกต การจำแนกประเภท การตั้งสมมติฐาน การจัดกรอบทำข้อมูล และการสื่อความหมาย

ข้อเสนอแนะ

การเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และสามารถพัฒนาทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปล และสเปสกับเวลาได้ดีกว่าวิธีการสอนแบบปกติ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิทยาศาสตร์

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิทยาศาสตร์ควรมีการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นการเสนอทางเลือกในการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แก่ครูวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปล และสเปสกับเวลา

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับครูวิทยาศาสตร์

ครูวิทยาศาสตร์ควรนำหลักการจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียน เว็บเคสที่ไปใช้ในการวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัยที่พับในครั้งนี้ จึงมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียน เว็บเคสที่กับรายวิชาฟิสิกส์ ในระดับชั้นต่างๆ

2.2 ควรทำการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่นอกเหนือจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์ และทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปล และสเปสกับเวลา ซึ่งตัวแปรดังกล่าวอาจเป็นผลมาจากการจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่ เช่น มโนทัศน์ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่โดยใช้บทเรียนเว็บเคสที่ในขั้นการสอนอื่นๆ เช่น ขั้นนำ ขั้นอภิปรายก่อนการทดลอง ขั้นปฏิบัติ การทดลอง ขั้นสรุป ขั้นนำความรู้ไปใช้ เป็นต้น

2.4 ควรศึกษาวิจัยการจัดการเรียนการสอนแบบอื่นๆ ร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสที่ เช่น การเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก (Problem-based learning) เป็นต้น

2.5 ควรเลือกหัวข้อที่เหมาะสมสมสำหรับส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลและสเปลกับเวลา เช่น เรื่องรูปทรง เรขาคณิต การเคลื่อนที่ ดาวเคราะห์ เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กุญแจน้ำวาร์ ศรีระเด่น. 2549. การพัฒนาบทเรียนแสวงรู้บนเว็บ หน่วยการจัดสภาพแวดล้อมใหม่เพื่อการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี [Online]. Available from: www.grad.psu.ac.th/grad_research/apply_file/ab3949900106322.doc [February 28, 2007]
- กิตานันท์ มลิทอง. 2543. เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2 ปรับปรุงเพิ่มเติม. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสถิติศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตานันท์ มลิทอง. 2544. สื่อการสอนและฝึกอบรมจากสื่อพื้นฐานถึงสื่อดิจิทัล. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์.
- เขมิกาญจน์ ทองมา. 2540. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยฝึกสร้างเกมวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์กับการสอนตามแนวของ สสวท. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต วิชาเอกวิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2541. วิถีปฏิกรณ์วิทยาศาสตร์ศึกษาของไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2545. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการพัฒนาการสอนและผลิตภัณฑ์การสอนวิทยาศาสตร์. 2525. ชุดการเรียน การสอนสำหรับครุวิทยาศาสตร์ เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: ทบทวนมหาวิทยาลัย.
- จุลลดा จุลเสวก. 2549. ผลของการเรียนแบบสืบสอบร่วมกับการใช้เว็บเคสท์ต่อ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มี ความสามารถในการเรียนทางวิทยาศาสตร์ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาสถิติศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุม戎บันทิต แนะนำ. 2547. คู่มือเลือกคณะกรรมการและจัดอันดับ Ent' 48. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานบันทิตแนะนำ.

- พิมพันธ์ เดชะคุปต์. 2547. *วิธีวิทยาการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว) จำกัด.
- พิมพันธ์ เดชะคุปต์. 2549. *วิธีวิทยาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ด้วยหลักการสอน 3S+I การบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว) จำกัด.
- gap เลาห์เพบูล์ย์. 2534. *การสอนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. เชียงใหม่: โรงพิมพ์เชียงใหม่คอมเมอร์ชียล.
- กัญญา โนesa. 2538. *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสืบสอดที่มีระดับการสืบสอดต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนต์ชัย สิทธิจันทร์. 2547. *ผลของการฝึกจินตนาการในการเรียนการสอนวิชาฟิสิกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการจินตนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา.
- มนิช โปนนัย. 2541. *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครุ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต วิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- รัวีวรรณ อังคงวักษ์พันธ์. 2531. *การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต วิชาเอกวิทยาศาสตร์ศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รสชกร บุบพาคำ. 2545. *การสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลินดา และสมเกียรติ สุขรัตน์. 2547. *The Webquest: การสร้างนักเรียนให้เป็นอัคชิวน์ในโลก Cyberspace*. สารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2 (มิถุนายน-ตุลาคม)
- ลดดาวัลย์ กัณฑสุวรรณ. 2550. *คู่มือฝึกอบรม โครงการ พัฒนาศักยภาพครุวิทยาศาสตร์เพื่อยกระดับมาตรฐานการเรียนรู้ของนักเรียน*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด.

- เลี้ยง ชาตากิจคุณ. 2543. การพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนพิสิกส์ เรื่อง การชนและไมemen ตัมบันเครื่อข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วงศ์ประชา จันทร์สมวงศ์. 2547. Dreamweaver MX 2004. กรุงเทพมหานคร: โปรดวิชั่น.
- วรรณทิพา รอดแรงค์ และจิต วนะแก้ว. 2532. กระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียน. สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- วรรณทิพา รอดแรงค์. 2544. การสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการ. สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วนิดา ฉัตรวาคม. 2538. การศึกษาการใช้wi-fi ในการทางวิทยาศาสตร์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการทำโครงการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาแม่ข่ายศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วสันต์ อติศพท. 2546. WebQuest : การเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางบน World Wide Web. วารสารวิทยบริการ 14 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2546) : 52.
- วิชุดา รัตนเพียร. 2545. การเรียนการสอนบนเว็บขั้นนำ. ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ เฉลยสุข. 2541. การเบริยบเที่ยบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบปฏิบัติ การทดลองกับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต วิชาเอก วิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิลปชัย บุญพาณิช. 2545. พฤติกรรมการสอนพิสิกส์. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง, กรมวิชาการ. 2545. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์: เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง, สำนักทดสอบทางการศึกษา. 2541. ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2540. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สถาบัน. 2541. คู่มือครุวิชาพิสิกส์ 2 ว 026. โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.

ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สถาบัน. 2546. คู่มือครูสารการเรียนรู้พื้นฐาน และเพิ่มเติม พิสิกส์ เล่ม 1 กลุ่มสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. โรงพิมพ์ครุสภากาชาดพร้าว.

สุวัฒน์ นิยมคำ. 2531. ทฤษฎีและทางปฏิบัติในการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ เล่ม 1-2. กรุงเทพมหานคร: เจเนอรัลบุ๊คส์ เซ็นเตอร์ จำกัด.

สาขาวิชาวิทยา, ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สถาบัน. 2548. เอกสารประกอบการเผยแพร่ ขยายผลและอบรมรูปแบบการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Cycle). กรุงเทพมหานคร: สรสวท.

สาขาวิชาวิทยา, ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สถาบัน. 2550. รูปแบบการเรียน การสอนที่พัฒนากระบวนการคิดระดับสูง วิชาชีววิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย [Online]. Available from: <http://www.ipst.ac.th/biology/Bio-Articles/mag-content10.html> [February 28, 2007]

คุ้วาร์สม์ จิงเล็ก. 2547. ผลของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้สื่อวัสดุห้องถังที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อยพ. เรืองตระกูล. 2544. การพัฒนาและวิเคราะห์คุณภาพของวิธีการวัดคะแนน พัฒนาการตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิมและทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โคงาส เก้าไศยาภรณ์. 2548. การพัฒนาบทเรียนการแสวงรู้บนเว็บ เรื่องการจัดพิพิธภัณฑ์ในสถานศึกษา. การประชุมทางวิชา การวิจัยทางการศึกษาครั้งที่ 11.

ภาษาอังกฤษ

Billings, D., and others. 2004. Teaching Tips: Using WebQuests to Promote Active Learning. *The Journal of Continuing Education in Nursing* 35 (September-October): 200-201.

Braun, L.W. 2001. In virtual pursuit. *School Library Journal Net connect_* (fall): The H.W. Wilson Company.

- Carin, A., and Sund, R.B. 1980. **Teaching Modern Science**. 3rd edition. Columbus: Charle E. Merrill Publishing.
- Carin, A., and Sund, R.B. 1985. **Teaching Science Through Discovery**. 3 nd Edition Ohio: Bell & Howell Co.
- Carlson, R. D.,et al. 1998. **So You Want to Develop Web-based Instruction Points to Ponder** [Online]. Available from:
http://www.coe.uh.edu/insite/elec_pub/HTML1998/de_carl.htm [February 28, 2006]
- Chuo, T.I. 2004. **The effect of the WebQuest Writing Instruction on EFL learners' writing performance, writing apprehension and perception (China)** [Online]. Available from: <http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/3133526> [February 28, 2006]
- Clark, G. 1996. **Glossary of CBT/WBT terms** [Online]. Available from:
<http://citeseer.ist.psu.edu/context/964439/0> [February 28, 2006]
- Coburn, A. 2003. **Science Inquiry - What is it and How Do You Do It?** [Online]. Available from: www.forks.wednet.edu/wvc/cadre/WaterQuality/scienceInq.htm [April 6, 2008]
- Constant, F.W. 1967. **Fundamental Principle of Physics**. Massachusetts: Addison Wesley Publishing Company.
- Dodge, B. 1998. **Some Thoughts About Webquest** [Online]. Available from:
http://webquest.sdsu.edu/about_webquests.html [February 28, 2006]
- French, A.P. 1998. **The Nature of Physics** [online]. Available from:
<http://www.physics.ohio-state.ed/~jossem/ICPE/B1.html> [January 9, 2006]
- Gaskill, M., and others. 2006. Learning from WebQuests. *Journal of Science Education and Technology* 15 (April).
- Goldberg, M.W. 1997. **WebCT and First Year Computer Science: Student Reaction to and use of a Web-based Resource in First Year Computer Science**. [online]. Available from: <http://homebrew1.cs.ubc.ca/webct/papers/csecue/index.html> [February 28, 2006]

- Gregoire, R., Bracewell, R. and Laferriere, T. 1996. **The Contribution of New Technologies to Learning and Teaching in Elementary and Secondary School** [online]. Available from:
<http://www.fse.ulaval.ca/fac/tact/fr/html/apport/impact96.html> [February 28, 2006]
- Halat, E. 2008. A Good Teaching Technique: Webquests. **Clearing House Journal** 81 (January- February): Heldref Publication: 109-111.
- Hawkins, J. and Pea, R.D. 1987. Tools for Bridging the Cultures of Everyday and Scientific Thinking. **Journal of Research in Science Teaching**.
- Ikpeze, C.H., and Bord, F.B. 2007. Web-based inquiry learning: Facilitating thoughtful literacy with WebQuests. **International Reading Association**: 644-654.
- Khan, H. 1997. **Web-Based Instruction (WBI): What Is It and Why is it?**. In Badrul H. Khan (ed.), **Web-Based Instruction**. New Jersey: Educational Technology Publication.
- Kundu, R., and Bain, C. 2006. Webquests: Utilizing Technology in a Constructivist Manner to Facilitate Meaningful Learning. **Art Education** 59 (March): 6-10.
- Lamb, A. 2004. **WebQuest Definition and Foundations** [Online]. Available from:
<http://eduscapes.com/sessions/travel/define.htm> [December 10, 2005]
- Lipscomb, G. 2003. "I Guess It was Pretty Fun". Using Webquests in the Middle School Classroom. **Clearing House Journal** 76 (January- Febuary): 152-155.
- Llewellyn, D. 2005. **Teaching High School Science Through Inquiry**. California: Corwin Press and National Science Teachers Association Press: 55-61.
- MacGregor, S.K., and Lou, Y. 2004. Web-Based Learning: How Task Scaffolding and Web Site Design Support Knowledge Acquisition. **Journal of Research on Technology in Education** 37 (Winter 2004-2005): 161-174
- March, T. 2004. The learning power of webquests. A well-designed WebQuest combines research-supported theories with effective use of the Internet to promote dependable instructional practices. **Educational leadership journal** (January).
- Massialas, B.G., Zevin, J. 1967. **Creative encounters in the classroom: Teaching and learning through discovery**. New York: John Wiley & Son.

- National Research Council. 1996. **National science education standards**. Washington DC: National Academy Press.
- Orlich, D.C., and others. 2001. **Teaching Strategies: A Guide to Better Structure**. 6th ed. Boston: Houghton Mifflin.
- Parson, R. 1997. Type of the Web-based Instruction [Online]. Available from: <http://www.oise.on.ca/~rperson/ypes.html> [February 28, 2006]
- Peterson. C., and Caverly, D.C. 2003. Techtalk: Developing Academic Literacy through Webquests. **Journal of Developmental Education** 26 (Spring): 38-39.
- Roerden, L. 1997. **Net lessons: Web-based Projects for Your Classroom**. Sebastopol, CA: O'Reilly & Associates.
- Schrock, K. 2005. **WebQuests in Our Future The Teacher's Role in Cyberspace** [Online]. Available from: <http://school.discovery.com/schrockguide/webquest/sld003.html> [December 10, 2005]
- So, W.M., and Kong, S.C. 2007. Approaches of Inquiry Learning With Multimedia Resources in Primary Classrooms. **Jl. of Computers in Mathematics and Science Teaching** 26: 329-354.
- Suchman, J.R. 1966. **Developing inquiry**. Chicago: Science Research Associates.
- Sund, R.B. and Trowbridge, L.W. 1973. **Teaching science by inquiry in the secondary school**. Columbus: Charles E. Merrill: 188-190.
- Szeeeze, M.J. 2001. **MCPS Science** [Online]. Available from: <http://www.mcps.k12.md.us/curriculum/science/instr/inq3level.htm> [February 28, 2006]
- The American Association for the Advancement of Science. 1970. **Science A Process Approach Commentary for Teacher**. Washington D.C.: AAAS.
- Worcester, T. 1997. **Computer Tools for Learning: Three Components of Effective Computer** [online]. Available from: <http://www.essdack.org/tool/components.html> [February 28, 2006]

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความกudosในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โสภាពวรรณ แสงศัพท์
อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตบางเขน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นวลดา สงวนวงศ์ทอง
อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ MBA
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)
3. อาจารย์ทองดี แย้มสรวง
อาจารย์ประจำมหาวิชาวิทยาศาสตร์
โรงเรียนคณราชภัฏบำรุงปทุมธานี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. อาจารย์จรัส เสรีวัฒนาครา
อาจารย์ประจำมหาวิชาวิทยาศาสตร์
โรงเรียนอัสสัมชัญคุลราชานี
2. อาจารย์สุรัสิงห์ นิรชร
อาจารย์ประจำมหาวิทยาศาสตร์
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
3. อาจารย์พัชรี พรมมาก
อาจารย์ประจำมหาวิทยาศาสตร์
โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทเรียนเว็บเคอสท์

1. นายเกียรติศักดิ์ เสน่ห์ไวย
ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นวนดา สงวนวงศ์ทอง
อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ MBA
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)
3. อาจารย์ ดร. ปราวีณยา สุวรรณ์ฉัตร์
อาจารย์ประจำสาขาวิทยาโนโลยีการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต ศรีตระกูล
อาจารย์ประจำภาควิชาพิสิกส์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาศาสตร์
2. อาจารย์ ดร.สกุลธรรม เสนนาพิมพ์
อาจารย์ประจำภาควิชาพิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาศาสตร์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พโรเทพ เลิศเทวศิริ
อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 ตัวอย่างแบบสอบถามสัมภาษณ์ทางการเรียนพิสิกส์

1.2 ตัวอย่างแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและเปลกับเวลา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้พิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์

2.2 ตารางกิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทของครู และบทบาทของนักเรียนในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์

2.3 ตัวอย่างบทเรียนเว็บเคสท์และการดาวน์โหลดโปรแกรมจากก่อนใช้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.1 ตัวอย่างแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ เรื่องการเคลื่อนที่แบบต่างๆ

$\sin 30 = \frac{1}{2}$	$\sin 37 = \frac{3}{5}$	$\sin 45 = \frac{1}{\sqrt{2}}$	$\sin 53 = \frac{4}{5}$	$\sin 60 = \frac{\sqrt{3}}{2}$
$\cos 30 = \frac{\sqrt{3}}{2}$	$\cos 37 = \frac{4}{5}$	$\cos 45 = \frac{1}{\sqrt{2}}$	$\cos 53 = \frac{3}{5}$	$\cos 60 = \frac{1}{2}$
$\tan 30 = \frac{1}{\sqrt{3}}$	$\tan 37 = \frac{3}{4}$	$\tan 45 = 1$	$\tan 53 = \frac{4}{3}$	$\tan 60 = \sqrt{3}$
กำหนดให้			$G = 6.67 \times 10^{-11} \text{ Nm}^2/\text{kg}^2$	
			$\sqrt{2} = 1.414, \sqrt{3} = 1.732$	

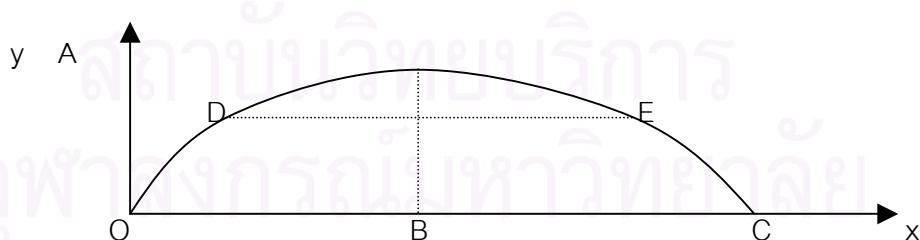
ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับข้อ ก. ข. ค. หรือ ง. ซึ่งเป็นข้อที่นักเรียนเลือกตอบ

1. สูตรใดต่อไปนี้ไม่ใช่สูตรที่ถูกต้องสำหรับการเคลื่อนที่ด้วยความเร่งคงที่

ก. $\vec{s} - \vec{u}t = \frac{1}{2}\vec{a}t^2$	ก. $\vec{s} = \left(\frac{\vec{v} + \vec{u}}{2} \right)t$
ค. $\vec{u} = \vec{v} + \vec{a}t$	ค. $v^2 - u^2 = 2\vec{a} \cdot \vec{s}$

(ความรู้ ความจำ)

4. ถ้าวัตถุเคลื่อนที่ภายใต้สนามโน้มถ่วงของโลก โดยที่แกน x และ y อยู่ในแนวระดับและแนวตั้งตามลำดับ และอากาศไม่ก่อให้เกิดความเร่งหรือความหน่วง แสดงว่า

- ก. วัตถุใช้เวลาเคลื่อนที่จากจุด D ไป A เท่ากับเวลาที่ใช้เคลื่อนที่จาก A ไป E
- ข. วัตถุมีความเร็วที่จุด D และจุด E เท่ากัน
- ค. วัตถุมีความเร็วที่จุด A เป็นศูนย์
- ง. วัตถุนี้ใช้เวลาเคลื่อนที่ในแนวตั้ง OAC เท่ากับเวลาที่เราของวัตถุใช้เคลื่อนที่บนแนวแกน y จาก A ไป C

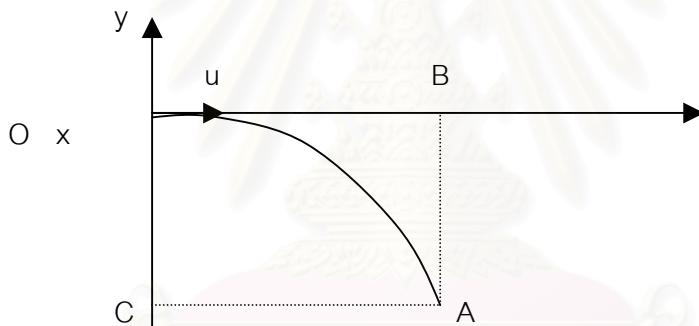
(ความเข้าใจ)

5. จากข้อ 4 เมื่อให้ t_{OA} , t_{AC} เป็นเวลาที่ใช้ในการเคลื่อนที่ในแนว OA, AC ส่วน t_{OB} และ t_{BC} เป็นเวลาที่ใช้ของวัตถุเคลื่อนที่จาก O ไป B และ B ไป C ตามลำดับ ส่วน t_{AB} เป็นเวลาที่วัตถุตกจาก A ไป B แล้ว ข้อใดต่อไปนี้ผิด

- ก. $t_{OB} = t_{BC}$
- ข. $t_{OA} = t_{AC}$
- ค. $t_{AB} = 2t_{BC}$
- ง. $2t_{AB} = t_{OA} + t_{AC}$

(ความเข้าใจ)

6. วัตถุเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทร์ออกไปในแนวระดับภายใต้สมมุติว่ามีแรงดึงดูดของโลก ดังรูป แกน X อยู่ในแนวระดับ แกน y อยู่ในแนวตั้ง จุด O เป็นตำแหน่งสูงสุดของวัตถุ จงหาว่า คำกล่าวต่อไปนี้ ข้อใดผิด

- ก. ความเร็วของวัตถุในแนวแกน x ที่จุด A ไม่เป็นศูนย์
- ข. ความเร็วของวัตถุในแนวแกน y ที่จุด O ไม่เป็นศูนย์
- ค. อัตราเร็วของวัตถุที่จุด A เท่ากับขนาดของความเร็วลังพบร์ที่จุด A
- ง. เวลาที่วัตถุใช้เคลื่อนที่ไปตามแนวโค้ง OA เท่ากับเวลาที่ใช้ของวัตถุเคลื่อนที่ในระยะ OB บนแกน x และเคลื่อนที่ในระยะ OC บนแกน y

(ความเข้าใจ)

ข้อมูลต่อไปนี้ใช้ตอบคำถามข้อ 7-9

สถานการณ์: ยิงลูกปืน A และ B จากพื้นพร้อมกัน

ลูกปืน A ขนาด 25 กรัม มีความเร็ว 200 m/s เคลื่อนที่จากพื้นที่มุม 60 องศา กับแนวระดับ ลูกปืน B ขนาด 25 กรัม มีความเร็ว 200 m/s เคลื่อนที่จากพื้นที่มุม 30 องศา กับแนวระดับ

8. เหตุการณ์ข้างต้นเมื่อทดสอบสมมติฐานแล้วเป็นไปตามข้อใดต่อไปนี้
- ลูกปืน A เคลื่อนที่ในอากาศนาน $15\sqrt{3}$ วินาทีก่อนตกสู่พื้น
 - ลูกปืน A เคลื่อนที่ในอากาศนาน $20\sqrt{3}$ วินาทีก่อนตกสู่พื้น
 - ลูกปืน A เคลื่อนที่ในอากาศนาน $25\sqrt{3}$ วินาทีก่อนตกสู่พื้น
 - ลูกปืน A เคลื่อนที่ในอากาศนาน $30\sqrt{3}$ วินาทีก่อนตกสู่พื้น

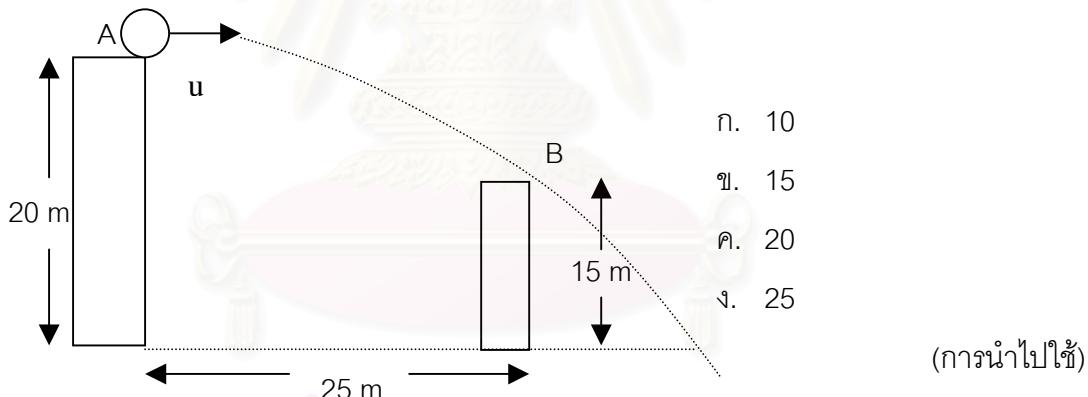
(กระบวนการทางวิทยาศาสตร์)

9. ข้อใดสรุปเปรียบเทียบระหว่างการเคลื่อนที่ของลูกปืน A และลูกปืน B ได้ถูกต้อง

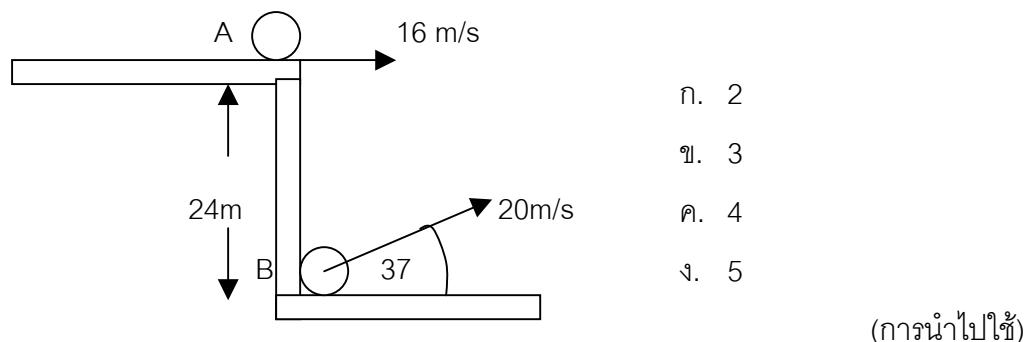
- ลูกปืน A และลูกปืน B ตกที่จุดเดียวกัน โดยที่ลูกปืน B ตกก่อน
- ลูกปืน A ตกห่างจากจุดยิงไกลกว่าลูกปืน B
- ลูกปืน A ตกห่างจากจุดยิงใกล้กว่าลูกปืน B
- ลูกปืน A และลูกปืน B ตกที่จุดเดียวกัน โดยที่ลูกปืน A ตกก่อน

(กระบวนการทางวิทยาศาสตร์)

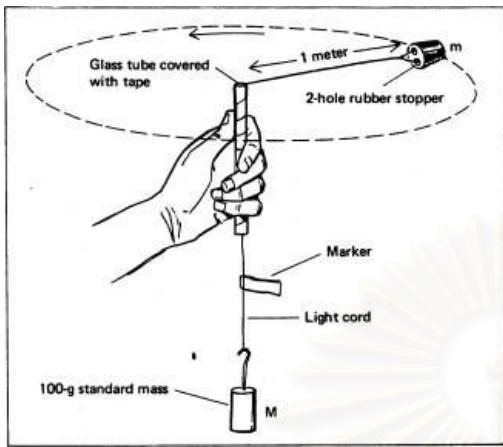
12. จะต้องขึ้งวัตถุจากจุด A ออกไปตามแนวระดับ ด้วยความเร็วตัน n ที่มีค่ากี่เมตรต่อวินาที วัตถุจึงจะเคลื่อนที่เฉียดจุด B พอดี

15. วัตถุ A และ B ถูกป้าอกไปพร้อมกัน โดย A ถูกป้าอกไปในแนวระดับด้วยความเร็ว 16 m/s และ B ถูกป้าจากตำแหน่งที่อยู่ด้านล่าง โดยขึ้งทำมุกับแนวระดับด้วยความเร็ว 20 m/s หลังจากป้าไปแล้วนานกี่วินาทีวัตถุทั้งสองจึงจะชนกัน ก่อนที่วัตถุทั้งสองจะตกลงพื้น

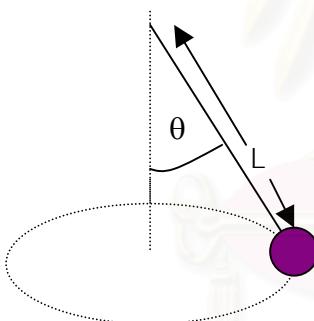
20. อุนภาคตัวหนึ่งเคลื่อนที่เป็นวงกลมในระนาบราบ ดังรูป ด้วยอัตราเร็วเชิงมุมคงที่ คำกล่าว
ต่อไปนี้ข้อใดผิด

- ก. ณ จุดใดๆ ที่ตรงข้ามกันบนวงกลม อุนภาค
จะมีความเร็วเท่ากัน
- ข. ที่ทุกๆ จุดบนวงกลม อุนภาคมีอัตราเร็ว
เท่ากัน
- ค. ที่ทุกๆ จุดบนวงกลม ความเร่งสูงสุดคงคลาง
ของอุนภาค มีขนาดเท่ากัน
- ง. ที่ทุกๆ จุดบนวงกลม แรงเข้าสู่ศูนย์กลาง
ของอุนภาคมีขนาดเท่ากัน

(ความรู้ ความจำ)

24. ถ้ามวล m ผูกไว้ด้วยเชือกยาว L เมื่อทำให้แกว่งเป็นวงกลมในแนวระดับด้วยความถี่ f โดย
เชือกทำมุม θ ดังรูป แรงตึงในเส้นเชือกจะมีค่าตามข้อใด

- ก. $2\pi n L f^2$
- ข. $4\pi n L f^2$
- ค. $4\pi^2 m L f$
- ง. $4\pi^2 m L f^2$

(ความเข้าใจ)

25. ถนนรอบโค้งมีรัศมีความโค้ง 400 เมตร ถ้าสมประสงค์ที่ความเสียดทานระหว่างยางกับ
ถนนของรถคันหนึ่ง มีค่าเท่ากับ 0.4 รถคันนี้จะเลี้ยวโค้งด้วยอัตราเร็วอย่างมากที่สุดกี่เมตร/
วินาที จึงจะไม่ลืด

ก. 20

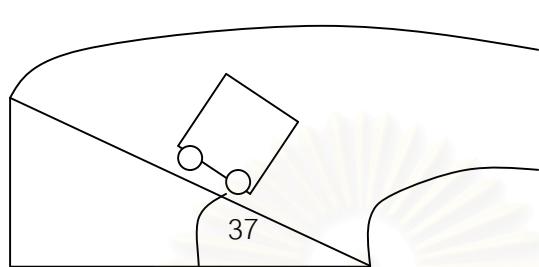
ข. 30

ค. 40

ง. 50

(การนำไปใช้)

27. ถนนโค้งเฉียงลื่น (ไม่มีแรงเสียดทาน) เฉียงทำมุม 37 องศากับแนวระดับ รถยกต์คันหนึ่งแล่นเลี้ยวโค้งตามทางโค้งนี้ โดยมีรัศมีการเลี้ยวโค้งเป็น 480 เมตร จงหาว่ารถยกต์จะสามารถเลี้ยวโค้งได้ขนาดความเร็วสูงสุดกี่เมตรต่อวินาที โดยไม่เกิดการหลุดโค้ง กำหนดให้ค่า $g = 10 \text{ m/s}^2$

- ก. 15
ข. 30
ค. 45
ง. 60

(การนำไปใช้)

29. รถจักรยานยนต์เคลื่อนที่ไปตามถนนโค้งซึ่งมีความเสียดทานสติกเป็น 0.2 มีรัศมีความโค้งเป็น 200 เมตร ด้วยความเร็วสูงสุด V_1 และเมื่อเคลื่อนที่ไปตามถนนเดิมขณะผ่านตugalความเสียดทานสติกลดลงเหลือ 0.1 ด้วยความเร็วสูงสุด V_2 ข้อใดต่อไปนี้กล่าวถูกต้อง

- ก. V_1 น้อยกว่า V_2
ข. V_1 มากกว่า V_2
ค. V_1 เท่ากับ V_2
ง. ข้อมูลไม่เพียงพอที่จะสรุป

(ความเข้าใจ)

34. การเคลื่อนที่ของวัตถุแบบซิมเบิลชาร์มอนิก ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. วัตถุมีความเร็วและความเร่งแปรผันตรงกับการกระจัดโดยแอมพลิจูดคงที่
ข. วัตถุมีความเร็วแปรผันตรงกับการกระจัด แต่ความเร่งเป็นศูนย์ เมื่อมีการกระจัดมากที่สุด โดยมีแอมพลิจูดคงที่
ค. วัตถุมีความเร่งแปรผันตรงกับการกระจัด แต่ความเร็วเป็นศูนย์ เมื่อมีการกระจัดมากที่สุด โดยมีแอมพลิจูดคงที่
ง. วัตถุมีความเร่งแปรผันตรงกับการกระจัด แต่ความเร็วแปรผันกับการกระจัดนั้น และมีแอมพลิจูดไม่คงที่

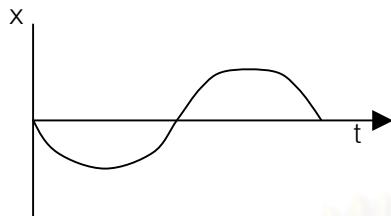
(ความรู้ ความจำ)

35. ในการเคลื่อนที่แบบซิมเบิลชาร์มอนิกของวัตถุใดๆ ความเร่งของวัตถุมีฟันสำนักความเร็วอยู่เท่าใด

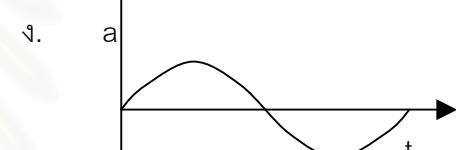
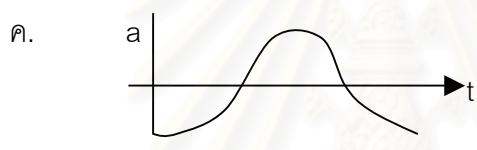
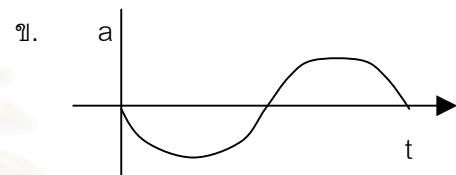
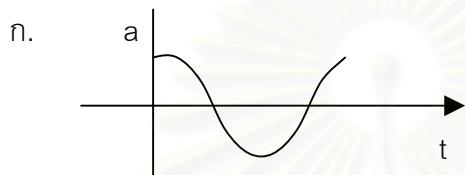
- ก. 45 องศา ข. 90 องศา ค. 135 องศา ง. 270 องศา

(ความรู้ ความจำ)

36. กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการกระจัด (x) กับเวลา (t) ของการเคลื่อนที่แบบชั่มเปิดสายรัมอนิกเป็นดังรูป

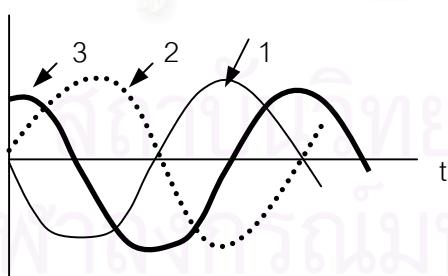

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเร่ง (a) กับเวลา (t) จะมีลักษณะดังรูปในข้อใด

(กระบวนการทางวิทยาศาสตร์)

37. ในการศึกษาการเคลื่อนที่แบบ SHM ของเหตุการณ์เดียวกันโดยใช้กราฟดังรูป 1 รูป 2 และรูป 3 จงหาว่ากราฟรูป 1 รูป 2 และรูป 3 เป็นกราฟของปริมาณใดตามลำดับ

- ก. การกระจัด ความเร็ว ความเร่ง
ข. ความเร็ว ความเร่ง การกระจัด
ค. ความเร่ง การกระจัด ความเร็ว
ง. ความเร็ว การกระจัด ความเร่ง
(การนำไปใช้)

38. การกระจัด (x) ของมวล 50 กรัม ซึ่งติดไว้กับปลายของลวดสปริงเบาเป็นไปตามสมการ $x = 5 \cos 5\pi t$ เซนติเมตร เมื่อเวลาผ่านไป 0.6 วินาที จงพยากรณ์ว่ามวลจะเคลื่อนที่เป็นระยะทางทั้งหมดกี่เซนติเมตร

ก. 5

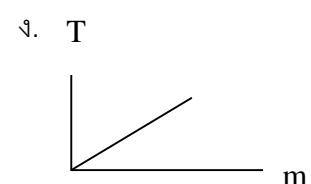
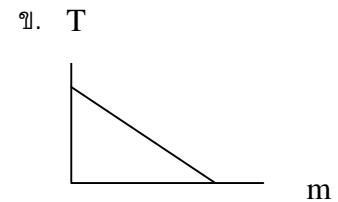
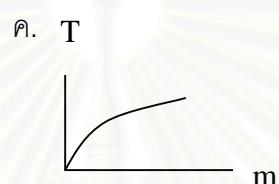
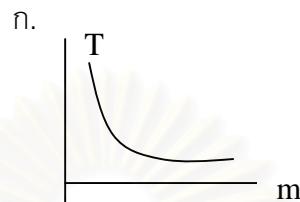
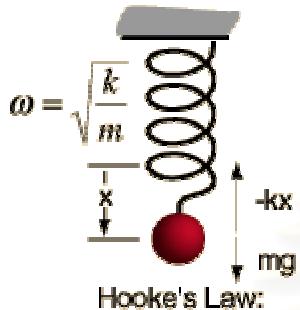
ข. 10

ค. 20

ง. 30

(กระบวนการทางวิทยาศาสตร์)

40. ออกแรงกระทำต่อมวล (m) ที่ปลายลวดสปริง ซึ่งแขวนไว้ในแนวตั้งตามรูปที่แสดง แล้วปล่อยให้มีการเคลื่อนที่แบบชั่นเปลี่ยนมอนิก นักเรียนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าบุของ การแก่ง (T) และมวล (m) เป็นไปตามรูปใด

(กระบวนการทางวิทยาศาสตร์)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2 ตัวอย่างแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา

ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาทข้อ ก. ข. ค. หรือ ง. ซึ่งเป็นข้อที่นักเรียนคิดว่าเป็นคำตอบ

ข้อที่ 7-10 จะเลือกรูปที่ 4 ให้สัมพันธ์กับรูปที่กำหนดให้

8.

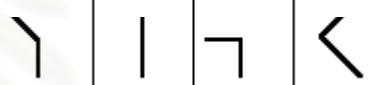
ก. ข. ค. ง.

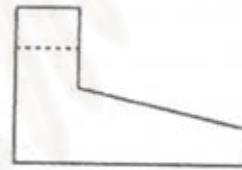
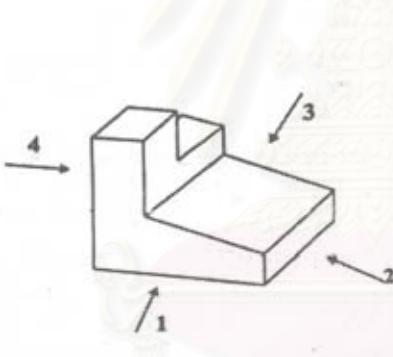
9.

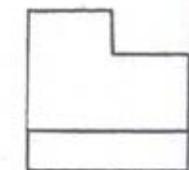
ก. ข. ค. ง.

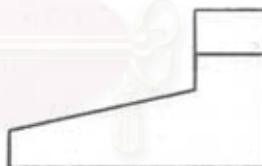
11. จากภาพสามมิติที่กำหนดให้ ภายชายตามทิศทางใดที่ไม่ถูกต้อง

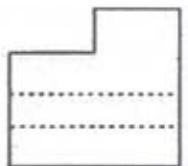
ก. ทิศทาง 1

ข. ทิศทาง 2

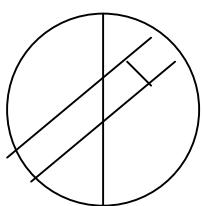

ค. ทิศทาง 3

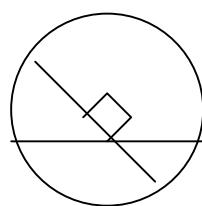

ง. ทิศทาง 4

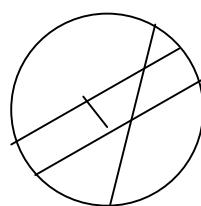
14. รูปในข้อใดสามารถนำไปซ้อนกับรูป A แล้วจะได้ออกมาเป็นรูป B

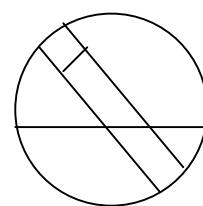
ก.

ข.

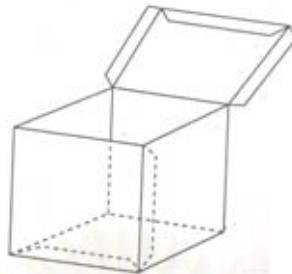

ค.

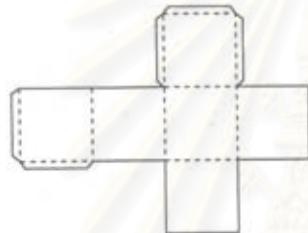
ง.

15. กล่องสำหรับภาชนะเครื่องซันนิดหนึ่ง มีลักษณะดังแสดงในรูป

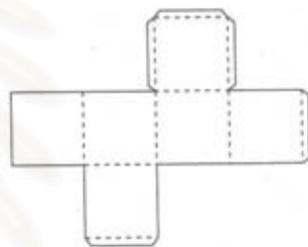

จงเลือกรูปแบบในการตัดแผ่นกระดาษที่ทำให้สามารถพับได้กล่องกระดาษที่ต้องการ

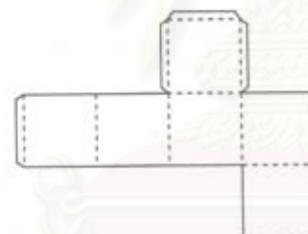
ก.

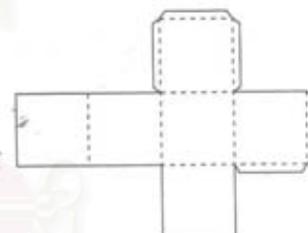
ข.

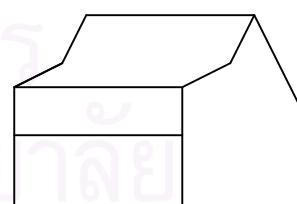
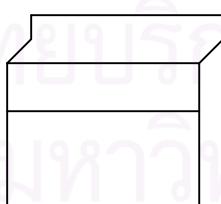
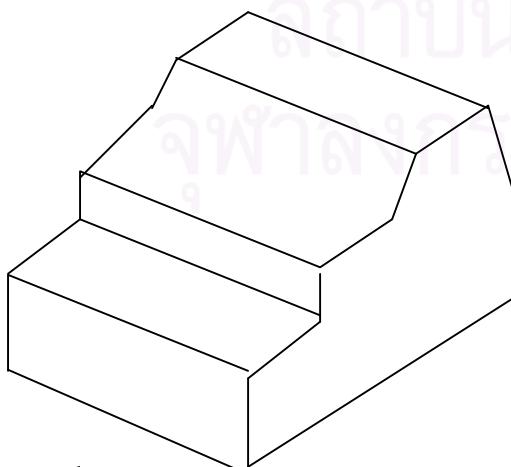
ค.

ง.

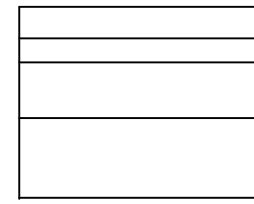
16. จากรูปที่กำหนดให้ถ้ามองภาพในทิศดังรูป จะเห็นภาพมีลักษณะตามข้อใด

ก.

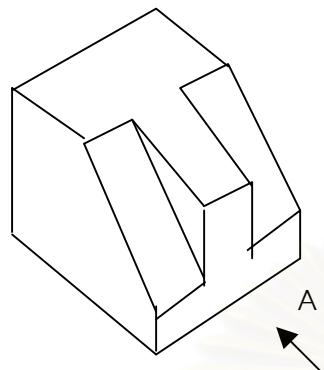
ข.

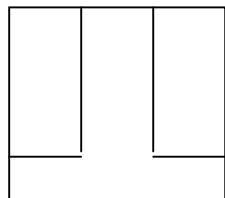
ค.

ง.

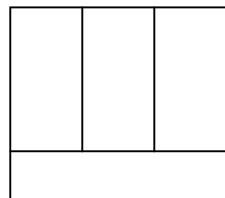
17. ภาพฉายด้านหน้าในทิศ A ตรงกับข้อใด

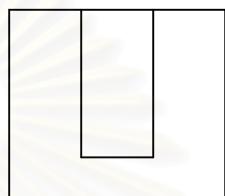
ก.

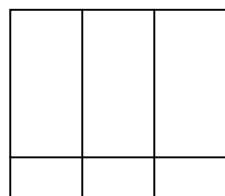
ข.

ค.

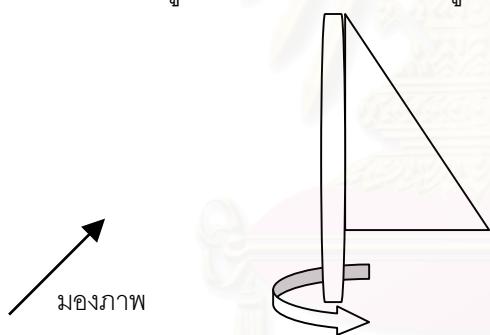

ง.

21. ถ้าหมุนແຜ່ງกระดาษເຂົ້າທີ່ຕິດກັບແກນໄມ້ ດັ່ງການ ເມື່ອມຸນຍ່າງຈວດເງິນແລ້ວມອງກາພຕາມ
ທີ່ສະຫງຼຸງຈະເກີດໃຫຍ່ກຳນົດກັບແກນໄມ້

ທີ່ສະຫງຼຸງຈະເກີດໃຫຍ່ກຳນົດກັບແກນໄມ້

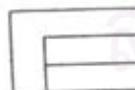
ก. ປົກມິດ

ข. ທຽບກວາຍ

ຄ. ທຽບກະບອກ

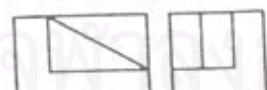
ງ. ສາມເໜີມດ້ານເທົ່າ

23. ຈາກພາພ້າຍທີ່ກຳນົດຈະເປັນພາພສາມມິຕີໃນຮູບໄດ້

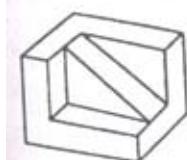

ບນ

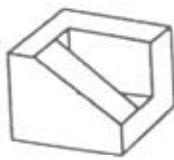
หน้า

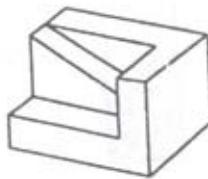
ข້າງ

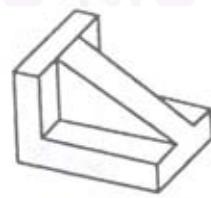
ก.

ຂ.

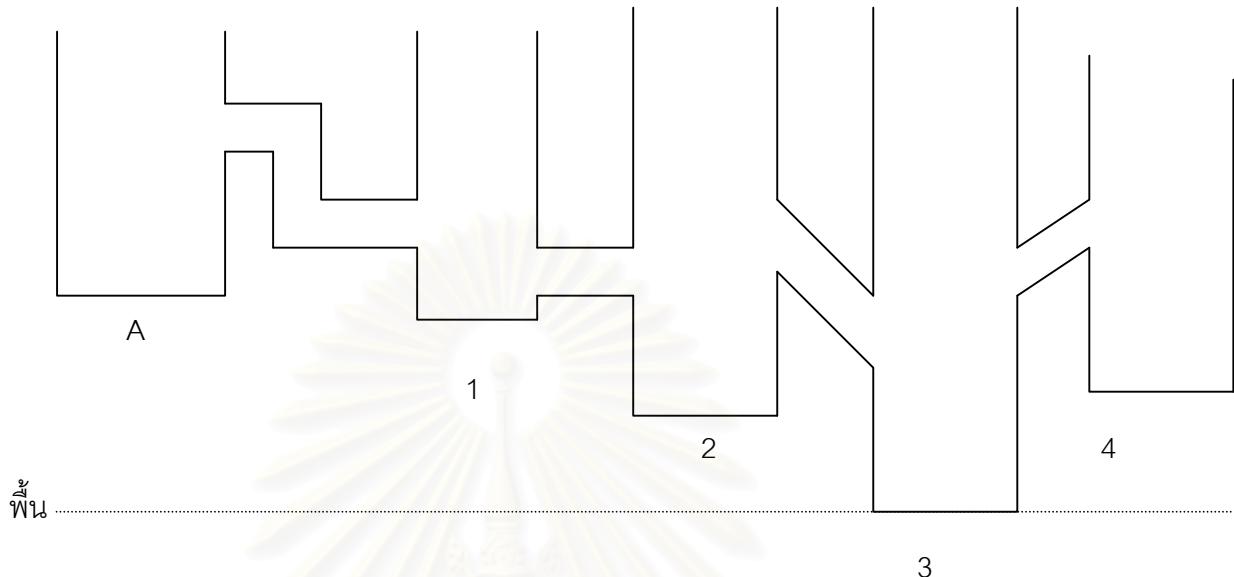

ຄ.

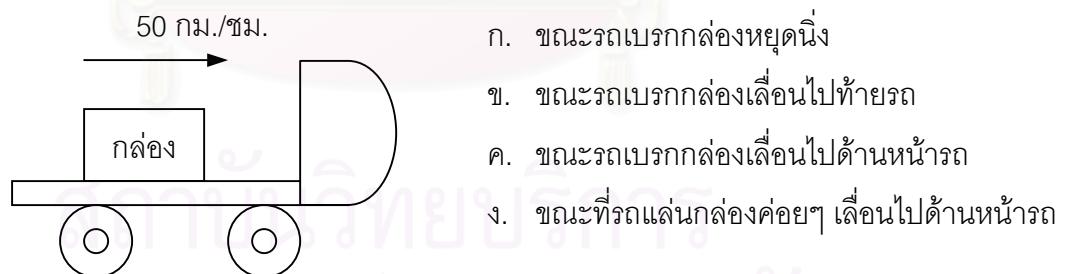
ງ.

25. ถ้าเปิดก๊อกน้ำใส่ถัง A ตลอดเวลา เมื่อเวลาผ่านไปประมาณน้ำในถังที่ 1, 2, 3 และ 4 จะเป็นอย่างไร

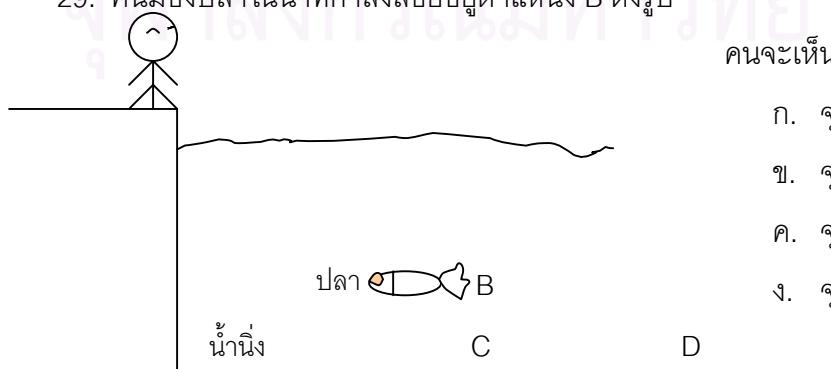

- ก. ระดับความสูงของน้ำในถังที่ 4 อยู่ที่ระดับเดียวกัน
- ข. ระดับน้ำในถังที่ 1 สูงที่สุด
- ค. ระดับน้ำในถังที่ 3 สูงที่สุด
- ง. สรุปไม่ได้

27. จากรูป รถระบะซึ่งกำลังแล่นด้วยอัตราเร็วคงที่ 50 กม./ชม. และบรรทุกกล่องไว้หลังรถ ต่อมารถเบรกกะทันหัน ข้อใดอย่างใดจะถูกต้อง

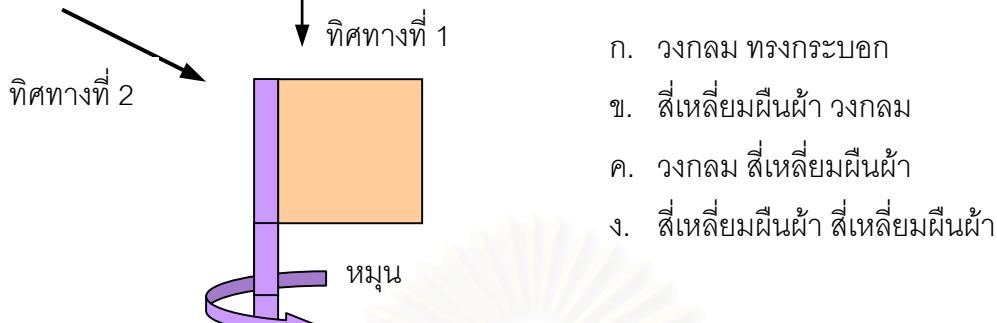
29. คนมองปลาในน้ำที่กำลังลอยอยู่ตำแหน่ง B ดังรูป

คนจะเห็นปลาที่ตำแหน่งใด

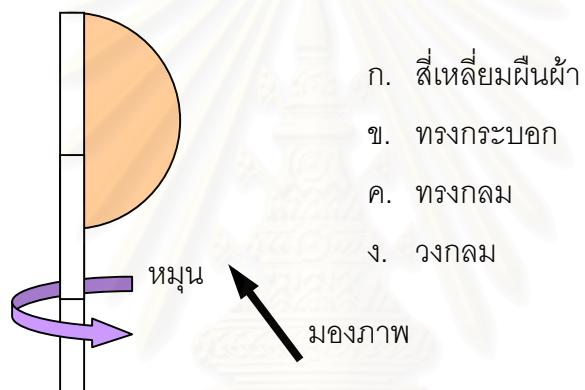
- ก. จุด A
- ข. จุด B
- ค. จุด C
- ง. จุด D

31. ถ้าหมุนแผ่นกระดาษแข็งที่ติดกับแกนไม้ ดังภาพ เมื่อหมุนอย่างรวดเร็วแล้วมองภาพตาม
ทิศทางที่ 1 และทิศทางที่ 2 จะเห็นกระดาษเป็นรูปทรงใดตามลำดับ

- ก. วงกลม ทรงกระบอก
- ข. สี่เหลี่ยมผืนผ้า วงกลม
- ค. วงกลม สี่เหลี่ยมผืนผ้า
- ง. สี่เหลี่ยมผืนผ้า สี่เหลี่ยมผืนผ้า

33. ถ้าหมุนแผ่นกระดาษแข็งที่ติดกับแกนไม้ ดังภาพ หมุนอย่างรวดเร็วและมองภาพตาม
ทิศลูกศรนักเรียนจะเห็นกระดาษเป็นรูปทรงใด

- ก. สี่เหลี่ยมผืนผ้า
- ข. ทรงกระบอก
- ค. ทรงกลม
- ง. วงกลม

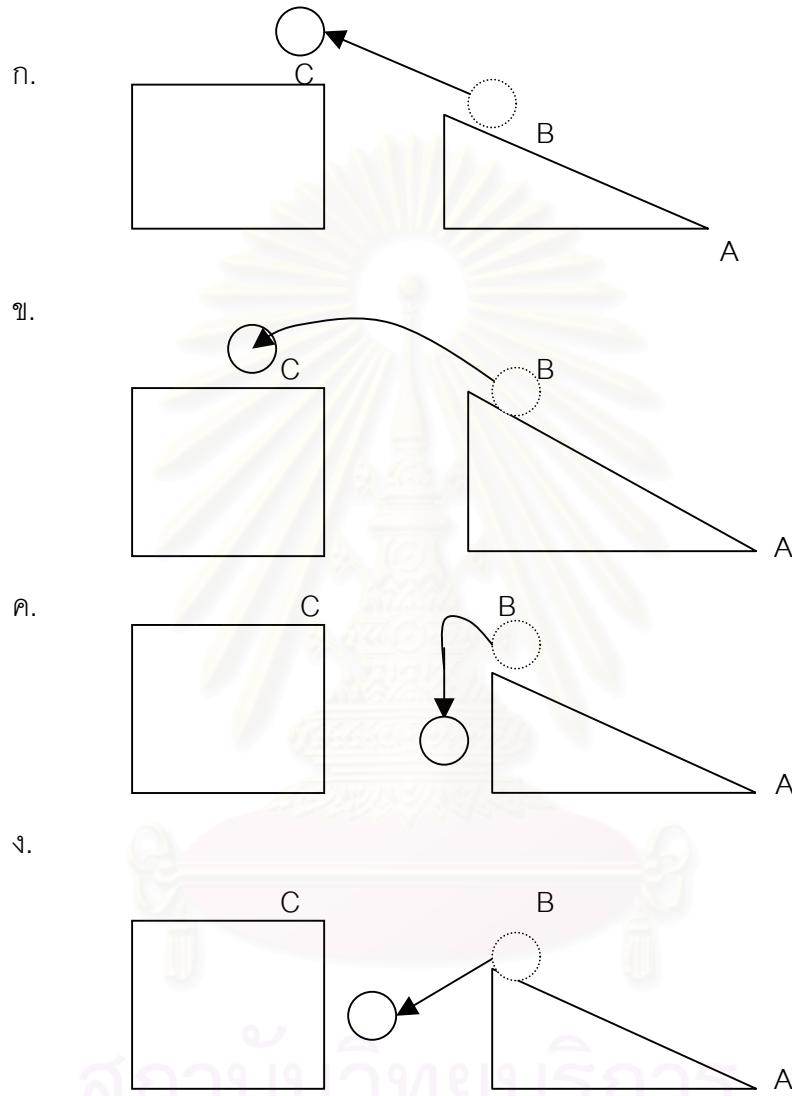
34. รูปทรงเรขาคณิตในข้อใดต่อไปนี้ที่สามารถมองเป็นภาพ 2 มิติได้

ก. ปริซึมฐานสี่เหลี่ยม	ข. สี่เหลี่ยมด้านเท่า
ค. สี่เหลี่ยมผืนผ้า	ง. ลูกทุกข้อ

35. รูปทรงเรขาคณิตในข้อใดที่สามารถมองเป็นภาพได้ทั้ง 2 มิติ และ 3 มิติ

ก. ปริซึมฐานสี่เหลี่ยม	ข. สี่เหลี่ยมด้านเท่า
ค. สี่เหลี่ยมผืนผ้า	ง. ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง

38. สมมติว่าโลกไม่มีความเร่งอันเนื่องจากสนามโน้มถ่วงของโลก (g) นักเรียนคิดว่า ลักษณะการเคลื่อนที่ของรวมอิเล็กทรอนิกส์จากตำแหน่ง B ไปยัง C จะเป็นอย่างไร หลังจาก เคลื่อนที่ด้วยความเร่งบนถนนเอียง ดังรูป

2.1 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ฟิสิกส์โดยจัดการเรียนการสอน แบบสืบสอกร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์

เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้วัตถุเคลื่อนที่แบบวงกลม

จำนวน 100 นาที

วิชาฟิสิกส์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกตัวแปรหรือปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดการเคลื่อนที่เป็นวงกลม
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความเร่งสูงสุดคงที่ ความเร็ว รัศมีความโค้ง มวล และสูงสุดคงที่
3. ทดลองเพื่อวัดและคำนวณค่าตัวแปรที่เกี่ยวข้อง
4. บอกความสัมพันธ์ระหว่างแรงตึงเชือกและค่าบานการเคลื่อนที่ได้
5. อธิบายที่มาของสูตร $\sum \bar{F}_c = \frac{mv^2}{r}$ ได้
6. ยกตัวอย่างสถานการณ์ที่เป็นการเคลื่อนที่แบบวงกลมได้

เนื้อหา

การเคลื่อนที่รอบตัวเราหลายอย่างที่เป็นการเคลื่อนที่แบบวงกลม เช่น การเคลื่อนที่ของรถไฟตีลังกา รถยนต์หรือจักรยานยนต์ที่กำลังเลี้ยวโค้ง ดาวเทียม โคจรรอบโลก นับเป็นการเคลื่อนที่แบบวงกลมหรือส่วนของวงกลม การเคลื่อนที่แบบวงกลมนี้อัตราเร็วคงตัว นั่นคือ การเคลื่อนที่มีขนาดของความเร็วเท่าเดิม สมำเสมอแต่มีทิศเปลี่ยนไปทีละน้อย การเคลื่อนที่แบบวงกลมนั้นมี 2 แบบ คือ ความเร่งสูงสุดคงที่ ความเร่งสูงสุดคงที่

ตัวแปรหรือปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดการเคลื่อนที่เป็นวงกลม

ถ้าวัตถุหนึ่งเคลื่อนที่เป็นวงกลมด้วยอัตราเร็วคงตัวแล้วจะเห็นได้ว่าความเร็วมีขนาดคงตัว แต่ทิศของความเร็วนั้นเปลี่ยนไปตลอดเวลา โดยเงื่อนไขมีดังนี้

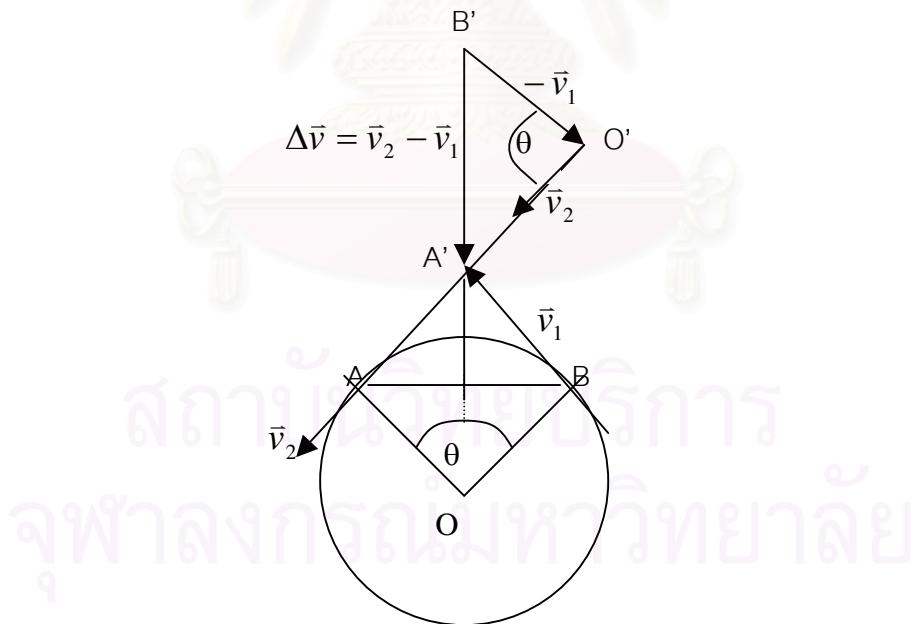
1. ความเร็วที่เปลี่ยนไป เมื่อ

- 1.1 มีการเปลี่ยนขนาดของความเร็ว หรือ
- 1.2 มีการเปลี่ยนทิศของความเร็ว หรือ
- 1.3 มีการเปลี่ยนทั้งขนาดและทิศทาง
2. ทิศของความเร็วขณะนี้ จะสัมผัสส่วนโค้งของวงกลม แสดงว่าทิศของความเร็วจะเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
3. ความเร่ง คือ ความเร็วที่เปลี่ยนไปในหนึ่งหน่วยเวลา
ทำให้ทราบว่า วัตถุที่เคลื่อนที่ในแนววงกลมจะต้องมีความเร่ง เนื่องจากทิศของความเร็วเปลี่ยนไปตลอดเวลา ถึงแม้ว่าความเร็วจะมีขนาดคงตัวก็ตาม

ความสัมพันธ์ระหว่าง ความเร่งสูงศูนย์กลาง ความเร็ว รัศมีความโค้ง มวล และสูงศูนย์กลาง และความเร่งของวัตถุที่เคลื่อนที่แบบวงกลม

วิเคราะห์ความเร่งว่ามีขนาดและทิศเป็นอย่างไร สำหรับการเคลื่อนที่แบบวงกลมด้วยอัตราเร็วคงตัว

เมื่อให้ v แทนอัตราเร็วคงตัวของการเคลื่อนที่แบบวงกลม

1. หาทิศของความเร่งสำหรับการเคลื่อนที่ในแนววงกลมด้วยอัตราเร็วคงตัว
จากรูป จะเห็นได้ว่า $\Delta\vec{v}$ มีทิศพุ่งเข้าสู่จุดศูนย์กลางของวงกลม
เนื่องจาก ความเร่งจะต้องมีทิศเดียวกับ แสดงว่า ความเร่งจะมีทิศพุ่งเข้าสู่จุดศูนย์กลาง
ของวงกลมด้วย

2. หาขนาดของความเร่งสำหรับการเคลื่อนที่ในแนวกลมด้วยอัตราเร็วคงตัว ถ้าเวลาจากจุด A ไปยังจุด B น้อยมาก ดังนั้นจึงประมาณได้ว่า ส่วนโค้ง BA เท่ากับเส้นตรง BA

พบว่า ถ้า Δt น้อยมากประมาณศูนย์ แล้ว BA ประมาณ $V \Delta t$

$$\text{จากกฎ } |\vec{v}_1| = |\vec{v}_2| = V$$

$$\text{และ } \frac{B'A'}{A'O'} = \frac{BA}{AO}$$

$$\frac{\Delta v}{|\vec{v}_2|} = \frac{V \Delta t}{R}$$

$$\frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{V^2}{R}$$

$$\text{จะได้ } a = \frac{V^2}{R}$$

แสดงว่า ความเร่งจะมีขนาด $\frac{V^2}{R}$ และจะมีทิศพุ่งเข้าสู่จุดศูนย์กลางของวงกลม

ให้สัญลักษณ์ a_c แทนความเร่งสู่ศูนย์กลางของวัตถุที่เคลื่อนที่ในแนวกลม และ $\sum \vec{F}_c$ แทนแรงสู่ศูนย์กลางที่กระทำกับวัตถุมวล m

$$\text{จะได้ว่า } a_c = \frac{V^2}{R}$$

จากการเคลื่อนที่ข้อที่ 2 ของนิวตัน แรงจะมีทิศเดียวกับความเร่ง

$$\begin{aligned} \sum \vec{F} &= ma \\ \sum \vec{F}_c &= ma_c \\ \text{จะได้ } \sum \vec{F}_c &= \frac{mv^2}{r} \end{aligned} \quad \dots\dots\dots(1)$$

ในแผนการสอนนี้พิสูจน์สูตรที่ (1) จากการทดลอง

$$\text{โดยกำหนดให้ } t = \frac{s}{v} \text{ ดังนั้น } T = \frac{2\pi r}{v}$$

T แทนคาบช่วงหมายถึงเวลาที่วัตถุเคลื่อนที่ครบ 1 รอบ หน่วยเป็นวินาที/รอบ

$2\pi r/v$ คือระยะทางที่วัตถุเคลื่อนที่ได้ใน 1 รอบ

v แทนอัตราเร็วเชิงเส้น

การเคลื่อนที่เป็นวงกลมของวัตถุ มี 2 ประเภท ดังนี้

1. วัตถุที่เคลื่อนที่เป็นวงกลมด้วยอัตราเร็วคงตัว จะมีแรงล้ำพิธ์กำลังกระทำต่อวัตถุ

ในทิศพุ่งเข้าสู่จุดศูนย์กลางของวงกลมอย่างแน่นอน และจะมีขนาดคงตัวเป็น $\frac{mv^2}{r}$ และ

แรงล้ำพิธ์นี้จะทำให้เกิดความเร่งพุ่งเข้าสู่จุดศูนย์กลางมีขนาดคงตัวเป็น $\frac{v^2}{r}$

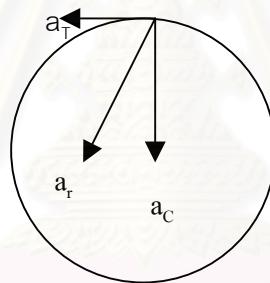
2. วัตถุที่เคลื่อนที่เป็นวงกลมด้วยอัตราเร็วไม่คงตัว

2.1 ทิศของ \vec{a} ซึ่งเป็นทิศเดียวกับ $\Delta\vec{v}$ จะมีทิศเดอออกจากจุดศูนย์กลาง

2.2 แรงล้ำพิธ์กับความเร่งที่เนื้อออกจากจุดศูนย์กลาง จะต้องมีทิศเดียวกัน เนื่องจาก

$$\sum \vec{F} = m\vec{a}$$

2.3 สามารถแตกทิศความเร่งหรือแรงล้ำพิธ์ไปในทิศสู่จุดศูนย์กลาง และทิศเดินสัมผัสส่วน
โค้งของวงกลมได้ ดังนี้

2.4 แรงล้ำพิธ์ในทิศพุ่งสู่จุดศูนย์กลางของวงกลมจะเป็น $\sum \vec{F}_c = \frac{mv^2}{r}$ เท่านั้น และ

แรงล้ำพิธ์ในทิศสัมผัสส่วนโค้งของวงกลมจะไม่เท่ากับศูนย์ เนื่องจากต้องทำหน้าที่สร้างความเร่งในแนวเดินสัมผัสนั่นเอง

สื่อการเรียนการสอน

1. คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต	1 เครื่อง/คน
2. เข็มหรือเส้นด้าน	1 เส้น/กลุ่ม
3. จุกยางหรืออนต	1 อัน/กลุ่ม
4. ร่างโลงหระที่เป็นส่วนโค้งวงกลม	1 ชุด/กลุ่ม
5. ลูกโลงหระกลม	1 ลูก/กลุ่ม
6. ใบงาน	1 ชุด/คน
7. หนังสือแบบเรียน สรวท.	

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ (10 นาที)

1. ครูแก่งเชือกที่ผูกติดกับลูกปิงปองเป็นวงกลมในแนวระดับ แล้วถามว่าเป็นการเคลื่อนที่แบบใด
2. ครูแสดงภาพการเคลื่อนที่ในแนววงกลม แล้วตั้งคำถามว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เคลื่อนที่เป็นวงกลมได้อย่างไร
3. ครูทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับความหมายของความเร็ว และความเร่ง

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ (60 นาที)

1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนเข้ากสุ่มตามที่ได้จัดไว้เรียบร้อยแล้วและให้ผู้แทนแต่ละกลุ่มมาอ่านกฎกติกา
2. ครูอธิบายวิธีทดลองพร้อมกับสาธิตการใช้เครื่องมือการทดลอง ตามที่ปรากฏในใบงาน เรื่อง คابของการเคลื่อนที่ในแนววงกลม จนกระทั้งนักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน จากนั้น ครูถามคำถามก่อนทำการทดลอง ดังนี้
 - 2.1 การทดลองนี้จัดอย่างไรให้แตกต่างกัน หรือตัวแปรตันคืออะไร (กรณีที่เป็นการเคลื่อนที่แบบวงกลมในแนวราบ ตัวแปรตัน คือ มวลหรือแรงตึงเชือก)
 - 2.2 การทดลองนี้ต้องการศึกษาอะไร หรือตัวแปรตามคืออะไร (คابการเคลื่อนที่ และ อัตราเร็ว)

2) ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

1. ให้นักเรียนลงมือทำการทดลอง
2. ให้นักเรียนศึกษา สังเกต และวิเคราะห์ทิศของความเร็วและคابการเคลื่อนที่ในกรณีที่ แก่งวัตถุในแนวราบให้เป็นวงกลม (ดูในใบงานเรื่อง คابของการเคลื่อนที่ในแนววงกลม)
3. นักเรียนบันทึกผลการทดลอง วิเคราะห์ และสรุปความสัมพันธ์ของตัวแปรจาก การทดลอง

3) ขั้นอภิปรายผลการทดลอง

1. นักเรียนสร้างคำอธิบายจากการทดลองด้วยตนเอง
2. ครูตรวจสอบคำอธิบาย และผลการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่มพร้อมกับเสนอแนะวิธี การนำความรู้ที่นักเรียนสร้างด้วยตนเองไปใช้ในการแก้ปัญหา

3. ครูแสดงการเขียนข้อสรุปลงในรูปของความสัมพันธ์ได้ดังนี้ $m\alpha \frac{1}{T^2}$ และแสดง
การแปลงเป็นสูตร $\sum F_c = \frac{mv^2}{r}$
4. ครูยกตัวอย่างการนำสูตรไปใช้ในการแก้ปัญหา
5. ให้นักเรียนใช้บทเรียนเว็บเคสวที่ในcab เรื่อง การเคลื่อนที่แบบวงกลม เพื่อให้
นักเรียนทำงาน ข้อที่ 1.1 1.2 และ 1.3
6. นักเรียนทำงานในบทเรียนเว็บเคสวานี้ (กรณีที่เรียนครั้งละ 1 คาบ ให้นักเรียนทำเป็น
การบ้าน) เพื่อฝึกงานมาส่งในครั้งต่อไป ให้ครูใช้ประกอบการสรุป

สรุป (30 นาที)

ครูนำสรุปวิธีการนำความรู้ไปใช้และครูนำเสนอผลงานจากบทเรียนเว็บเคสว่าครูที่นักเรียนได้
ทำสัง โดยครูชี้ให้นักเรียนเห็นประเด็นที่ทำถูกและประเด็นที่ทำผิด หลังจากนั้นครูนำสรุป โดยใช้
คำถามต่อไปนี้

- มีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลให้วัตถุมีการเคลื่อนแบบวงกลม
- ความเร่งสูงคุณย์กกลางและแรงสูงคุณย์กกลางที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเหตุให้วัตถุมีลักษณะ
การเคลื่อนที่เป็นวงกลมเสมอไปหรือไม่อย่างไร
- ถ้าไม่มีความเร่งสูงคุณย์กกลางนักเรียนคิดว่าวัตถุจะเกิดการเคลื่อนที่อย่างไร
- ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายโจทย์ปัญหาที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม จากหนังสือแบบเรียน
สสรท.

การวัดและประเมินผล

- สังเกตพฤติกรรมการเรียนขณะปฏิบัติการทดลอง โดยใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติ
การทดลอง
- ประเมินผลจากการทำแบบฝึกหัดที่เป็นงานในเว็บเคสว่าครั้งหลังการทำกิจกรรมทดลอง
- ประเมินผลการฝ่านจุดประสงค์จากการแบบทดสอบ

ใบงาน เรื่อง การเคลื่อนที่แบบวงกลม

กิจกรรมการทดลอง เรื่อง คabaของ การเคลื่อนที่ในแนววงกลม

จุดประสงค์เชิงพุทธิกรรม

1. ตั้งสมมุติฐานจากปัญหาที่กำหนดให้ได้
2. ระบุตัวแปรต้น ตัวแปรตามของการทดลอง เรื่อง คabaของ การเคลื่อนที่ในแนววงกลม และวิเคราะห์ค่าความเร็วหรืออัตราเร็ว
3. ทดลองเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องได้แก่มวลหรือแรงกับคabaการเคลื่อนที่
4. วัดและคำนวณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างมวลหรือแรงกับอัตราเร็วได้
5. สรุปผลการเคลื่อนที่ในแนววงกลมพร้อมทั้งสูตร $\sum \vec{F}_c = \frac{mv^2}{r}$

อุปกรณ์

1. จุกยางหรือนอต	1 อัน/กลุ่ม
2. เส้นเชือกเบา	1 เส้น/กลุ่ม
3. ท่อพีวีซี	1 อัน/กลุ่ม
4. นาฬิกาจับเวลา	1 เครื่อง/กลุ่ม

วิธีทดลอง

1. ตรวจสอบว่าจุกยางเคลื่อนที่อยู่ในแนวระดับหรือไม่ ให้ผู้เรียนที่ไม่ได้แก่งจุกยางเป็นผู้ตรวจโดยเทียบแนวการแก่วงของจุกยางกับขอบหรือเส้นตรงที่อยู่ในแนวระดับ
2. ก่อนทดลองจริง ควรฝึกแก่วงจุกยางเพื่อให้สามารถแก่วงจุกยางด้วยอัตราเร็วคงตัวซึ่งจะทำให้การทดลองได้ผล
3. อาจใช้นาฬิกาข้อมือที่มีเข็มวินาทีในการจับเวลาได้ แต่จะต้องจดให้มีคนนับรอบการแก่วง 1 คน คนจับเวลา 1 คน โดยคนจับเวลาอย่างเครื่องหมายบนหน้าปัดนาฬิกาให้ตรงกับเข็มนาฬิกาเมื่อได้ยินสัญญาณเริมนับ และสิ้นสุดการนับ เพื่อช่วยให้การจับเวลาได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
4. การวัดรัศมี ควรวัดระหว่างกึ่งกลางของจุกยางและปลายหลอดพีวีซี และให้ผู้เรียนทำปมบนเส้นเชือกที่อยู่ติดกับปลายล่างของหลอดพีวีซี เพื่อให้รัศมีเท่าเดิมตลอดการทดลองในแต่ละครั้ง
5. บันทึกผลการทดลองแล้วเปลี่ยนมวลของจุกยางหรือนอตให้มากขึ้น

ตารางบันทึกผลการทดลอง

ตารางที่ 1 ค่าส่วนกลับของค่าบกmanship และจำนวนนอต กรณีความยาวของเส้นเชือกที่เป็นรัศมี
วงกลม=60 cm

จำนวนจุดยาง หรือนอต	ช่วงเวลาการเคลื่อนที่ 30 รอบ (s)	T (s)	T^2 (s^2)	$1/T^2$ (s^{-2})
3				
4				
5				
6				

วิเคราะห์ผลการทดลอง

โดยให้นักเรียนแสดงกราฟความสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลับของค่าบยกmanship และจำนวนจุดยาง
หรือจำนวนนอต

(ให้นักเรียนแทรกกระดาษกราฟไว้ในหน้าต่อไป)

สรุปผลการทดลอง

คำถามหลังการทดลอง

1. ตัวแปรต้นในการทดลองนี้ ได้แก่
.....
2. ตัวแปรตามในการทดลองนี้ ได้แก่
.....
3. นักเรียนคิดว่าทิศของความเร็วในกรณีที่นักเรียนแกะง้วตถูเป็นวงกลมในแนวระดับเป็นอย่างไร
จงวาดภาพการเคลื่อนที่ประกอบ และแสดงทิศของความเร็ว
.....
4. จากผลการทดลองนี้ให้นักเรียนวาดภาพประกอบพร้อมทั้งแสดงทิศทางของตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนแบบวงกลมให้สมบูรณ์
.....
5. ความสัมพันธ์ระหว่างมวลหรือแรงตึงเชือกกับค่าบวกการเคลื่อนที่ นักเรียนสามารถเขียนความสัมพันธ์ได้อย่างไร
6. ความสัมพันธ์ระหว่างมวลหรือแรงตึงเชือกกับอัตราเร็ว นักเรียนสามารถเขียนความสัมพันธ์ได้อย่างไร
.....
7. ถ้ากราฟความสัมพันธ์ระหว่าง F กับ $1/T^2$ ไม่เป็นเส้นตรง นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใดบ้าง
.....
8. การทดลองนี้สรุปว่าการเคลื่อนที่ในแนววงกลมมีตัวแปรใดเกี่ยวข้องบ้าง และสูตรที่เกี่ยวข้อง

$$\sum \vec{F}_c = \frac{mv^2}{r}$$
 มีที่มาอย่างไร
.....
9. ให้นักเรียนบรรยายลักษณะของการเคลื่อนที่ของลูกโลหะกลมที่เคลื่อนที่ตามวงล้อที่เป็นส่วนของวงกลม พร้อมทั้งคิดวิเคราะห์ถึงตัวแปรที่ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนที่ในลักษณะนั้นๆ พร้อมทั้งวาดภาพประกอบ
.....
10. ตัวแปรที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดลักษณะการเคลื่อนที่เป็นวงกลม ได้แก่อะไรบ้าง
.....

2.3 ตารางกิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทของครู และบทบาทของนักเรียน ในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์

ตารางที่ 11 กิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทของครู และบทบาทของนักเรียน ในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบสืบสอปร่วมกับการใช้บทเรียนเว็บเคสท์

ขั้นตอนการดำเนินการ	กิจกรรมการเรียนการสอน	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
1. ขั้นนำ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูนำบทเรียนโดยแสดงการเคลื่อนที่ของลูกปิงปองหน้าชั้นเรียน <ol style="list-style-type: none"> 1.1 โยนลูกปิงปองในแนวเดียวทามุ่งกับพื้นประมาณ 45 องศา 1.2 แก่งว่างเชือกที่มีลูกปิงปองติดเป็นรูปวงกลม 2. ถามคำนวน ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การเคลื่อนที่ของลูกปิงปองแบบใดเป็นการเคลื่อนที่แบบวงกลม 2.2 ขณะที่ลูกปิงปองเคลื่อนที่ นักเรียนสนใจศึกษาค่าตัวแปรใด 3. ครูทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ได้แก่ การกระจัด ความเร็ว และความเร่ง 4. ครูกำหนดปัญหา และอธิบายวิธีการทดลองตามที่ปรากฏในใบงาน เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเคลื่อนที่แบบวงกลม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เตรียมประสบการณ์เรียนรู้ เช่น ลูกปิงปอง และอุปกรณ์การทดลอง 2. ตั้งสถานการณ์ให้ 3. เปิดโอกาสให้นักเรียนเกิดความสนใจและเปลี่ยนประสบการณ์กัน 4. อดิษฐ์วิธีการทดลอง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ความสนใจ 2. สังเกต 3. ตั้งใจ 4. คิดและตอบคำถาม 5. รับรู้ 6. รับฟังและทำความเข้าใจ
2. ขั้นกิจกรรม	<p>2.1 ขั้นอภิปรายก่อน การทดลอง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้คำนวน ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การทดลองนี้จัดอยู่ในให้แตกต่างกัน ตัวแปรทั้งคืออะไร (มวล) 1.2 การทดลองนี้ศึกษาอะไร (ค่าของกราฟเคลื่อนที่) 2. ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง มวลกับค่าโดยใช้ข้อมูลจาก บทเรียนเว็บเคสท์ที่ให้นักเรียนศึกษาล่วงหน้า 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ถามคำนวนเพื่อช่วยให้เกิด การเรียนรู้ 2. รับรู้รับฟังความคิดของนักเรียน 	ตอบคำถาม

ขั้นตอนการดำเนินการ	กิจกรรมการเรียนการสอน	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
2.2 ขั้นปฏิบัติการทดลอง	ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการทดลอง (กลุ่มที่จัดไว้แล้ว) สังเกตผล และบันทึกผลลงในตารางที่ครูกำหนด และสรุปผลตามความคิดของนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> อำนวยความสะดวก ชี้ข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขในขณะทำการทดลอง ช่วยเหลือให้เกิดความเข้าใจ 	<ol style="list-style-type: none"> ตอบสนองในสิ่งที่ครูให้ทำหรือปฏิบัติ การทดลองตามที่ครูกำหนด สังเกต และทำการวัดค่า บันทึกผลการทดลอง แปลความหมายของข้อมูล ลงข้อสรุป
2.3 ขั้นอภิปรายหลัง การทดลอง	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนสร้างคำอธิบายจากการทดลองด้วยตนเอง ครูตรวจสอบคำอธิบายจากการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่มพร้อมคำวิพากษ์วิจารณ์ ครูเฉลยการเขียนข้อสรุปลงในรูปของความสัมพันธ์ได้ดังนี้ $m\alpha \frac{1}{T^2}$ และแสดงการแปลงเป็นสูตร $\sum F_c = \frac{mv^2}{r}$ ครูเสนอแนะวิธีการนำความรู้ที่นักเรียนสร้างได้ไปใช้ในการแก้ปัญหา ให้นักเรียนเข้าสู่บทเรียนเก็บเคสท์ เรื่อง การเคลื่อนที่แบบวงกลม เพื่อให้นักเรียนทำงานข้อที่ 1.1, 1.2 และ 1.3 และทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> อธิบายความเป็นมาของสูตร แสดงแนวทางการนำความรู้ไปใช้ ให้คำปรึกษาและนักเรียนทำงานจากบทเรียนเว็บเคสท์ 	<ol style="list-style-type: none"> ตั้งใจฟังคำอธิบาย ฝึกฝนตนเองในการนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา
3. ขั้นสรุป	<ol style="list-style-type: none"> ครูตรวจงานจากบทเรียนเว็บเคสท์ ครูตรวจสอบความถูกต้องของงาน เพื่อนำสรุปหน้าชั้นเรียน ครูนำสรุป เรื่องปัจจัยที่ทำให้เกิดการเคลื่อนที่แบบวงกลม พร้อมกับวิธีการแก้ไขโดยปัญหา 	ครูนำสรุปตามจุดประสงค์การเรียนรู้	<ol style="list-style-type: none"> ติดตาม ตั้งใจ สนใจ

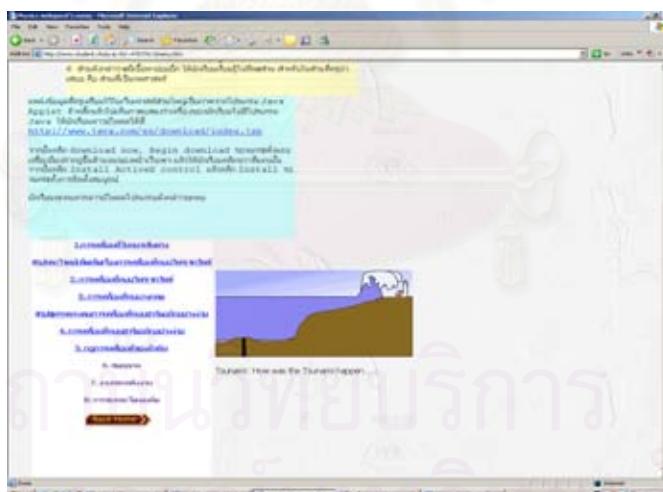
2.3 ตัวอย่างบทเรียนเว็บเคสท์และการดาวน์โหลดโปรแกรมจากก่อนใช้

1. หน้าแรกของบทเรียนเว็บเคสท์

ภาพที่ 3

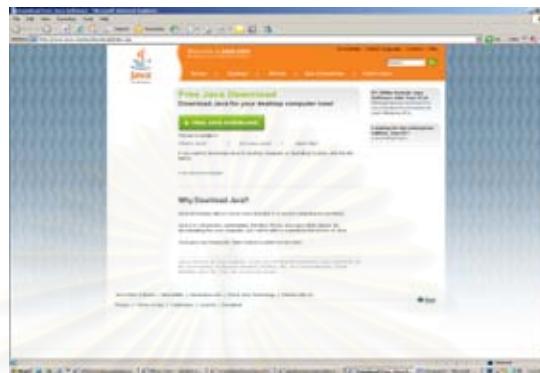
2. หลังจากคลิกเมนู “บทเรียนเว็บเคสท์” ในภาพที่ 3 จะปรากฏหน้าจอดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4

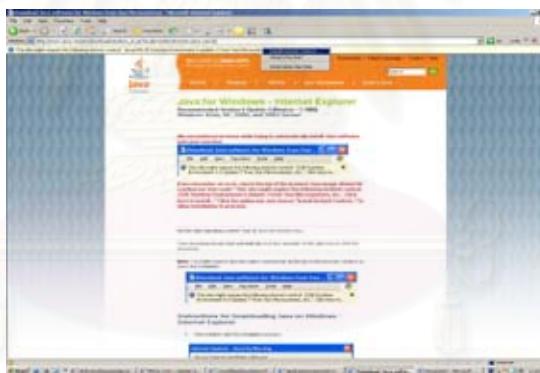
3. สำหรับคอมพิวเตอร์ที่ยังไม่มีโปรแกรมจาวา ให้คลิกที่ข้อความ

<http://www.java.com/en/download/index.jsp> (ปรากฏในภาพที่ 4) เพื่อดownload โปรแกรม
หลังจากนั้นจะปรากฏหน้าจอดังภาพที่ 5

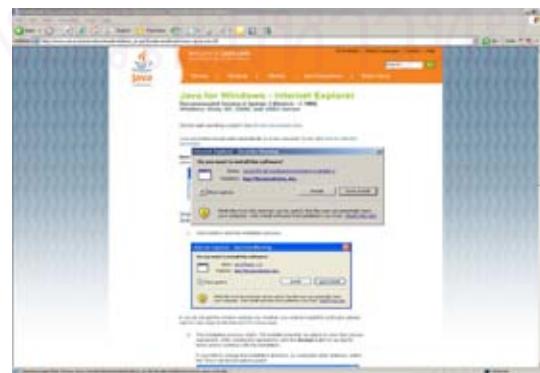
ภาพที่ 5

4. ให้คลิกเมนู “FREE JAVA DOWNLOAD” (เมนูในภาพที่ 5) หลังนั้นรอให้เก็บประจุที่ด้านบน
เว็บเพจ (ภาพที่ 6) จากนั้นคลิกปุ่มขวาของเม้าท์ที่แปบ แล้วคลิกที่ Intall ActiveX Control...

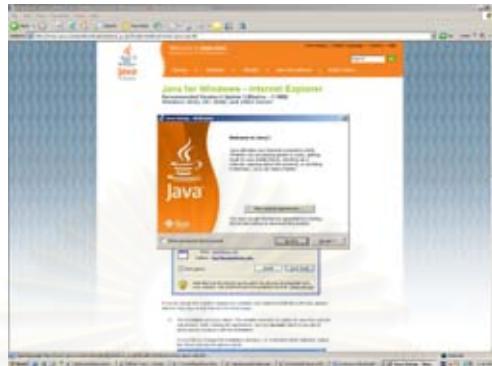
ภาพที่ 6

5. รอจนกว่าทั้งประจุจะหายไปแล้ว จึงคลิก Intall

ภาพที่ 7

6. รองนกระทั้งป ragazziหน้าเว็บเพจดังภาพที่ 8 จากนั้นคลิกข้อความ “Accept” รองนกระทั้งเปลี่ยนหน้าเว็บเพจใหม่ที่มีข้อความ “Finish” จากนั้นให้คลิกข้อความ “Finish” จึงถือว่าการดาวน์โหลดโปรแกรมจาวาเซิร์ฟลินสมบูรณ์

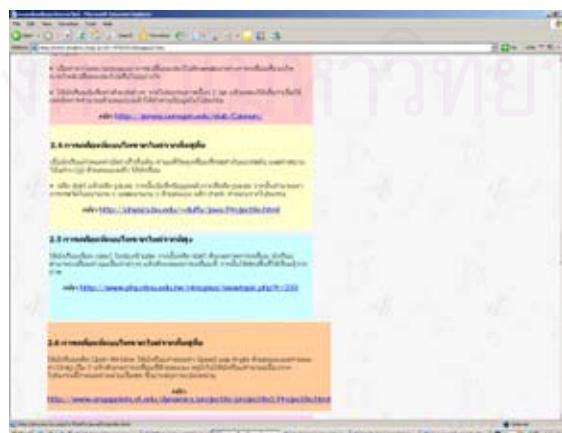
ภาพที่ 8

7. การใช้บทเรียนเว็บเคสที่ให้คลิกเมนูจากภาพที่ 4 ข้อ 2. การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์ หลังจากนั้นจะปรากฏหน้าเว็บเพจดังภาพที่ 9 และภาพที่ 10

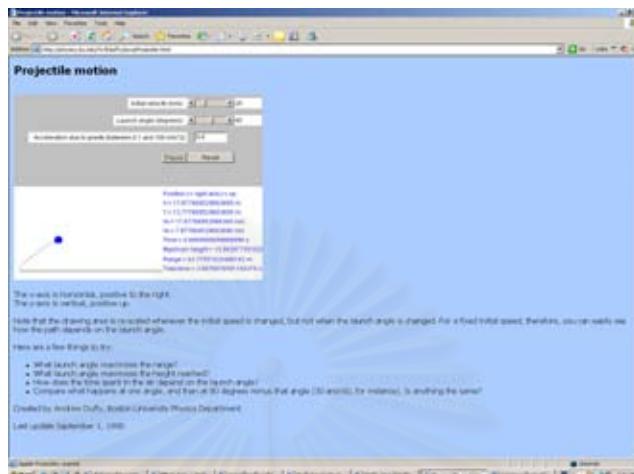

ภาพที่ 9

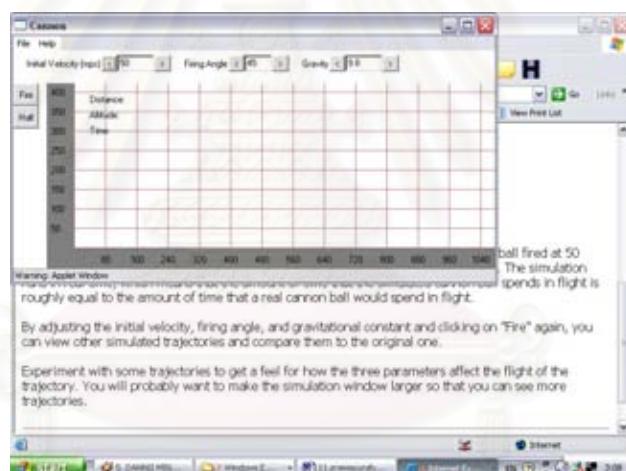
8. ในขั้นกระบวนการจ้างมีงานต่างๆ ป ragazzi สมมตินักเรียนจะทำงานข้อ 2.4 ให้คลิกข้อความสีน้ำเงิน จนกระทั้งปรากฏหน้าเว็บเพจดังภาพที่ 11 ถ้าเลือกข้อ 2.7 จะปรากฏหน้าเว็บเพจดังภาพที่ 12

ภาพที่ 10

ภาพที่ 11

ภาพที่ 12

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

แบบฟอร์มสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

- แบบฟอร์มการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหาและระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด
- แบบฟอร์มการตรวจสอบความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้พฤติกรรมด้านทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา
- แบบประเมินบทเรียนเว็บเคสวิชาพิสิกส์ เรื่องการเคลื่อนที่แบบต่างๆ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**1. แบบฟอร์มการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหา
และระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด**

ชื่อผู้เขียนรายงาน _____

ขอให้ท่านพิจารณาว่า ข้อสอบแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่
มากน้อยเพียงใด โดยกำหนดให้

+1	หมายถึง	แนวใจว่า ข้อสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด
0	หมายถึง	ไม่แนวใจว่า ข้อสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด
-1	หมายถึง	แนวใจว่า ข้อสอบไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด

ข้อ สอบ ข้อที่	เนื้อหา	ระดับพฤติกรรม ที่ต้องการวัด	ความคิดเห็น ของผู้เขียนรายงาน			ความคิดเห็น เพิ่มเติม
			+1	0	-1	
1	ลักษณะการเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์	ความรู้ ความจำ				
2	ลักษณะการเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์	ความรู้ ความจำ				
3	ลักษณะการเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์	ความรู้ ความจำ				
4	ลักษณะการเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์	ความเข้าใจ				
5	ลักษณะการเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์	ความเข้าใจ				
6	ลักษณะการเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์	ความเข้าใจ				
7	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์จากพื้นสู่ พื้น	กระบวนการทาง วิทยาศาสตร์				
8	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์จากพื้นสู่ พื้น	กระบวนการทาง วิทยาศาสตร์				
9	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์จากพื้นสู่ พื้น	กระบวนการทาง วิทยาศาสตร์				
10	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์จากพื้นสู่ พื้น	กระบวนการทาง วิทยาศาสตร์				
11	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์จากพื้นสู่ พื้น	กระบวนการทาง วิทยาศาสตร์				
12	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์จากที่สูง	การนำไปใช้				
13	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์จากพื้นสู่ พื้น	การนำไปใช้				

ข้อ สอบ ข้อที่	เนื้อหา	ระดับพฤติกรรม ที่ต้องการวัด	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ความคิดเห็น เพิ่มเติม
			+1	0	-1	
14	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไท์จากที่สูง	การนำไปใช้				
15	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไท์จากพื้นสู่ พื้น ผสมกับการเคลื่อนที่แบบโพรเจก ไท์จากที่สูง	การนำไปใช้				
16	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไท์จากที่สูง	การนำไปใช้				
17	การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไท์จากที่สูง	การนำไปใช้				
18	ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเคลื่อนที่เป็น วงกลม	ความรู้ ความจำ				
19	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของวัตถุใน แนวต่างๆ และบนทางโค้ง	ความเข้าใจ				
20	ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเคลื่อนที่เป็น วงกลม	ความรู้ ความจำ				
21	ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเคลื่อนที่เป็น วงกลม	ความรู้ ความจำ				
22	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของวัตถุใน แนวต่างๆ และบนทางโค้ง	การนำไปใช้				
23	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของวัตถุใน แนวต่างๆ และบนทางโค้ง	การนำไปใช้				
24	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของวัตถุใน แนวต่างๆ และบนทางโค้ง	ความเข้าใจ				
25	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของวัตถุใน แนวต่างๆ และบนทางโค้ง	การนำไปใช้				
26	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของวัตถุใน แนวต่างๆ และบนทางโค้ง	การนำไปใช้				
27	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของวัตถุใน แนวต่างๆ และบนทางโค้ง	การนำไปใช้				
28	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของวัตถุใน แนวต่างๆ และบนทางโค้ง	การนำไปใช้				

ข้อ สอบ ข้อที่	เนื้อหา	ระดับพฤติกรรม ที่ต้องการวัด	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ความคิดเห็น เพิ่มเติม
			+1	0	-1	
29	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของวัตถุใน แนวต่างๆ และบนทางโค้ง	ความเข้าใจ				
30	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของวัตถุใน แนวต่างๆ และบนทางโค้ง	กระบวนการทางวิทยา ศาสตร์				
31	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของดาวเทียม และดาวเคราะห์	กระบวนการทางวิทยา ศาสตร์				
32	การเคลื่อนที่แบบวงกลมของดาวเทียม และดาวเคราะห์	ความเข้าใจ				
33	การเคลื่อนที่แบบขาวยอนนิกอย่างง่าย	การนำไปใช้				
34	การเคลื่อนที่แบบขาวยอนนิกอย่างง่าย กรณีมวลติดปลายสปริง	ความรู้ ความจำ				
35	การเคลื่อนที่แบบขาวยอนนิกอย่างง่าย กรณีมวลติดปลายสปริง	ความรู้ ความจำ				
36	การเคลื่อนที่แบบขาวยอนนิกอย่างง่าย กรณีมวลติดปลายสปริง	กระบวนการทางวิทยา ศาสตร์				
37	การเคลื่อนที่แบบขาวยอนนิกอย่างง่าย กรณีมวลติดปลายสปริง	ความเข้าใจ				
38	การเคลื่อนที่แบบขาวยอนนิกอย่างง่าย กรณีมวลติดปลายสปริง	กระบวนการทางวิทยา ศาสตร์				
39	การแก่งของลูกตุ้มอย่างง่าย	การนำไปใช้				
40	การเคลื่อนที่แบบขาวยอนนิกอย่างง่าย กรณีมวลติดปลายสปริง	กระบวนการทางวิทยา ศาสตร์				

**2. แบบฟอร์มการตรวจสอบความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้พฤติกรรมด้าน
ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา**

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ _____

ขอให้ท่านพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ หากน้อยเพียงใด โดยกำหนดให้

+1 หมายถึง แนวใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้พฤติกรรมที่ต้องการวัด
0 หมายถึง ไม่แนวใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้พฤติกรรมที่ต้องการวัด
-1 หมายถึง แนวใจว่าข้อสอบไม่มีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้พฤติกรรมที่ต้องการวัด

ข้อ สอบ ข้อที่	ตัวบ่งชี้พฤติกรรม	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ความคิดเห็น เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1	ข้อที่ 6 บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหนึ่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง				
2	ข้อที่ 6 บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหนึ่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง				
3	ข้อที่ 6 บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหนึ่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง				
4	ข้อที่ 6 บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหนึ่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง				
5	ข้อที่ 6 บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหนึ่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง				
6	ข้อที่ 6 บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหนึ่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง				
7	ข้อที่ 6 บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหนึ่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง				
8	ข้อที่ 6 บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหนึ่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง				
9	ข้อที่ 6 บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหนึ่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง				
10	ข้อที่ 6 บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหนึ่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง				
11	ข้อที่ 2 วัดรูป 2 มิติ จากรูป 3 มิติ ที่กำหนดให้ได้				
12	ข้อที่ 5 บอกตำแหน่งหนึ่งหรือทิศของวัตถุหนึ่งได้				
13	ข้อที่ 1 ชี้บ่งรูป 2 มิติ และวัตถุ 3 มิติ ที่กำหนดให้ได้				
14	ข้อที่ 6 บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหนึ่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง				
15	ข้อที่ 4 บอกความสัมพันธ์ระหว่าง 2 มิติกับ 3 มิติได้				

ข้อ สอบ ข้อที่	ตัวบ่งชี้พฤติกรรม	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ความคิดเห็น เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
16	ข้อที่ 2 คาดว่า 2 มิติ จากวุป 3 มิติที่กำหนดให้ได้				
17	ข้อที่ 2 คาดว่า 2 มิติ จากวุป 3 มิติที่กำหนดให้ได้				
18	ข้อที่ 3 บอกชื่อของรูปทรงและรูปทรงเรขาคณิตได้				
19	ข้อที่ 9 บอกความสัมพันธ์ระหว่างขนาดหรือปริมาณของสิ่งต่างๆ กับเวลาได้				
20	ข้อที่ 2 คาดว่า 2 มิติ จากวุป 3 มิติที่กำหนดให้ได้				
21	ข้อที่ 4 บอกความสัมพันธ์ระหว่าง 2 มิติกับ 3 มิติได้				
22	ข้อที่ 4 บอกความสัมพันธ์ระหว่าง 2 มิติกับ 3 มิติได้				
23	ข้อที่ 4 บอกความสัมพันธ์ระหว่าง 2 มิติกับ 3 มิติได้				
24	ข้อที่ 2 คาดว่า 2 มิติ จากวุป 3 มิติที่กำหนดให้ได้				
25	ข้อที่ 9 บอกความสัมพันธ์ระหว่างขนาดหรือปริมาณของสิ่งต่างๆ กับเวลาได้				
26	ข้อที่ 9 บอกความสัมพันธ์ระหว่างขนาดหรือปริมาณของสิ่งต่างๆ กับเวลาได้				
27	ข้อที่ 8 บอกความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลาได้				
28	ข้อที่ 8 บอกความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลาได้				
29	ข้อที่ 6 บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหนึ่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง				
30	ข้อที่ 9 บอกความสัมพันธ์ระหว่างขนาดหรือปริมาณของสิ่งต่างๆ กับเวลาได้				
31	ข้อที่ 4 บอกความสัมพันธ์ระหว่าง 2 มิติกับ 3 มิติได้				
32	ข้อที่ 4 บอกความสัมพันธ์ระหว่าง 2 มิติกับ 3 มิติได้				
33	ข้อที่ 4 บอกความสัมพันธ์ระหว่าง 2 มิติกับ 3 มิติได้				
34	ข้อที่ 2 คาดว่า 2 มิติ จากวุป 3 มิติที่กำหนดให้ได้				
35	ข้อที่ 4 บอกความสัมพันธ์ระหว่าง 2 มิติกับ 3 มิติได้				
36	ข้อที่ 3 บอกชื่อของรูปทรงและรูปทรงเรขาคณิตได้				
37	ข้อที่ 3 บอกชื่อของรูปทรงและรูปทรงเรขาคณิตได้				
38	ข้อที่ 8 บอกความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลาได้				

ข้อ สอบ ข้อที่	ตัวบ่งชี้พัฒนาระบบ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ความคิดเห็น เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
39	ข้อที่ 9 บอกความสัมพันธ์ระหว่างขนาดหรือปริมาณของสิ่งต่างๆ กับ เกลาได้				
40	ข้อที่ 1 ชี้บ่งชี้ 2 มิติ และวัดถูก 3 มิติ ที่กำหนดให้ได้				

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. แบบประเมินบทเรียนเว็บเคสวิชาพิสิกส์ เรื่องการเคลื่อนที่แบบต่างๆ
สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้จัด	นางสาวอนุสรา เสน่ห์ไชย
ภาควิชา	หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
สาขาวิชา	การศึกษาวิทยาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพันธ์ เดชะคุปต์

คำชี้แจง แบบประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้ชาวญี่ปุ่นที่มีประสบการณ์ในด้านการเรียนการสอนบนเว็บ เพื่อจะนำข้อมูลไปปรับปรุง แก้ไข บทเรียนเว็บเคสวิชาพิสิกส์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้ผลการพิจารณาของท่านโดยเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนนการพิจารณา ตามความคิดเห็นของท่าน

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ท่านเห็นด้วยมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ท่านเห็นด้วยมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ท่านเห็นด้วยปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ท่านเห็นด้วยน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	การประเมินด้าน ตัวอักษร 1.1 ขนาดตัวอักษร 1.2 รูปแบบของตัวอักษร 1.3 ชนิดของตัวอักษร 1.4 สีของตัวอักษร					
2	การประเมินด้าน ภาพ 2.1 การสื่อความหมายของภาพ 2.2 ขนาดของภาพที่แสดงบนหน้าจอ					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
3	การประเมินด้าน สี 3.1 ความแตกต่างของสีพื้นหน้าและ พื้นหลัง 3.2 ความสวยงาม ไม่ดูดเฉพาะ สบายตา 3.3 ความแตกต่างของสีข้อความและ ข้อความหมายมิติ					
4	การประเมินด้าน รายการ (Menu) 4.1 การแบ่งข้อรายการครอบคลุม ประเด็นสำคัญ 4.2 ทำความเข้าใจได้ง่าย ไม่ซับซ้อน 4.3 ตำแหน่งการจัดวาง 4.4 จำนวนข้อรายการต่อหน้าจอภาพ 4.5 ขนาดชัดเจน					
5	การประเมินด้าน การเชื่อมโยง 5.1 ความถูกต้องของการเชื่อมโยง 5.2 การเชื่อมโยงไปสู่เนื้อหาที่สัมพันธ์ กัน 5.3 การเชื่อมโยงไปสู่ตำแหน่งโฆษณา 5.4 รูปแบบการเชื่อมโยง 5.5 ความเหมาะสมของจำนวนการ เชื่อมโยง					
6	การประเมินด้าน บทเรียนเว็บเคสว์ท 6.1 การแสดงโครงสร้างที่เป็นภาพรวม ของบทเรียนเว็บ 6.2 การแสดงตำแหน่ง ณ ปัจจุบันที่มี ผู้เรียนอยู่ 6.3 ลักษณะของบทเรียน เว็บเคสว์ท					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
7	การประเมินด้าน การนำเสนอเนื้อหา 7.1 ความถูกต้องและความชัดเจนของเนื้อหา 7.2 ความน่าเชื่อถือของเนื้อหา 7.3 ความทันสมัยของเนื้อหา 7.4 การใช้ภาษาในเว็บเพจ 7.5 ปริมาณการนำเสนอข้อความต่อหน้าจอ 7.6 ความเหมาะสมสมของตำแหน่งใน การนำเสนอเนื้อหา					
8	การประเมินด้าน กิจกรรมการเรียนรู้ 8.1 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 8.2 ความสอดคล้องของกิจกรรม การเรียนรู้ต่อเป้าหมายวิชา วัตถุประสงค์วิชา และเนื้อหาวิชา 8.3 ระดับผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ 8.4 กระบวนการทำกิจกรรมการเรียนรู้ 8.5 จำนวนกิจกรรมต่อบทเรียน					
9	การประเมินด้าน กิจกรรมการเรียนรู้ โดยอาศัยการสื่อสารในเวลาเดียวกัน 9.1 ความสอดคล้องของกิจกรรม การเรียนรู้ต่อเป้าหมายวิชา วัตถุประสงค์วิชา และเนื้อหาวิชา 9.2 เวลาต่อกิจกรรมการเรียนรู้ 9.3 ประเภทของกิจกรรม 9.4 กระบวนการของกิจกรรมที่เน้น การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10	การประเมินด้าน ความสอดคล้องของข้อมูลที่ปรากฏกับองค์ประกอบของเว็บตรวจสอบ 10.1 ข้อมูลสอดคล้องกับคำแนะนำ 10.2 ข้อมูลสอดคล้องกับงาน 10.3 ข้อมูลสอดคล้องกับกระบวนการ 10.4 ข้อมูลสอดคล้องกับแหล่งข้อมูล 10.5 ข้อมูลสอดคล้องกับการประเมิน					
11	การประเมินด้าน บทบาทของผู้สอน 11.1 เป็นผู้แนะนำ 11.2 เป็นผู้ตอบและแก้ปัญหาต่างๆ ให้ผู้เรียน 11.3 เป็นผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา 11.4 เป็นผู้มีความรู้การใช้อินเทอร์เน็ตเบื้องต้น					
12	การประเมินด้าน บทบาทของผู้เรียน 12.1 ความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง 12.2 เป็นผู้แสดงให้ความรู้ใน การเรียน 12.3 มีความสามารถในการใช้งาน อินเทอร์เน็ตเบื้องต้น 12.4 เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียน ให้เป็นไปตามระบบของผู้เรียน					

ภาคผนวก ง

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- คุณภาพของแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์
- คุณภาพของแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปกต์และสเปกต์กับเวลา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางที่ 12 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อของแบบสອบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนพิสิกส์ จำนวน 40 ข้อ**

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.75	0.25
2	0.71	0.35
3	0.72	0.42
4	0.42	0.67
5	0.67	0.67
6	0.63	0.21
7	0.78	0.40
8	0.75	0.33
9	0.50	0.83
10	0.82	0.17
11	0.75	0.33
12	0.50	1.00
13	0.23	0.29
14	0.71	0.35
15	0.71	0.58
16	0.63	0.75
17	0.50	0.33
18	0.30	0.33
19	0.40	0.20
20	0.33	0.67
21	0.58	0.33
22	0.63	0.24
23	0.72	0.42
24	0.63	0.25
25	0.72	0.25

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก
26	0.50	0.30
27	0.38	0.75
28	0.38	0.21
29	0.63	0.75
30	0.20	0.33
31	0.20	0.24
32	0.80	0.33
33	0.54	0.29
34	0.63	0.25
35	0.58	0.29
36	0.73	0.59
37	0.70	0.49
38	0.37	0.35
39	0.28	0.35
40	0.25	0.45

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อของแบบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.80	0.36
2	0.73	0.32
3	0.70	0.21
4	0.54	0.30
5	0.24	0.29
6	0.54	0.42
7	0.50	0.33
8	0.67	0.45
9	0.73	0.42
10	0.67	0.29
11	0.54	0.79
12	0.21	0.67
13	0.33	0.33
14	0.42	0.49
15	0.42	0.33
16	0.67	0.33
17	0.73	0.45
18	0.79	0.25
19	0.50	0.50
20	0.21	0.29
21	0.71	0.42
22	0.70	0.32
23	0.79	0.25
24	0.23	0.29
25	0.21	0.25

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก
26	0.50	0.35
27	0.58	0.50
28	0.58	0.79
29	0.71	0.42
30	0.73	0.25
31	0.50	0.33
32	0.54	0.25
33	0.46	0.42
34	0.38	0.42
35	0.54	0.42
36	0.50	0.33
37	0.79	0.25
38	0.50	0.33
39	0.21	0.25
40	0.27	0.67

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๑

ประมวลภาพกิจกรรม

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 13 นักเรียนกำลังทำแบบทดสอบก่อนการเรียน (pretest)

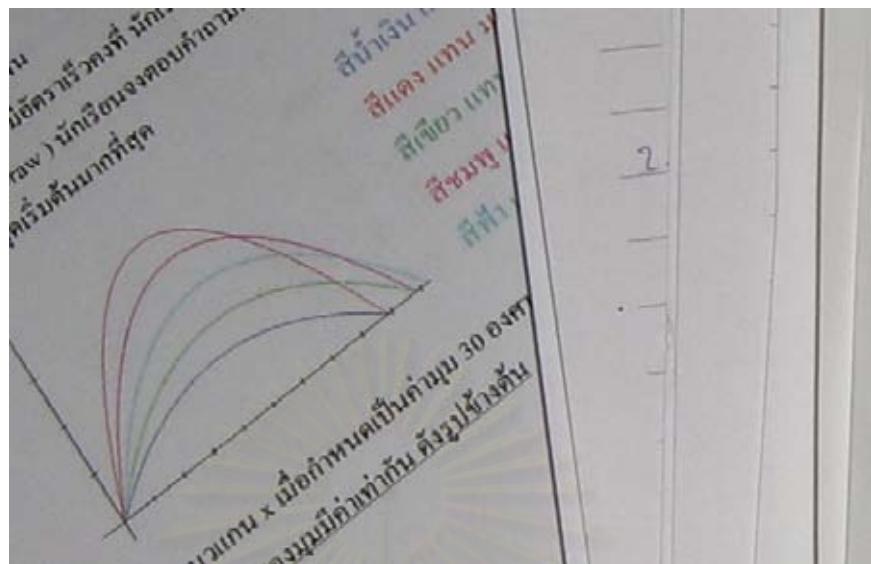
ภาพที่ 14 นักเรียนกำลังเรียนโดยใช้การเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้น้ำที่เรียน เว็บเค้าส์

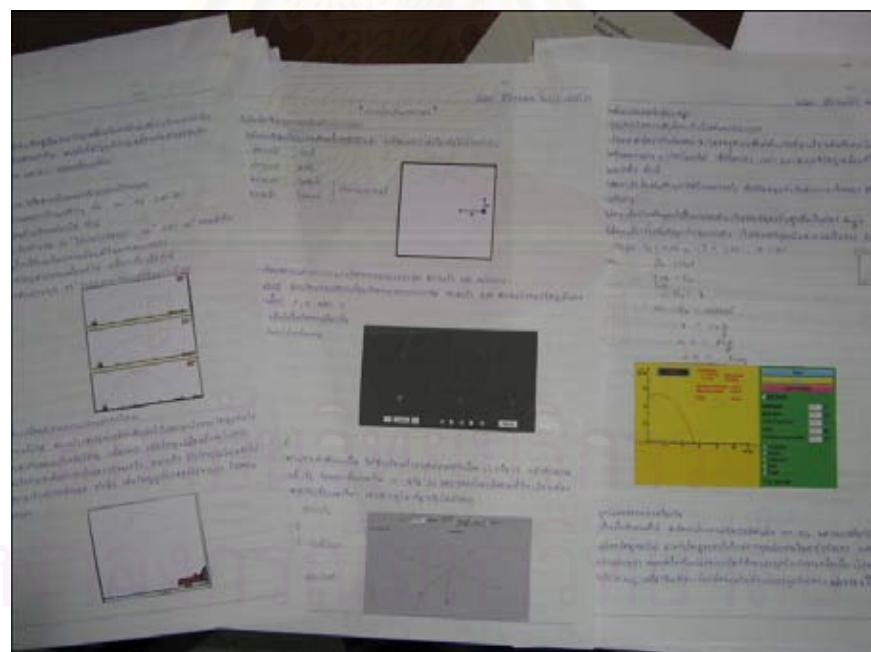
ภาพที่ 15 นักเรียนกำลังเรียนโดยใช้การเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการเข้าบันทึกเรียน เว็บเดวาส์

ภาพที่ 16 นักเรียนกำลังทดลอง เรื่อง การเคลื่อนที่แบบพิโรเจกไทร์

ภาพที่ 17 ผลงานของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียน เก็บเควส์

ภาพที่ 18 ผลงานของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนการสอนแบบสืบสอดร่วมกับการใช้บทเรียน เก็บเควส์

ภาพที่ 19 นักเรียนกำลังทดลอง เรื่อง การเคลื่อนที่แบบวงกลม

ภาพที่ 20 นักเรียนกำลังทดลอง เรื่อง การเคลื่อนที่แบบวงกลม

ภาพที่ 21 ตัวอย่างการทดลองจากบทเรียนเว็บเคสท์ นักเรียนสามารถกำหนดปริมาณค่าของตัวแปรต่างๆ ได้ และทดลองด้วยตนเอง

ภาพที่ 22 เครื่องมือในการสอน เรื่อง การเคลื่อนที่แบบชิมเปลี่ยนโนนิก

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอนุสรา เสนไสย เกิดเมื่อ วันที่ 26 กันยายน 2524 ที่จังหวัดอุบลราชธานี สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2546 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ภาครุสาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2547 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งครุรับเงินเดือนในอัตราดังคดศ. 1 โรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร

